

รายงานการวิจัย

สภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันและ
ปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของ
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในบริบทจังหวัดภูเก็ต

**Current situations and problems of teaching and learning
French in secondary schools
in Phuket**

โดย

ดร. เกศินี ชัยศรี

ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
ปีงบประมาณ 2552

รายงานการวิจัย

สภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันและ
ปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของ
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในบริบทจังหวัดภูเก็ต

**Current situations and problems of teaching and learning
French in secondary schools
in Phuket**

โดย

ดร. เกศินี ชัยศรี

ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
ปีงบประมาณ 2552

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณการดำเนินโครงการวิจัยนี้ โครงการวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย บุคคลแรกที่ผู้วิจัยขอถือโอกาสขอบคุณมา ณ ที่นี้ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์พรรณ สุวัตติกุล ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัยนี้ เป็นผู้อ่านร่างรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ภาษาฝรั่งเศส ณ โรงเรียนสตรีภูเก็ต โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ บรมราชชนนี และ โรงเรียนเมืองกลางที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและเก็บแบบสอบถามจากนักเรียน รวมทั้งให้สัมภาษณ์และคัดเลือกนักเรียนมาให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ รวมถึงอาจารย์ชาวฝรั่งเศสจากสมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต และผู้วิจัยขอขอบคุณนางสาวคณิศรา นกบรรวง และนางสาวบุรฉัตร มลารัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์และการถ่ายภาพ ที่ยอดเยี่ยมที่สุด ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจให้ งานวิจัยฉบับนี้ เสร็จลุล่วงสมบูรณ์

ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการณ์และปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในบริบทจังหวัดภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบันและปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ตและศึกษาประสบการณ์ของนักเรียนเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสและชาวฝรั่งเศสที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตจำนวน 247 คน การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานสำหรับการศึกษาเชิงปริมาณและใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปแบบพรรณนาสำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยนี้ได้ชี้ให้เห็นถึง ปัจจัยต่างๆที่กระตุ้นการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน ปัญหาในการเรียนและประสบการณ์เกี่ยวกับชาวฝรั่งเศส รวมทั้งวิธีการสอนของอาจารย์ชาวไทยและชาวฝรั่งเศสที่แตกต่างกันซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ งานวิจัยชิ้นนี้ยังแสดงให้เห็นว่า อาจารย์ชาวไทยมีข้อจำกัดบางประการเกี่ยวกับการสอนของตนเอง อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารของสถาบันการศึกษาต่างให้การสนับสนุนอาจารย์ผู้สอนเพื่อพัฒนาทักษะการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ABSTRACTS

This research study analyses current situations and problems of teaching and learning French in secondary schools in Phuket. Its objectives are to study current situations and problems relating to teaching and learning French in secondary schools in the province. The research analyses students' experiences with French language and the French people currently residing in Phuket, by means of the quantitative and qualitative methodology. Questionnaires and semi-directive interviews were used to collect the data from a sample of 247 students taking French language in M. 1 – M. 6 in secondary education. Basic statistic analysis for the quantity examination and descriptive conclusions were drawn from the quality study. The findings of this research indicated students' motivating factors and the students' problems in learning French and their exposure to French native speakers. Also the different teaching methods between Thai teachers of French and French native teachers were motivating factors. Moreover, the research shows that Thai teachers' have certain limitations in their teaching performance, despite the administrative support available to them and the teachers own attempts at improving their teaching skills.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	i
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ii
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	iii
สารบัญ	iv
สารบัญตาราง	vii
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
1.6 ผลที่ได้รับจากงานวิจัย	5
1.7 นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.3 โรงเรียนที่สอนภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต	17
2.4 สมาคมฝรั่งเศสและชาวฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต	18
2.5 นิตยสารภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต	19
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย	20
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
3.1.1 ประชากร	20
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง	20
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ	21
3.2.1 แบบสอบถาม	21
3.2.2 แบบสัมภาษณ์	21
3.2.2.1 แบบสัมภาษณ์นักเรียน	21
3.2.2.2 แบบสัมภาษณ์อาจารย์	22

3.2.3 เอกสารงานวิจัยและเอกสารการศึกษา	22
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	24
3.5 การนำเสนอข้อมูล	25
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น	26
4.2 เหตุผลของการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียน	29
4.3 ประสบการณ์เกี่ยวกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนใน จังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสภาพการณ์ของภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต	55
4.4 แนวโน้มการเรียนและการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคต	67
4.5 ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน	70
4.5.1 ข้อมูลส่วนตัว	70
4.5.1.1 ประสบการณ์การสอน	70
4.5.1.2 ประสบการณ์ในการเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสหรือ ประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส	70
4.5.1.3 ภาระงานสอนภาษาฝรั่งเศสและภาระงานด้านอื่นๆ	71
4.5.1.4 การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน	71
4.5.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส	71
4.5.2.1 จำนวนห้องเรียนที่เปิดสอนและระดับชั้น	71
4.5.2.2 จำนวนนักเรียนและคุณภาพนักเรียน	72
4.5.2.3 อาจารย์ผู้สอน	73
4.5.2.4 วิธีการสอน	74
4.5.2.5 หนังสือที่ใช้ประกอบการสอน	74
4.5.2.6 สื่อและกิจกรรมการสอน	75
4.5.2.7 ห้องปฏิบัติการภาษาและศูนย์การเรียนรู้หรือมุมภาษา	75
4.5.2.8 การสนับสนุนจากผู้บริหาร	76
4.5.2.9 สรุปปัญหาและอุปสรรค	76
4.5.3 แนวโน้มการเรียนการสอนและความต้องการภาษาฝรั่งเศส ในจังหวัดภูเก็ต	77
4.5.3.1 ความร่วมมือกับสมาคมฝรั่งเศส	77

4.5.3.2 ความคาดหวังเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส	78
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
5.1 สรุปผลการวิจัย	80
5.1.1 คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	81
5.1.2 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย	81
5.2 ข้อเสนอแนะ	89
5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามนักเรียน	93
ภาคผนวก ข คำถามสัมภาษณ์นักเรียน	107
ภาคผนวก ค หัวข้อสัมภาษณ์อาจารย์	110
ภาคผนวก ง ข้อมูลการเปิดสอนภาษาฝรั่งเศสในสถาบันการศึกษา	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	ชื่อตาราง	หน้า
ตารางที่ 1	จำนวนนักเรียนและอาจารย์ในแต่ละโรงเรียน	17
ตารางที่ 1.1	เพศ	26
ตารางที่ 1.2	อายุ	26
ตารางที่ 1.3	ชั้นปีที่กำลังศึกษา	27
ตารางที่ 1.4	แผนการเรียน	27
ตารางที่ 1.5	โรงเรียน	27
ตารางที่ 1.6	ระดับคะแนนวิชาภาษาฝรั่งเศส	27
ตารางที่ 2.1	เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน	29
ตารางที่ 2.2	การรู้จักประเทศ ภาษาหรือวัฒนธรรมฝรั่งเศส ก่อนเลือกเรียน ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน	32
ตารางที่ 2.3	ผู้แนะนำการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสให้แก่ นักเรียน	34
ตารางที่ 2.4	บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดของนักเรียนที่เคยมี ประสบการณ์ในการใช้ภาษาฝรั่งเศส	35
ตารางที่ 2.5	ระดับความชอบภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน	36
ตารางที่ 2.6	ระดับความชอบของนักเรียนในด้านต่างๆ	37
ตารางที่ 2.7	จุดอ่อนของนักเรียน ในการเรียนภาษาฝรั่งเศส	39
ตารางที่ 2.8	ความยากง่ายในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน	40
ตารางที่ 2.9	สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่เก่งภาษาฝรั่งเศส	42
ตารางที่ 2.10	การยกระดับภาษาฝรั่งเศสหรือแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนฝรั่งเศส ของนักเรียน	43
ตารางที่ 2.11	กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศสที่เคยจัดที่โรงเรียน	46
ตารางที่ 2.12	การใช้ภาษาฝรั่งเศสในห้องเรียน	48
ตารางที่ 2.13	กิจกรรมในห้องเรียน	49

ตารางที่ 2.14	สื่อการสอนแบบของจริงที่หาได้ในจังหวัดภูเก็ต ที่อาจารย์นำมาใช้ในห้องเรียน	51
ตารางที่ 2.15	ปัญหาบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส	53
ตารางที่ 2.16	บรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส	54
ตารางที่ 3.1	ประสบการณ์ในการพูดคุยกับชาวฝรั่งเศสหรือคนชาติอื่นๆที่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศสได้ ของนักเรียนในฐานะที่เป็นนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต	55
ตารางที่ 3.2	การมีญาติหรือคนรู้จักที่แต่งงานกับคนฝรั่งเศสหรือเคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศส หรือ เคยเดินทางไปประเทศไปประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส	56
ตารางที่ 3.3	การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต	58
ตารางที่ 3.4	เหตุผลในกรณีที่ได้ไปสมาคมฝรั่งเศส	59
ตารางที่ 3.5	การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสถานกงสุลของฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต	60
ตารางที่ 3.6	การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการอยู่อาศัยของชาวฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต	61
ตารางที่ 3.7	ความคาดหวังของนักเรียนที่ต้องการให้คนฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตทำ เพื่อส่งเสริมภาษาฝรั่งเศส	62
ตารางที่ 3.8	ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการแพร่หลายของ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งแผ่นซีดีเพลงและหนัง ในจังหวัดภูเก็ต	63
ตารางที่ 3.9	การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องนิตยสารภาษาฝรั่งเศสแจกฟริในจังหวัดภูเก็ต	64
ตารางที่ 3.10	ความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับร้านอาหารฝรั่งเศส ในจังหวัดภูเก็ต	65
ตารางที่ 3.11	ประสบการณ์ของนักเรียนในการรับประทานอาหารฝรั่งเศสหรือดื่มเครื่องดื่มฝรั่งเศส (เช่น ไวน์)	66
ตารางที่ 4.1	ความคิดของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน	67
ตารางที่ 4.2	แนวโน้มความต้องการภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต	67

ตารางที่ 4.3	ความคิดของนักเรียนในการแนะนำให้ญาติหรือคนรู้จักเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส	68
ตารางที่ 4.4	ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเปิดหลักสูตรเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสในมหาวิทยาลัยท้องถิ่น	68
ตารางที่ 4.5	ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนในหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัย	69

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันความรู้ความเข้าใจในภาษาต่างประเทศหนึ่งหรือสองภาษานับเป็นความได้เปรียบ เพราะภาษาต่างประเทศมีความสำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสาร การทำธุรกิจต่อกัน หรือ การส่งผ่านข้อมูลความรู้ ในทุกด้าน ดังนั้น ความรู้ความสามารถในภาษาต่างประเทศ จึงนับเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในโลกยุคโลกาภิวัตน์

กระทรวงศึกษาได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมาตั้งแต่รัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์) ในครั้งที่มีการติดต่อกับต่างประเทศ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สำหรับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัศึกษามีมากกว่า 50 ปีแล้ว โดยภาษาฝรั่งเศสจัดเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมภาษาหนึ่งในบรรดาภาษาต่างประเทศที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย ถึงแม้ว่า ในปัจจุบันนี้ จำนวนผู้เรียนจะลดน้อยลง อันเนื่องมาจากการแข่งขันของภาษาอื่นๆ และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พัฒนาการด้านการค้า การอุตสาหกรรมหรือการเผยแพร่ทางวัฒนธรรมของประเทศอื่นๆ ทั้งจากภูมิภาคเอเชียด้วยกันเอง เช่น ญี่ปุ่น จีน เกาหลี หรือ ประเทศจากยุโรป เช่น เยอรมัน สเปน อิตาลี เป็นต้น ทำให้นักเรียนมีทางเลือกอื่นหลากหลายขึ้น อนึ่ง ในบางโรงเรียน นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้สองภาษา หรือ สามารถเลือกเรียนภาษาต่างประเทศที่สองได้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหารสถานและความพร้อมของอาจารย์ในแต่ละสถานศึกษา

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้วิชาภาษาฝรั่งเศสได้รับความนิยมน้อยลงเนื่องจาก การที่ วิชาภาษาฝรั่งเศสไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มวิชาที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาต้องใช้สอบเพื่อเข้าเรียนใน ระดับอุดมศึกษาดังเช่นในอดีต นั่นคือ นักเรียนจะต้องสอบเพียง 5 วิชา อันได้แก่ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาบังคับสอบในแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) หรือ O-NET อย่างไรก็ตาม วิชาภาษาฝรั่งเศสก็ยังคงถือว่ามีความสำคัญลงมามากนักเพราะยังคงได้รับการจัดให้เป็นหนึ่งใน วิชาเฉพาะของแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test) หรือ A-NET นั่นคือ เป็นวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาให้มีการสอบเพิ่ม

อนึ่ง หากพิจารณาในเรื่องการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศไทยและประเทศฝรั่งเศส จะเห็นได้ว่าได้มีการติดต่อค้าขายระหว่างสองประเทศนี้มากขึ้น จากสถิติในเวปไซด์ของสถานทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย¹ มีบริษัทฝรั่งเศสที่เข้ามาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันอยู่เป็นจำนวนกว่า 400 บริษัท มีนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาฝรั่งเศสเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยถึงปีละหลายแสนคน ในส่วนของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่ได้ชื่อว่ามีนักท่องเที่ยวมาจากหลากหลายประเทศ จำนวนนักท่องเที่ยวเฉพาะที่มาจากประเทศฝรั่งเศสก็จัดเป็นอันดับสามรองจากสหราชอาณาจักรและเยอรมัน โดยไม่นับรวมถึงนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาฝรั่งเศสซึ่งมาจากประเทศเบลเยียมและสวิตเซอร์แลนด์ นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวแล้ว ยังมีชาวฝรั่งเศสที่ได้มาพำนักอยู่ในจังหวัดภูเก็ตอีกเป็นจำนวนหลายร้อยคน สถานทูตฝรั่งเศสได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จนถึงกับให้มีการจัดตั้งสมาคมฝรั่งเศสขึ้นในจังหวัดภูเก็ต เมื่อปี 2526 โดยมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่วัฒนธรรมฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสให้เป็นที่รู้จักของคนไทยมากขึ้น และยังมีการจัดตั้งสถานกงสุลฝรั่งเศสขึ้นในจังหวัดภูเก็ตด้วย ดังนั้น จึงนับได้ว่าภาษาฝรั่งเศสได้กลายเป็นภาษาที่มีความสำคัญภาษาหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต

อย่างไรก็ดี จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสซึ่งมีน้อยลง กลับตรงกันข้ามกับความต้องการภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยจึงอยากศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ในปัจจุบันของภาษาฝรั่งเศสที่จัดสอนในระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการดำเนินการต่อไป ผลของการศึกษานี้จะเป็นแนวทางในการจัดการสอนโปรแกรมนานาชาติศึกษาซึ่งจะเน้นเรื่องของฝรั่งเศสศึกษาในคณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ตซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาสภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต
2. ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต
3. ศึกษาประสบการณ์เกี่ยวกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในบริบทจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน

¹ <http://www.mfe.org>

1.3 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นม. 4 – ม. 6 ปีการศึกษา 2552 ภาคการศึกษาที่ 1 ซึ่งเลือกเรียนแผนการเรียนภาษาฝรั่งเศส ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ใน จังหวัดภูเก็ต จำนวน 4 โรงเรียน และ นักเรียนชั้นม.1 – ม.3 ปีการศึกษา 2552 ภาคการศึกษาที่ 1 ซึ่งเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเลือก จากการสำรวจ พบว่า ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มีจำนวนนักเรียนชั้นม. 4 – ม. 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต เป็นจำนวนประมาณ 570 คน และนักเรียนในชั้น ม.1 และ ม.2 จำนวนประมาณ 50 คน (ซึ่งจะเป็นนักเรียนที่จะขึ้นเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552) ดังนั้น คาดการณ์ว่า จะมีนักเรียนชั้นม.1 - ม.3 รวมประมาณ 75 คน สรุปรวมแล้วมีประชากรทั้งสิ้นประมาณ 645 คน ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จะใช้สูตรของ Taro Yamane¹ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาจะเท่ากับ 247 คน

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการศึกษา สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่ง โครงสร้าง

แบบสอบถามสำหรับนักเรียนแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส
3. การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
4. แนวโน้มการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเลือกวิธีการสัมภาษณ์กึ่ง โครงสร้าง โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) คือ สุ่มเลือกนักเรียนจำนวน 6 คนต่อชั้นปีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้น ม.4 – ม.6) และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้น ม.1 – ม.3) ชั้นปีละ 2 คน เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า

¹ Yamane, T. (1967). **Elementary Sampling Theory**. USA : Prentice Hall.

ในส่วนของอาจารย์ ประกอบด้วยอาจารย์ชาวไทยจำนวนทั้งสิ้น 6 คน และอาจารย์ชาวฝรั่งเศสจำนวน 2 คน ทั้งสองกลุ่มนี้เป็นผู้สอนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยจึงเลือกแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเท่านั้น โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์แต่ละคนโดยใช้คำถาม ที่เน้นเรื่องปัญหาการเรียนการสอนและแนวโน้มของภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต ได้แบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์
2. ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส
3. แนวโน้มภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานสำหรับการศึกษาเชิงปริมาณ และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปแบบพรรณนาสำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ

สถานที่เก็บข้อมูล และวิจัย

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย

1. โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย
2. โรงเรียนสตรีภูเก็ต
3. โรงเรียนเมืองกลาง
4. โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติพระศรีนครินทร์

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงสถานการณ์ของการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน อันจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และความต้องการของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา และในการขยายการเรียนการสอนต่อไปในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการเปิดหลักสูตรใหม่ที่เกี่ยวกับนานาชาติศึกษา สำหรับคณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. ทราบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนและอาจารย์ในระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต อันจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการ

นำไปปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะเป็นพื้นฐานในการนำไปศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในอีก 13 จังหวัดภาคใต้

1.6 ผลที่ได้รับจากงานวิจัย

1. โรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาร่วมสอน เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการที่จะให้นักเรียนของตนได้มีโอกาสฝึกทักษะฟังและพูดกับอาจารย์เจ้าของภาษา
2. สมาคมฝรั่งเศสเกิดความตื่นตัวในการที่จะเป็นฝ่ายสนับสนุนด้านภาษาฝรั่งเศสและวัฒนธรรมฝรั่งเศสร่วมกับโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต เช่น การจัดแสดงอาหารฝรั่งเศส แข่งขันประกวดร้องเพลง หรือ แข่งขันจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศสและวัฒนธรรมฝรั่งเศส

1.7 นิยามศัพท์

การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส หมายถึง การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดภูเก็ต

ปัญหาการเรียน หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ปัญหาการสอน หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้วิธีการสอนภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดภูเก็ต

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ทั้งชาวไทยและชาวฝรั่งเศสที่สอนภาษาฝรั่งเศส ชั้นมัธยมศึกษา ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2552

นักเรียน หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2552

แนวโน้มการเรียนการสอน หมายถึง แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดภูเก็ต

เอกสารจริง (authentic documents) หมายถึง เอกสารทุกชนิดทั้งประเภทสิ่งพิมพ์และประเภทเสียงที่ผลิตขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารทั่วไปในชีวิตจริง มิใช่เพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษา

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การสอน

การเรียนรู้และการสอนเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กัน การสอนเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ หากการสอนดี ก็จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การสอนดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 2) กล่าวว่า การสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

สุมน อมรวิวัฒน์ (2533 อ้างถึงใน อาภรณ์ 2550 : 2) ให้คำจำกัดความของการสอนไว้ว่า การสอนคือสถานการณ์อย่างหนึ่งที่มีสิ่งต่อไปนี้เกิดขึ้น ได้แก่

1. มีความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับสิ่งแวดล้อม และครูกับนักเรียนกับสิ่งแวดล้อม
2. ความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548 : 14) ได้กล่าวว่า การสอนหมายถึง ความพยายามทั้งปวงของครูที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพครูเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุศักยภาพอย่างเต็มที่สูงสุดในพัฒนาการทุกด้านของแต่ละคนอย่างเต็มที่ โดยมีพื้นฐานด้านปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน เพื่อเกิดผล การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อตัวผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนและก่อให้เกิดประสิทธิผลคือ ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์หรือความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้

องค์ประกอบของการสอน

องค์ประกอบของการสอนหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการสอนซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้การสอนสำเร็จลุล่วงไปได้ สุพิน บุญชูวงศ์ (อ้างในอาภรณ์ ใจเที่ยง 2550 : 4) กล่าวว่า การสอนมี 3 องค์ประกอบ คือ ครู นักเรียน และสิ่งที่สอน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) ครู เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้
- 2) ผู้เรียนหรือนักเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเท่ากับครูผู้สอน ความสำเร็จในการศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญของผู้เรียน ผู้สอนควรเป็นผู้แนะนำ แนะนำ และจัดมวลดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด
- 3) สิ่งที่จะสอน ได้แก่ เนื้อหาวิชาต่างๆ ครูจะต้องจัดเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์กัน น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของการเรียนการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 6) กล่าวว่า องค์ประกอบการสอนสามารถวิเคราะห์แยกย่อยออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1. องค์ประกอบรวม หมายถึง องค์ประกอบของโครงสร้างที่มาประกอบกันเป็นการสอนประกอบไปด้วย

- 1.1 ครูหรือผู้สอน หรือวิทยากร
- 1.2 นักเรียนหรือผู้เรียน
- 1.3 หลักสูตรหรือสิ่งที่สอน

2. องค์ประกอบย่อย หมายถึง องค์ประกอบของรายละเอียดการสอน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆต่อไปนี้ จึงจะทำให้การสอนสมบูรณ์

2.1 การตั้งจุดประสงค์การสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเป็นอันดับแรกของการสอน ทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเพื่ออะไร ให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดบ้าง มากน้อยเพียงใด เป็นการสอนที่มีเป้าหมาย ขณะเดียวกันการตั้งจุดประสงค์การสอนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการเตรียมเนื้อหาการสอน การเลือกใช้วิธีสอน เลือกใช้สื่อการสอน และการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน

2.2 การกำหนดเนื้อหา หมายถึง การเลือกและการจัดลำดับเนื้อหาที่สอนด้วย การกำหนดเนื้อหาจะทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนอะไร ผู้เรียนควรได้รับประสบการณ์ใดบ้าง

ประสบการณ์ใดควรได้รับก่อน และในขอบเขตมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม การกำหนดเนื้อหาไว้ล่วงหน้าจะทำให้การสอนมีสาระสัมพันธ์กับเวลาที่ผ่านไปและมีคุณค่าแก่ผู้เรียน

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนอย่างไร ใช้วิธีการใดในการเสนอหรือสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะใช้วิธีการที่เหมาะสม อาจใช้วิธีการเดียวหรือหลายวิธีในการสอนแต่ละครั้ง โดยจะต้องเป็นวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาวิชากับผู้เรียน กับสภาพห้องเรียน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

2.4 การใช้สื่อการสอน สื่อการสอนเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ชัดเจนและเร็วขึ้น ตลอดจนช่วยเร้าความสนใจได้ดี สื่อการสอนที่ดีจะช่วยให้การสอนดำเนินไปได้ อย่างราบรื่นและสะดวกคล่องตัวแก่ผู้เรียน การเตรียมสื่อการสอนทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนอะไร เป็นสื่อช่วยสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

2.5 การวัดผลประเมินผล ทำให้ผู้สอนทราบว่า การสอนที่ผ่านมามีบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีตอนใดหรือจุดประสงค์ใดบ้างที่ยังไม่บรรลุ ทำให้ผู้สอนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ตรงจุด การวัดผลประเมินผลนี้มีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ผู้สอนจึงต้องจัดการวัดผลประเมินผลทุกครั้ง ที่สอน

การเรียนรู้

สำหรับความหมายของการเรียนรู้ มีนักการศึกษาได้ให้นิยามไว้ ดังต่อไปนี้ อากรณ ใจเที่ยง (2550 : 14) กล่าวว่า การเรียนรู้คือ กระบวนการที่บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อย่างค่อนข้างถาวร อันเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด

อารี พันธุ์ณี (2546 อ้างถึงใน อากรณ ใจเที่ยง 2550 : 14) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และเป็นผลมาจาก ประสบการณ์หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ วุฒิกาวะ พิชยาต่างๆ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ

อากรณ ใจเที่ยง (2550 : 21) ได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนไว้อย่าง น่าสนใจคือ

การสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้เรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์ เป้าหมายของการสอน คือ การมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้นเพื่อให้การสอนบรรลุผลตามเป้าหมาย ผู้สอน

ต้องจัดการสอนอย่างมีกระบวนการ และให้ครบองค์ประกอบของการสอน อันได้แก่ การตั้งจุดประสงค์การสอน การกำหนดเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล นอกจากนี้ ผู้สอนควรได้คำนึงถึงหลักพื้นฐานในการสอน ลักษณะการสอนที่ดี และปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนรู้จักใช้หลักการสอนให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ ก็จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ตามจุดหมายของหลักสูตร

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบในการเรียนการสอนที่สำคัญประกอบไปด้วย ครูผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาสาระที่ใช้ในการสอน กิจกรรมหรือวิธีการ บริบทในการเรียนการสอน เป็นต้น อนึ่ง นอกเหนือจากองค์ประกอบในการเรียนการสอนแล้ว บริบทในการเรียนการสอนก็เป็นส่วนสำคัญ บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner) (1977 อ้างถึงใน ทิศนา 2552 : 16-21) กล่าวว่า ในการศึกษาสิ่งใดก็ตาม โดยเฉพาะเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตจำเป็นต้องศึกษา หรือมองถึง บริบทของสิ่งนั้น ด้วยเนื่องจากสิ่งต่างๆ ไม่ได้อยู่อย่างโดดเดี่ยวเพียงลำพัง แต่อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อสิ่งนั้น บรอนเฟนเบรนเนอร์เรียกสิ่งนี้ว่า “สิ่งแวดล้อมทางนิเวศวิทยา” หรือ “ecological environment” ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ระบบใหญ่ๆ คือ ระบบไมโคร (micro-system) ระบบเมโซ (meso-system) ระบบเอ็กโซ (exo-system) และระบบแมโคร (macro-system)

บริบททางการสอนในระดับไมโคร (micro) หรือบริบททางการสอนระดับห้องเรียน เป็นบริบทของการสอนที่ใกล้ชิดตัวผู้สอน-ผู้เรียนมากที่สุด คือ

1. ผู้สอน ผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญมากในการเรียนการสอน อาทิเช่น ความรู้ความเข้าใจในสาระที่สอน ความสามารถในการสอน ความตั้งใจในการสอน เจตคติต่อการสอน บุคลิกลักษณะของผู้สอน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนและต่อพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งส่งผลต่อไปถึงกระบวนการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ผู้เรียน ผู้เรียนก็มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนมากเช่นเดียวกับผู้สอน เช่น ความสนใจ ความต้องการ และความถนัดในการเรียน วิธีการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียน จำนวนผู้เรียน ความรู้สึกของผู้เรียนต่อผู้สอน ปัญหาของผู้เรียน เหล่านี้ต่างมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง วัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน สาระ/เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน วิธีการ/กระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

4. สภาพแวดล้อม คือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน อันได้แก่ แสง เสียง สี อากาศ ขนาด ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน ส่วนสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน เช่น เสียงรถตัดหญ้า เสียงรถวิ่งผ่าน หรือโรงเรียนทำกิจกรรมอื่นๆขณะที่ครูกำลังสอน

บริบททางการสอนในระดับเมโซ (meso) หรือ บริบททางการสอนระดับโรงเรียน
ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อครูและการสอนของครูมาก ลักษณะของผู้บริหาร นโยบายและการบริหารงาน เป็นต้น การให้การสนับสนุนครูของผู้บริหารส่วนมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของครูทั้งสิ้น
2. โรงเรียน ได้แก่ สภาพของโรงเรียน ขนาด สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและบริเวณรอบนอกโรงเรียน สื่อ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ครูในการสอน งบประมาณ ทรัพยากร รวมทั้งสวัสดิการของโรงเรียน สิ่งต่างๆเหล่านี้ ล้วนส่งผลต่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น
3. ผู้ร่วมงาน ได้แก่ ครูและบุคลากรคนอื่นๆในโรงเรียน บุคคลเหล่านี้สามารถส่งผลต่อสิ่งที่อยู่ในระบบไม่โครได้

บริบททางการสอนในระดับเอ็กโซ (exo) หรือ บริบทในระดับชุมชน บริบทระดับนี้ แม้จะดูเหมือนห่างไกลจากการเรียนการสอนในห้องเรียน แต่แท้จริงแล้วสิ่งนี้มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนได้หลายประการ อาทิเช่น

1. บุคคลในชุมชน ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคลากรคนอื่นๆในชุมชน อาทิเช่น ผู้บริหารระดับท้องถิ่น
2. ทรัพยากรในชุมชน ได้แก่ งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน
3. สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของชุมชน ได้แก่ การเห็นความสำคัญของการศึกษาของนักรเมืองและคนในชุมชน การมีส่วนร่วมให้การสนับสนุนการศึกษาของชุมชน เศรษฐกิจในชุมชน รวมทั้งค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในชุมชน เป็นต้น

บริบททางการสอนในระดับแมโคร (macro) หรือ บริบทในระดับชาติและระดับโลก
ได้แก่ ผู้บริหารระดับชาติ นโยบายและแผนการจัดการศึกษาระดับชาติ การบริหารการศึกษาระดับชาติ ทรัพยากร งบประมาณ สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศ การเปลี่ยนแปลงและความเคลื่อนไหวทางด้านความรู้ วิทยาการ และเทคโนโลยี เหล่านี้ ล้วนส่งผลต่อการเรียนการสอนในบริบทระดับไมโครได้

โดยสรุป กรอบแนวคิดของบรอนเฟนเบรนเนอร์สามารถทำให้เห็นภาพที่กว้างขึ้นในการรับรู้ปัญหาและแก้ปัญหาต่างๆ ได้เนื่องจากสิ่งต่างๆ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การแก้ปัญหาอย่างหนึ่งอาจจะกระทบกับระบบ หรือหน่วยอื่นๆ การปรับแก้ไขปัญหา อาจจะต้องมีการปรับในส่วนอื่นๆ ด้วย เพื่อให้เกิดความสอดคล้อง เพื่อให้การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างได้ผล

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้มีจำนวนไม่มากนัก สามารถสรุปงานที่ศึกษามาได้ดังนี้

อดิศา เตียวและคณะ (2547) ได้ทำโครงการวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ซึ่งจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จำนวน 11 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน อิตาลี ญี่ปุ่น จีน เกาหลี มลายู อาหรับและภาษาเขมร งานวิจัยศึกษากลุ่มตัวอย่างอันประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 7 ราย อาจารย์ผู้สอนภาษาจำนวน 43 ราย และผู้เรียนภาษาจำนวน 141 ราย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 5 แห่ง (7 หน่วยงาน) ในการทำวิจัย ผู้วิจัยและคณะได้ใช้แบบสอบถาม 3 ฉบับเพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาในส่วนของผู้บริหารสถาบันและอาจารย์ผู้สอน พบว่า ภาษาฝรั่งเศสจัดอยู่ใน 5 ลำดับแรกของภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุด โดยสามารถเรียงได้ดังนี้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือ ภาษาจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และมลายู ตามลำดับ ในส่วนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านมากที่สุดและการพูดน้อยที่สุด ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนมากกว่านอกชั้นเรียนและส่วนใหญ่จะฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาจากตำราเรียน จากการทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ กิจกรรมที่กลุ่มผู้เรียนเห็นว่าช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษามากที่สุดคือ การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำราเรียนและสื่อ กลุ่มตัวอย่างผู้เรียนส่วนใหญ่ยอมรับว่ายังขาดความพร้อมในการนำภาษาไปใช้เพื่อการศึกษาต่อและการทำงาน อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาอังกฤษและเยอรมันกลับมีความพร้อมในการใช้ภาษาทั้งเพื่อการเรียนต่อและการทำงาน ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นและเกาหลี ยอมรับว่า มีความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานเพียงอย่างเดียว

ศิริมา ปุรินทรภิบาล (2535) ได้เคยทำงานวิจัยเรื่อง การสำรวจความต้องการเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาและครูในโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ

1) สำรวจความต้องการในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาโปรแกรมวิชาธุรกิจการท่องเที่ยว โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโปรแกรมวิชาธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 2) เพื่อสำรวจปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษาและครูในสถาบันอุดมศึกษาและการโรงแรมของนักศึกษาและครูในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น 1) นักศึกษาโปรแกรมวิชาธุรกิจท่องเที่ยว โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 328 คนและ 2) นักศึกษาที่เรียนภาษาฝรั่งเศสและครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 110 คนและ 7 คน ตามลำดับ เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ชุดและการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยใช้การหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวร้อยละ 72.0 ต้องการเรียนภาษาฝรั่งเศส 2) ปัญหาในการเรียนภาษาฝรั่งเศสที่นักศึกษาพบมากที่สุดคือ การพูดให้เจ้าของภาษาเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 69.1 และ 3) ปัญหาในการสอนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งครูมีมากที่สุดคือ จำนวนคาบที่สอนตามที่กำหนดในหลักสูตรมีน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 100

ปรารธนา กาลเนาวกุล (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศของภาคใต้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคใต้ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจ ความต้องการ และปัญหาในการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการธุรกิจต่างๆ ในภาคใต้ โครงการวิจัยประกอบด้วยกลุ่มทำงานในโครงการย่อย 6 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ศึกษาสภาพความพึงพอใจ ความต้องการและปัญหาการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการในเขตจังหวัดภาคใต้ และกลุ่มที่ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สถาบันการอาชีวศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มจากสถานประกอบการในภาคใต้ (ผู้ว่าจ้าง/หัวหน้างาน และพนักงาน) และจากสถานศึกษาในภาคใต้ (ผู้บริหาร ผู้สอนและผู้เรียนภาษาต่างประเทศ) รวมทั้งสิ้น 875 คน โครงการวิจัยย่อยแต่ละกลุ่มใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง หรือสุ่มอย่างง่ายในขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ครอบคลุมทุกภาษา ทุกประเภทสถานศึกษา และประเภทธุรกิจที่เป็นลักษณะเด่นของภาคใต้ให้มากที่สุด ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างสถานศึกษาในภาคใต้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ 11 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน อิตาลีเลียน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษามลายู ภาษาอาหรับ และภาษาเขมร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาเดียวที่มีการเปิดสอนในทุกระดับการศึกษา และทุกสถานศึกษา ภาษามลายูและภาษาอาหรับก็มีการเปิด

สอนในทุกระดับการศึกษาเช่นกัน แต่จำกัดอยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนคาทอลิก (สำหรับประถมศึกษา) และสถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง ผู้สอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นชาวไทย ในสถานศึกษาบางแห่งผู้สอนไม่ได้มีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่สอน กลุ่มตัวอย่างผู้สอนส่วนใหญ่ มักใช้ภาษาไทยในการสอนมากกว่าภาษาต่างประเทศ มีผู้จัดการสอนทักษะการอ่านจำนวนมากที่สุด ถัดทักษะการสอนการฟังน้อยที่สุด โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างผู้สอนส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ปัญหาที่พบมากที่สุดของผู้สอนคือ การขาดโอกาสพัฒนาความรู้ในสาขาวิชาที่สอนและภาระงานที่มากเกินไป ส่วนปัญหาในการสอนที่พบมากคือ ปัญหาผู้เรียนขาดพื้นฐานภาษาต่างประเทศที่ดี ไม่กระตือรือร้น ขาดความมั่นใจ และไม่กล้าแสดงออก และปัญหาจำนวนผู้เรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ผู้เรียนมักไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียน และไม่ได้มีกิจกรรมนอกห้องเรียนที่เสริมทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศมากนัก ส่วนในห้องเรียนผู้เรียนก็ไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝึกทักษะด้านต่างๆ เพราะจำนวนผู้เรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป และเวลาเรียนมีน้อยไป พฤติกรรมการเรียนส่วนใหญ่คือ การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการทำแบบฝึกหัด และไม่มีการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทักษะที่ถนัดที่สุด คือการอ่าน และทักษะที่ถนัดน้อยที่สุด และต้องการพัฒนามากที่สุด คือการพูดและการฟัง ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ แต่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยกว่าภาษาอื่นๆ ปัญหาส่วนใหญ่ของผู้เรียนคือ วิธีการสอนของผู้สอน บรรยากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว และเสียงดัง ไม่เหมาะต่อการเรียนรู้นอกจากนี้สื่อการเรียนรู้มีน้อย ไม่น่าสนใจ และไม่ทันสมัย และการไม่มีโอกาสฝึกทักษะอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ กลุ่มตัวอย่างผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังระบุด้วยว่า ตนเองยังไม่มีความพร้อมในการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานหรือศึกษาต่อ ภาษาต่างประเทศที่มีการใช้มากที่สุด และต้องการมากที่สุดในกลุ่มตัวอย่างสถานประกอบ การในเขตจังหวัดภาคใต้คือภาษาอังกฤษ รองลงมาคือภาษาจีนและภาษามลายู ทักษะที่ใช้และต้องการพัฒนามากที่สุดคือการพูดและการฟัง กลุ่มตัวอย่างนายจ้าง/หัวหน้างานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความสามารถของบุคลากรในระดับน้อย กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เช่น การจัดตั้งศูนย์ภาษาต่างประเทศในท้องถิ่นเพื่อให้บริการชุมชนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ การจัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษามลายูแจกแก่สถานประกอบการ การจัดรายวิชาภาษาต่างประเทศให้บูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น การจัดสรรงบประมาณในการจ้างครูต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา และครูชาวไทยให้เพียงพอ การพัฒนาคุณภาพของผู้สอน การจัดแหล่งการเรียนรู้และกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียน การลดขนาดชั้นเรียนให้เล็กลงเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึง

ปราณี กุลละวณิชและคณะ (2549) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศและความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคตะวันออก เป็นโครงการวิจัยเชิงสำรวจผู้เกี่ยวข้องคือ ฝ่ายผู้ผลิต ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่สอน ภาษาต่างประเทศในระบบใน 3 ภูมิภาค ผู้สอนภาษาต่างประเทศในสถาบันการศึกษาเหล่านั้น และ ผู้เรียนเพื่อให้ภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นไปได้โดยรอบด้านทั้งผู้ให้ นโยบาย ผู้สอนและผู้เรียน ในส่วนของผู้ใช้ ได้แก่ ผู้จ้าง/ผู้ว่าจ้าง และลูกจ้าง เพื่อให้เห็นภาพ ภาษาต่างประเทศใน 3 ภูมิภาคนี้สมบูรณ์ขึ้นในส่วนของผู้ให้ผลผลิต สำหรับฝ่ายผู้ผลิตได้ศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา และในส่วนของผู้ใช้ได้ศึกษา ความต้องการในธุรกิจ 4 ประเภทที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ธุรกิจ โรงแรมและภัตตาคาร ธุรกิจ นันทนาการ ธุรกิจการผลิต และธุรกิจขนส่งและการท่องเที่ยว การเก็บข้อมูลใช้วิธีส่ง แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบแล้วโดยทางไปรษณีย์ และ โดยใช้วิธีการทอแบบเพื่อเป็นการ ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากทางไปรษณีย์ ในการเลือกหน่วยตัวอย่างฝ่ายผู้ผลิตใช้การเลือกตัวอย่าง แบบมีชั้นภูมิตามระดับการศึกษา ขนาดของสถานศึกษาและสังกัด (ภาครัฐและเอกชน) แล้วจึงสุ่ม ตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิแบบมีระบบ ในส่วนของผู้ใช้ก็ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิตาม ประเภทของธุรกิจและตามขนาดของธุรกิจ และการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิแบบมีระบบ ผล การศึกษาในส่วนของการผลิตพบว่า ระดับอุดมศึกษามีการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด ถึง 19 ภาษา ภาษาต่างประเทศที่มีการสอนในทุกระดับและทุกสถานศึกษาคือ ภาษาอังกฤษ ส่วน ภาษาจีนนั้นแม้จะมีการสอนในทุกระดับแต่ก็มีได้สอนในทุกสถาบัน ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน เริ่มสอนส่วนใหญ่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นโยบาย ในการเปิดสอนภาษาอังกฤษนั้นเป็นการเปิดตามข้อบังคับของหลักสูตร ส่วนภาษาต่างประเทศ อื่นๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศสและภาษาอื่น ๆ นั้น เป็นไปตามความต้องการของ ผู้เรียน ของตลาด และบางครั้งเพื่อการแสดงศักยภาพทางวิชาการของสถาบันการศึกษา ผู้สอน ภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่มีความรักในการสอนแม้จะรู้สึกว่าการะงานสูงมากโดยเฉพาะในระดับ ต่ำกว่าอุดมศึกษา ผู้สอนทุกระดับมีความตระหนักว่าทักษะการพูดและการฟังเป็นเรื่องสำคัญใน การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่า แต่ผู้สอนในทุกระดับยกเว้น ระดับอุดมศึกษาก็ให้ข้อมูลว่ามีความต้องการพัฒนาทักษะพูดและฟังสูงที่สุด อีกทั้งทักษะที่ถนัด ในการสอนก็คือทักษะอ่าน เนื้อหาที่สอนที่ถนัดคือ ไวยากรณ์ สำหรับผู้เรียนในทุกระดับยกเว้น ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกต่างก็มีความเห็นว่าตนเองด้อยใน 2 ทักษะนี้ ปัญหาในการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศใน 2 ทักษะนี้ นอกจากจะเป็นความไม่ถนัดของผู้สอนแล้ว ยังอยู่ที่การที่ ห้องเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ที่เป็นที่ต้องการมากมี ขนาดใหญ่ ทำให้ไม่สามารถฝึกฝน 2 ทักษะในห้องเรียนได้ มีการให้ข้อมูลการใช้เทคโนโลยีและ วิธีการที่ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองในสถานศึกษาโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา แต่ความคิดของ

ผู้เรียนที่ว่าการเรียนภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจและความพยายามฝึกฝนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศให้มีสัมฤทธิ์ผล การแก้ไขปัญหาในเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศโดยการนำเทคโนโลยีและการแนะนำวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองจึงอาจจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยให้รอบด้านยิ่งขึ้น ในด้านผู้ใช้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทั้งนายจ้างและลูกจ้างเห็นว่าภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้มากในธุรกิจ 4 ประเภทที่ศึกษา

สนทนา ไก่แก้ว (2536) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจสภาพปัญหาและแนวโน้มของการบริหารหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจการเรียนการสอน ปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาฝรั่งเศส ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาการบริหารหลักสูตร ภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร จำนวนผู้บริหาร 63 คน ครูผู้สอน 115 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ในปัจจุบันผู้บริหารส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรปานกลาง และแนวโน้มในการบริหารหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสจะดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน แต่มีปัญหาเรื่องงบประมาณและไม่สามารถเลือกนักเรียนภาษาฝรั่งเศสได้ตามเกณฑ์ 2) ในการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับครู คือ การสอนแบบผสมผสาน และการสอนแบบติดต่อสื่อสาร และมีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ปัญจมา เปมะ โยธิน (2539) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเข้าใจในเอกสารจริงภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 8 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจในเอกสารจริงภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 8 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 261 คน ที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในเอกสารจริงภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวจำนวน 55 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าร้อยละและ Z-test ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความเข้าใจในเอกสารจริงภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 8 ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.97

2.3 โรงเรียนที่สอนภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดภูเก็ต ที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศสมีจำนวน 4 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนและอาจารย์ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนและอาจารย์ในแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	ระดับชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน	จำนวนอาจารย์	
				อาจารย์ประจำชาวไทย	อาจารย์พิเศษชาวฝรั่งเศส
ภูเก็ตวิทยาลัย	ม. 1	1	20-25	3	1
	ม. 2	1	20-25		
	ม. 3	1	20-25		
	ม. 4	2	85-90		
	ม. 5	2	85-90		
	ม. 6	2	85-90		
ยอดรวม		9	315 - 345	4	
สตรีภูเก็ต	ม. 4	1	40-45	1	1
	ม. 5	1	40-45		
	ม. 6	1	40-45		
ยอดรวม		3	120 - 135	2	
เฉลิมพระเกียรติ ๗ ¹	ม. 4	1	35-40	1	---
	ม. 5	1	35-40		
	ม. 6	1	35-40		
ยอดรวม		3	105 - 120	1	
เมืองกลาง	ม. 4	1	35-40	1	---
	ม. 5	1	35-40		
	ม. 6	1	35-40		
ยอดรวม		3	105 - 120	1	
ยอดรวมทุกโรงเรียน		18	645 - 720	7	

¹ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ บรมราชชนนี

ตารางที่ 1 ซึ่งให้เห็นว่า แม้นักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสจะมีจำนวนไม่มากนัก แต่เมื่อดูจำนวนอาจารย์ผู้สอนแล้ว ก็ยังมีไม่เพียงพอเมื่อเทียบสัดส่วนกับจำนวนนักเรียน นั่นคือ จำนวนอาจารย์ชาวไทย 1 คนต่อนักเรียน 129 – 144 คน และในโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศส อาจารย์ 1 คนมีส่วนต่อจำนวนนักเรียน 217 – 240 คน และหากคำนวณสัดส่วนระหว่างอาจารย์ชาวฝรั่งเศสต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส จะเห็นว่า อาจารย์ชาวฝรั่งเศส 1 คนจะมีสัดส่วนกับนักเรียนจำนวน 322 – 360 คน สรุปได้ว่าจำนวนของนักเรียนต่ออาจารย์ไม่เป็นจำนวนที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนด้านภาษา

2.4 สมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ตและชาวฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

สมาคมฝรั่งเศสเป็นหน่วยงานสำคัญหน่วยงานหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส มีหน้าที่หลักคือ สอนภาษาฝรั่งเศสให้แก่ นักเรียน นักศึกษาและบุคคลที่สนใจ รวมทั้งเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมฝรั่งเศสให้เป็นที่รู้จักสำหรับบุคคลต่างชาติ

สมาคมฝรั่งเศสในประเทศไทย ตั้งขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2455 โดยกลุ่มสมาชิกแห่งอาณานิคมฝรั่งเศสจำนวน 31 คน ในตอนแรก สมาคมฝรั่งเศส เป็นเพียง “ชุมนุม” (club) ของคนฝรั่งเศสที่มาร่วมพบปะกัน ณ โรงแรมโอเรียลเต็ล ชุมนุมนี้จะจัดกิจกรรมเช่น ละคร ภาพยนตร์ ประชุม รวมทั้งจัดการสอนภาษาฝรั่งเศส ในปี 2457 สมาคมประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 84 คน ต่อมาสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี 2506 เพิ่มขึ้นเป็น 400 คน จำนวนนักเรียนก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน โดยในปี 2535 มีนักเรียนประมาณ 2,000 คนและในปี 2543 มีนักเรียนประมาณ 3,800 คน

นอกจากสมาคมฝรั่งเศสที่กรุงเทพมหานครแล้ว ยังมีสมาคมฝรั่งเศสอีก 3 สาขาตั้งอยู่ในสองแห่งใหญ่ๆ ในประเทศไทย คือ ที่จังหวัดเชียงใหม่ (ตั้งขึ้นเมื่อปี 2511) จังหวัดเชียงราย (ตั้งขึ้นเมื่อปี 2534) และจังหวัดภูเก็ต (ตั้งขึ้นเมื่อปี 2526)

ในปี 2552 สมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต ประกอบไปด้วยอาจารย์ชาวฝรั่งเศส จำนวน 3 คน สอนภาษาฝรั่งเศสให้แก่ นักเรียนนักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมทั้งให้แก่พนักงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยมีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากข้อมูลของสมาคมฝรั่งเศส จำนวนนักเรียนในปี 2540 มีประมาณ 180 คน ปี 2545 มีประมาณ 466 คน และปี 2550 มีประมาณ 913 คน นอกจากภารกิจเรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศส แล้ว สมาคมฝรั่งเศสยังจัดสอนภาษาอังกฤษและภาษาไทยให้แก่ชาวฝรั่งเศสและลูกหลานชาวฝรั่งเศส ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต และยังรับแปลเอกสารอีกด้วย

สำหรับชาวฝรั่งเศสที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มชาวฝรั่งเศสที่เข้ามาทำงานอยู่ในจังหวัดภูเก็ต เช่น ประกอบธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว ธุรกิจร้านอาหารและงานบริการอื่นๆ และชาวฝรั่งเศสที่เกษียณอายุแล้ว ทั้งสองกลุ่มนี้ ข้อมูลของสถานกงสุลฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ตระบุว่า มีชาวฝรั่งเศสประมาณ 1,200 คน มาลงทะเบียนในฐานะชาวฝรั่งเศสซึ่งอาศัยอยู่ในต่างประเทศ ในความเป็นจริง คาดว่ามีชาวฝรั่งเศสที่มาอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตอีกมากกว่า 1,000 คนที่ไม่ได้มาลงทะเบียนไว้ที่สถานกงสุล จังหวัดภูเก็ต

นอกจากชาวฝรั่งเศสแล้ว ยังมีชาวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ตที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการและภาษาแม่อื่นๆ อีกเช่น ชาวเบลเยียม ชาวสวิตเซอร์แลนด์ เป็นต้น ซึ่งคนกลุ่มนี้ น่าจะมีอยู่ประมาณ 1,000 คนเช่นกัน

2.5 นิตยสารภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

ในปัจจุบันนี้ ได้มีกลุ่มชาวฝรั่งเศสที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตจัดทำนิตยสารภาษาฝรั่งเศสรายเดือน ชื่อ Phuket Francophone แจกฟรีแก่ชาวฝรั่งเศสและชาวต่างชาติที่พูดภาษาฝรั่งเศสทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวและผู้ที่ย้ายอยู่ในภูเก็ตในลักษณะที่อยู่ระยะยาว โดยได้มีการวางนิตยสารดังกล่าวไว้ที่สมาคมฝรั่งเศสและบริษัทนำเที่ยวต่างๆ เนื้อหาภายในเล่มประกอบด้วยข่าวสาร เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับประเทศไทยและวัฒนธรรมไทย วันสำคัญต่างๆ ข้อควรปฏิบัติต่างๆ ในระหว่างเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ข่าวสารเกี่ยวกับจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของชาวฝรั่งเศสที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตด้วย

นอกเหนือจากนิตยสาร Phuket Francophone แล้ว สมาคมฝรั่งเศสก็ยังมีนิตยสาร Programme จัดทำโดยสมาคมฝรั่งเศสและสถานทูตฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย เพื่อแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่สนใจ โดยภายในนิตยสาร ประกอบด้วยรายการและกิจกรรมสำคัญต่างๆ ที่จะจัดขึ้นที่สมาคมฝรั่งเศสกรุงเทพมหานครและสมาคมฝรั่งเศสตามจังหวัดต่างๆ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ตครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งระเบียบวิธีการศึกษาออกเป็น 5 ประเด็น คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย
5. การนำเสนอข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรของการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นม. 4 – ม. 6 ซึ่งเลือกเรียนแผนการเรียน ภาษาฝรั่งเศส ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย โรงเรียนสตรีภูเก็ต โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชมราชชนนี และโรงเรียนเมือง ถกลาง จำนวน 570 คนและ นักเรียนชั้นม.1 – ม.3 ซึ่งเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเลือก ภาค การศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 75 คน โดยโรงเรียนที่เปิดให้นักเรียนชั้นม. 1 – ม. 3 ให้ สามารถเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสได้ มีเพียงโรงเรียนเดียวคือ โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนประชากรทั้งสิ้น 645 คน จะใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาคือ 247 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.2.1 แบบสอบถาม

ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณกับกลุ่มตัวอย่าง 247 คน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ
ส่วนที่ 2	ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส ประกอบด้วยคำถาม 16 ข้อ
ส่วนที่ 3	การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 16 ข้อ
ส่วนที่ 4	แนวโน้มการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

3.2.2 แบบสัมภาษณ์

3.2.2.1 แบบสัมภาษณ์นักเรียน

ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยเลือกนักเรียนที่เป็นตัวแทนชั้นเรียนละ 6 คนเพื่อทำการสัมภาษณ์ โดยเลือกสัมภาษณ์นักเรียนที่มีได้ตอบแบบสอบถาม เพื่อจะได้คำตอบที่แตกต่าง และมีความคมชัดกว่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลด้านคุณภาพสำหรับงานวิจัย แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อ
ส่วนที่ 2	ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส ประกอบด้วยคำถาม 4 ข้อ

- ส่วนที่ 3 การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ
- ส่วนที่ 4 แนวโน้มการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตใน อนาคต ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

3.2.2.2 แบบสัมภาษณ์อาจารย์

ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากอาจารย์ผู้สอน ทั้งชาวไทยและชาวฝรั่งเศส แบบ สัมภาษณ์นี้ แบ่งชุดคำถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย หัวข้อ 4 หัวข้อ
- ส่วนที่ 2 การสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบัน ประกอบด้วยหัวข้อ 9 หัวข้อ
- ส่วนที่ 3 แนวโน้มการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ความต้องการภาษา ฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต หัวข้อ 3 หัวข้อ

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

3.2.3 เอกสารงานวิจัยและเอกสารการศึกษา

ได้ใช้เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย โดยเฉพาะ ภาษาฝรั่งเศส เช่น งานวิจัยของอดิศา เตียวและคณะ (2547) เรื่อง โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการ เรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ งานวิจัยของศิริมา ปุรินทรภิบาล (2535) เรื่อง การสำรวจความต้องการเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของ นักศึกษาและครูในโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ งานวิจัยของปรารถนา กาลเนากุล (2548) เรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยการเรียนการสอน และการ ใช้ภาษาต่างประเทศของภาคใต้ งานวิจัยของปราณี กุลละวณิชย์และคณะ (2549) เรื่อง การจัดการ เรียนการสอนภาษาต่างประเทศและความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตกและ ภาคตะวันออก งานวิจัยของสนทยา ไก่แก้ว (2536) เรื่อง การสำรวจสภาพปัญหาและแนวโน้มของ การบริหารหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสใน โรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร และงานวิจัยของ

ปัญญา เปมะ โยชิน (2539) เรื่อง ความเข้าใจในเอกสารจริงภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 8

นอกจากนี้ ยังใช้เอกสารจากวารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย เว็บไซต์สมาคมครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย (<http://atpf-th.or.org>) เช่น เรื่องข้อมูลการเปิดสอนภาษาฝรั่งเศสในสถาบันการศึกษา เขียนโดย รศ.ดร. ธิดา บุญธรรม และ ดร.จกมล สุภาเวชย์ (คูภาคผนวก ง) และข้อมูลเกี่ยวกับสมาคมฝรั่งเศส จากสมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้แก่นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดภูเก็ต ทั้งหมด 4 โรงเรียน โดยอาจารย์ในแต่ละโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามให้ตามจำนวนที่กำหนด ดังที่ระบุไว้ในข้อ 2.3 ระยะเวลาในการแจกและเก็บแบบสอบถามเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2552

สำหรับการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ ได้กระทำหลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้วิจัยได้นำคัมภีร์นักเรียนผ่านอาจารย์ภาษาฝรั่งเศส การสัมภาษณ์ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงเพื่อความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล ในการนี้ได้ขออนุญาตนักเรียนล่วงหน้า ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อไม่ให้นักเรียนตื่นกลัวและผู้วิจัยพยายามให้นักเรียนได้ตอบคำถามอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุด นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ขอให้อาจารย์เลือกห้องที่ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอกและไม่มีบุคคลอื่น รวมทั้งอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้ตอบคำถามอย่างอิสระ โดยไม่มีความวิตกกังวลและความหวาดเกรงใดๆ ระยะเวลาสัมภาษณ์ประมาณ 10-15 นาทีต่อนักเรียนหนึ่งคน

ส่วนการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์อาจารย์ชาวไทยและชาวฝรั่งเศส ผู้วิจัยใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วยในการอัดเสียงเช่นกัน โดยได้ขออนุญาตอาจารย์ในการบันทึกเสียง และได้สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองเช่นเดียวกับการสัมภาษณ์นักเรียนด้วยจุดประสงค์เดียวกับที่กล่าวถึงข้างต้น การสัมภาษณ์ใช้เวลาประมาณ 20-30 นาทีต่ออาจารย์หนึ่งคน สำหรับภาษาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้ใช้ภาษาไทยสำหรับอาจารย์ชาวไทย และภาษาฝรั่งเศสสำหรับอาจารย์ชาวฝรั่งเศส โดยผู้วิจัยทำการแปลแบบสัมภาษณ์จากภาษาไทยไปเป็นภาษาฝรั่งเศส และแปลกลับไปเป็นภาษาไทยในเวลาที่ยื่นผลการสัมภาษณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มีลำดับขั้นการวิเคราะห์ดังนี้

1. **ตอนที่ 1** แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน แบบสอบถามเป็นลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list) เติมคำในช่องว่าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ
2. **ตอนที่ 2-4** แบบสอบถามเรื่องเหตุผลของการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียน ประสิทธิภาพเกี่ยวกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสภาพการณ์ของภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต และแนวโน้มการเรียนและการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคต แบบสอบถามเป็นลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list) และเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Best¹ (1977 : 189) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

¹ Best, John W. (1977). **Research in Education**. 3rd Edition. New Jersey: America.

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าเฉลี่ยร้อยละ ($\bar{x}\%$)

และการจัดกลุ่มตามค่าร้อยละ เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมี สูตรและรายละเอียดดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียน

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล
 $\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนน
 $\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N คือ จำนวนนักเรียน

3. แบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส เป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายความและจัดลำดับตามค่าร้อยละ

3.5 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ จะใช้ตารางเพื่อรวบรวมข้อมูล (Dummy Table) เพื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงผล และทำการวิเคราะห์ สรุปผล นำเสนอ เป็นเนื้อหาตามลำดับของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเอกสาร การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม พร้อมทั้งวิเคราะห์วิจารณ์สรุปผลการศึกษาวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในบริบทจังหวัดภูเก็ต โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 ที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส นั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตาราง และแปลผลด้วยการบรรยายแยกตามลักษณะของข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (Descriptive Analysis)

ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1-6 ที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต รวม 247 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1.1 เพศ

เพศ	ชาย	หญิง	รวม
	73 (29.6%)	174 (70.4%)	247 (100.00%)

ตารางที่ 1.2 อายุ

อายุ	12	13	14	15	16	17	18	19	รวม
	9 (3.6%)	15 (6.1%)	20 (8.1%)	39 (15.8%)	57 (23.1%)	70 (28.3%)	35 (14.2%)	2 (0.8%)	247 (100.00%)

ตารางที่ 1.3 ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่	1	2	3	4	5	6	รวม
	17	16	13	63	64	74	247
	(6.9%)	(6.5%)	(5.35)	(25.5%)	(25.9%)	(30.0%)	(100.00%)

ตารางที่ 1.4 แผนการเรียน

แผนการเรียน	ศิลป์ - ฝรั่งเศส	คณิต - วิทยาศาสตร์	รวม
	203	44	247
	(82.2%)	(17.8%)	(100.00%)

ตารางที่ 1.5 โรงเรียน

โรงเรียน	เฉลิมพระเกียรติ	ภูเก็ตวิทยาลัย	เมืองกลาง	สตรีภูเก็ต	รวม
	47	98	47	55	247
	(19.0%)	(39.7%)	(19.0%)	(22.3%)	(100.00%)

ตารางที่ 1.6 ระดับคะแนนวิชาภาษาฝรั่งเศส

เกรด	1.00-1.99	2.00-2.99	3.00-3.99	4.00	รวม
	10	38	69	48	165
	(4.05%)	(15.38%)	(27.94%)	(19.43%)	(66.80%)

หมายเหตุ มีนักเรียนที่ไม่มีผลการเรียนจำนวน 82 คน (33.20%)

จากตารางที่ 1.1 – 1.6 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ	ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงคือ จำนวน 174 คน (70.4%) ผู้ชายจำนวน 73 คน (29.6%)
อายุ	ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 17 ปี จำนวน 70 คน (28.3%) อายุ 16 ปี จำนวน 57 คน (23.1%)
ชั้นปี	ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 201 คน (81.4%) เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน จำนวน 46 คน (18.75%)
แผนการเรียน	ผู้ตอบแบบสอบถามเรียนอยู่ในแผนการเรียนศิลป์-ฝรั่งเศส จำนวน 203 คน (82.2%) และอยู่ในแผนการเรียนคณิต-วิทย์ จำนวน 44 คน (17.8%)
โรงเรียน	โรงเรียนกุเก็ดวิทยาลัย จำนวน 98 คน (39.7%) โรงเรียนสตรีกุเก็ด จำนวน 55 คน (22.3%) โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 47 คน (19.0%) โรงเรียนเมืองกลาง จำนวน 47 คน (19.0%)
เกรดวิชาภาษาฝรั่งเศส	ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 69 คน (41.8%) มีคะแนนวิชา ภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับ 3.00-3.99 และมีคะแนนวิชาอยู่ใน ระดับ 4.0 จำนวน 48 คน (29.1%) ในข้อดังกล่าวนี้ มี นักเรียนที่ไม่ตอบคำถามนี้จำนวน 82 คน (33.20%)

ตอนที่ 2 เหตุผลของการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียน

ตารางที่ 2.1 เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน

n = 247

	1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	S.D	การแปล ความหมาย
1. ชอบประเทศ ฝรั่งเศสรวมทั้งภาษา และวัฒนธรรม	1 (0.4%)	9 (3.6%)	66 (26.7%)	119 (48.2%)	52 (21.1%)	3.86	.802	มาก
2. ต้องการศึกษาวิชา ภาษาฝรั่งเศสต่อใน ระดับมหาวิทยาลัย	20 (8.1%)	42 (17.0%)	105 (42.5%)	55 (22.3%)	25 (10.1%)	3.09	1.057	ปานกลาง
3. ต้องการงานที่ใช้ ภาษาฝรั่งเศสใน อนาคต	14 (5.7%)	43 (17.4%)	113 (45.7%)	53 (21.5%)	24 (9.7%)	3.12	.997	ปานกลาง
4. ชอบเรียน ภาษาต่างประเทศ	4 (1.6%)	12 (4.9%)	66 (26.7%)	86 (34.8%)	79 (32.0%)	3.91	.960	มาก
5. ประเทศฝรั่งเศสมี ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีสูง	2 (0.8%)	6 (2.4%)	70 (28.3%)	120 (48.6%)	49 (19.8%)	3.84	.793	มาก
6. จำเป็นต้องเลือก ภาษาฝรั่งเศส เพราะไม่ มีโปรแกรมภาษาอื่น ให้เลือก	93 (37.7%)	86 (34.8%)	48 (19.4%)	15 (6.1%)	5 (2.0%)	2.00	1.000	น้อย

จากตาราง 2.1 ในเรื่องของเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ชอบมาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 119 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาเลือกตอบชอบปานกลาง เป็นจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบชอบมากที่สุด เป็นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

ในส่วนของความต้องการศึกษาวิชาภาษาฝรั่งเศสต่อในระดับมหาวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 105 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา

เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

สำหรับความต้องการทำงานที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสในอนาคต ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 113 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาเลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4

ในส่วนที่เป็นการชอบเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบมาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา เลือกตอบมากที่สุด เป็นจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบปานกลาง เป็นจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7

ต่อเหตุผลเรื่องประเทศฝรั่งเศสมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบมาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 120 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมาเลือกตอบปานกลาง เป็นจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ มากที่สุด เป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8

ในส่วนเหตุผลสุดท้ายคือ จำเป็นต้องเลือกเพราะไม่มีโปรแกรมภาษาอื่นให้เลือกนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบน้อยที่สุด เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 93 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการตอบและเปรียบเทียบกันแล้ว ค่าเฉลี่ยอันดับที่สูงที่สุด คือ ความชอบประเทศฝรั่งเศส รวมทั้งภาษาและวัฒนธรรม 3.86 อันดับที่สอง คือ ประเทศฝรั่งเศสมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูง 3.84 และ อันดับที่สามคือ ต้องการศึกษาวิชาภาษาฝรั่งเศสต่อในระดับมหาวิทยาลัย 3.59

จากการสัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนได้ให้เหตุผลที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสว่า นอกจากตนเองจะมีความชอบในภาษาฝรั่งเศส ประเทศฝรั่งเศส และวัฒนธรรมฝรั่งเศสแล้ว การได้อยู่ในจังหวัดภูเก็ต ก็มีส่วนช่วยในการตัดสินใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส ดังเช่นที่นักเรียนได้ให้คำสัมภาษณ์ ดังนี้

- “ชอบภาษาฝรั่งเศส คิดว่า ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ไพเราะและอยากเรียนรู้ มีอะไรหลายๆอย่างให้เราศึกษา”
- “ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ไพเราะ เรียนรู้แล้วได้ความรู้เยอะ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเขาด้วย”
- “เลือกเรียน เพราะอยากเรียน อยากรู้วัฒนธรรมของเขา ”
- “ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ไพเราะและประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมที่ดี และชอบสำเนียงของภาษาฝรั่งเศส”
- “เป็นภาษาที่คนรู้น้อย เราเรียนไว้จะได้ไปสอบต่อให้คนรู้จักภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น ”
- “อยากเรียนภาษาฝรั่งเศสเพราะอยากเรียนภาษาที่สาม ที่โรงเรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษอยู่แล้ว เลยอยากรู้อีกภาษาหนึ่ง”
- “ชอบภาษา ธรรมเนียม วัฒนธรรมและประเพณีของเขา ประเทศของเขา เป็นเอกลักษณ์ดี”
- “ต่อยอดมาจากภาษาอังกฤษ มีความใกล้เคียงกัน ส่วนหนึ่งที่เลือกเพราะเป็นภาษาที่เราสามารถนำไปใช้ได้ เพราะอยากเรียนด้านการท่องเที่ยวต่อ
- ”- “ถูกัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและภาษาฝรั่งเศสก็น่าจะเป็นทางเลือกที่ดี”
- “เลือกเรียนเพราะจะได้ใช้ได้ในอนาคต ”

ถึงแม้ว่า ในปัจจุบัน ความนิยมในภาษาฝรั่งเศสจะลดน้อยลง อันเนื่องมาจากการที่ประเทศฝรั่งเศสมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจในระดับโลกลดน้อยลงไปเมื่อเทียบกับอดีตและจากการที่ประเทศอื่นๆในเอเชียได้ก้าวขึ้นมามีบทบาทที่สำคัญ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ทำให้นักเรียนต่างพากันเลือกเรียนเพื่ออนาคตของตน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ บ่งว่าภาษาฝรั่งเศสก็ยังได้ชื่อว่าเป็นภาษาที่มีความไพเราะ มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ผู้ให้ข้อมูลยังสะท้อนด้วยว่าประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมยาวนานและโดดเด่น มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามระดับโลกหลายแห่ง เช่น หอไอเฟล ประตูชัย หรือพิพิธภัณฑลุ่มฟูว์ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้ และจากความเป็นจริงที่ว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสเดินทางมาเยือนปีละหลายแสนคน ทำให้ภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดยังเห็นความสำคัญในการเปิดสอนอยู่ ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่า นอกจากความชอบในเรื่องภาษา วัฒนธรรมของฝรั่งเศสแล้ว การที่ตนเองอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ก็ยังเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจในเรื่องการเลือกภาษาอีกด้วย

ตารางที่ 2.2 การรู้จักประเทศ ภาษาหรือวัฒนธรรมฝรั่งเศส ก่อนเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสของ
นักเรียน

n = 247

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. รู้จักผ่านทางสื่อ ต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร เป็นต้น	12 (4.9%)	34 (13.8%)	108 (43.7%)	68 (27.5%)	25 (10.1%)	3.24	.978	ปานกลาง
2. รู้จักผ่านทางคน รอบข้าง เช่น ครอบครัว ญาติ เพื่อน	24 (9.7%)	70 (28.3%)	80 (32.4%)	56 (22.7%)	17 (6.9%)	2.89	1.080	ปานกลาง
3. รู้จักผ่านทาง หนังสือเรียนใน วิชาต่างๆ เช่นวิชา ด้านสังคมศาสตร์ เป็นต้น	10 (4.0%)	44 (17.8%)	124 (50.2%)	58 (23.5%)	11 (4.5%)	3.06	.867	ปานกลาง

ในการรู้จักประเทศฝรั่งเศส การรู้จักผ่านทางสื่อต่างๆเช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบรู้จักปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาเลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ลำดับสุดท้าย เลือกชอบมากที่สุด เป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8

ในการรู้จักผ่านทางคนรอบข้างเช่น บุคคลในครอบครัว ญาติ เพื่อน กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาเลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

ในการรู้จักผ่านทางหนังสือเรียนในวิชาต่างๆ เช่น วิชาด้านสังคมศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมาเลือกตอบมาก เป็นจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 44 คนหรือร้อยละ 17.8

หากคะแนน โดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามจะรู้จักประเทศฝรั่งเศส ภาษาหรือวัฒนธรรมฝรั่งเศสผ่านทางรูปแบบต่างๆ ในระดับ ปานกลาง นั่นคือ ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.24 รองลงมาคือ รู้จักผ่านทางหนังสือเรียนในวิชาต่างๆ เช่น วิชาด้านสังคมศาสตร์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.06 และอันดับสุดท้ายคือ รู้จักผ่านทางคนรอบข้าง เช่น ครอบครัว ญาติ และเพื่อน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.89

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ก็ได้ยืนยันสิ่งที่ได้รับจากแบบสอบถาม คือ บุคคลรอบข้าง ของนักเรียน อาทิเช่น บุคคลในครอบครัว หรือ บุคคลที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน เช่นอาจารย์ หรือ รุ่นพี่ ล้วนทำให้นักเรียนได้รู้จักประเทศฝรั่งเศส ภาษาและวัฒนธรรมก่อนเลือกเรียน ดังนี้

- “เคยได้ยินรุ่นพี่พูดถึงมาก่อน และบอกว่า จริงๆแล้วเรียนฝรั่งเศสไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ การเรียนฝรั่งเศสจะทำให้เราได้ฝึกพูด ซึ่งทำให้เรารู้สึกชอบ ก็เลยเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส ”

- “เมื่อก่อนแม่ทำงาน โรงแรม แม่เจอคนฝรั่งเศส และบอกว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ไพเราะ”

- “ตอนที่เรียนภาษาอังกฤษ อาจารย์จับเอกภาษาฝรั่งเศสมา อาจารย์บอกว่า ภาษาฝรั่งเศส น่าเรียน สนุก

- เมื่อก่อนไม่ค่อยรู้เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสมาก่อน ตอนนีู้ได้จากหนังสือ ทีวี อาจารย์แนะนำให้คุณ

- มีรุ่นพี่เพิ่งกลับมาจากฝรั่งเศส เขาเล่าเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับฝรั่งเศสให้ฟัง ความแตกต่างระหว่างบ้านเขากับบ้านเรา

- “ชอบ ไปยืนอ่านหนังสือนิตยสารตามร้านหนังสือ ชอบอ่านพวกหนังสือนำเที่ยวและหนังสือแฟชั่นค่ะ สังเกตเห็นว่าจะมีประเทศฝรั่งเศสบ่อยๆ เช่นปารีส ประเทศในยุโรป นำไปเที่ยว”

- “ก็ดูจากทีวี และบางครั้งเดินผ่านอาจารย์ชาวฝรั่งเศส ได้ยินอาจารย์พูดกัน แล้วรู้สึกของตัวเองชอบ”

ตารางที่ 2.3 ผู้แนะนำการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสให้แก่นักเรียน

n = 247

	เลือกตอบ	เลือกตอบไม่
1. พ่อแม่พี่น้อง	60 (24.3%)	187 (75.7%)
2. เพื่อน	89 (36.0%)	158 (64.0%)
3. ญาติ	33 (13.4%)	214 (86.6%)
4. อาจารย์	31 (12.6%)	216 (87.4%)
5. ไม่มี	107 (43.3%)	140 (56.7%)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 จะเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสด้วยตัวเอง ไม่มีผู้ใดแนะนำ แต่หากพิจารณาในส่วนที่มีผู้แนะนำ ซึ่งเลือกตอบว่ามีผู้แนะนำเป็นจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 ตอบว่า เพื่อนเป็นกลุ่มคนที่แนะนำการเรียนภาษาฝรั่งเศสให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด เป็นจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ พ่อแม่พี่น้องเป็นผู้แนะนำ เป็นจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และลำดับสุดท้ายคือ ญาติ เป็นจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4

ตารางที่ 2.4 บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดของนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาฝรั่งเศส

n = 247

	เลือกตอบ	เลือกตอบไม่
1. พ่อแม่พี่น้อง	65 (26.3%)	182 (73.7%)
2. เพื่อน	32 (13.0%)	215 (87.0%)
3. ครู	70 (28.3%)	177 (71.7%)
4. บุคคลอื่น ๆ	11 (4.5%)	236 (95.5%)
5. ไม่มี	101 (40.9%)	146 (59.1%)

ในส่วนของประสบการณ์ของบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดของนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาฝรั่งเศสนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 ไม่มีบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาฝรั่งเศส อย่งไรก็ดี หากพิจารณากลุ่มบุคคลที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 จะเห็นได้ว่าญาติมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือพ่อแม่พี่น้อง เป็นจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 อันดับสุดท้ายคือ เพื่อน เป็นจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0

จากการสัมภาษณ์ การอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีจังหวัดท่องเที่ยวทำให้คนท้องถิ่นได้มีโอกาสเจอกับนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส บางคนมีโอกาสทำงานร่วมกับคนฝรั่งเศส และบางคนได้มีโอกาสไปเดินทางเที่ยวประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศอื่นๆที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส กลุ่มคนเหล่านี้แนะนำนักเรียนให้เลือกเรียนภาษา ดังที่นักเรียนให้สัมภาษณ์ว่า

- “ที่บ้านครอบครัวทำธุรกิจที่หาดป่าตอง มีนักท่องเที่ยวแวะถามทางบ่อยๆ บางครั้งก็เจอคนฝรั่งเศส”

- “มีญาติทำงานอยู่ใน โรงแรม ซึ่งมีเจ้านายเป็นคนฝรั่งเศส เขาแนะนำให้เรียนภาษาฝรั่งเศส”

- “พี่สาวก็เรียนภาษาฝรั่งเศส เขาบอกว่าสนุกดี ให้เลือกเรียน เลยเรียนตาม ”

- “เลือกเรียนเพราะมีรุ่นพี่และเพื่อนเรียนอยู่ เพื่อนจบบม.3 เพื่อนชวนและแนะนำ มีอาจารย์แนะนำด้วย ครอบครัวไม่ได้แนะนำ ในครอบครัว ไม่มีคนที่พูดภาษาฝรั่งเศสได้”
- “แม่ทำงานในโรงแรม ที่โรงแรมมีแขกฝรั่งเศสมาพัก แจกใจดี แต่ส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ บางครั้งลำบากในการสื่อสาร แม่เลยแนะนำให้เรียน ”

ตารางที่ 2.5 ระดับความชอบภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน

n = 247

	1 ไม่ชอบ เลย	2 ชอบ น้อย	3 ชอบปาน กลาง	4 ชอบมาก	5 ชอบมาก ที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
ระดับ ความชอบ ภาษาฝรั่งเศส	4 (1.6%)	14 (5.7%)	89 (36.0%)	95 (38.5%)	45 (18.2%)	3.66	.896	มาก

ในเรื่องเกี่ยวกับความชอบในการเรียนภาษาฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ชอบมาก ในจำนวนมากที่สุด คือ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา เลือกตอบ ชอบปานกลาง เป็นจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ชอบมากที่สุด เป็นจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 โดยมีค่าเฉลี่ยความชอบภาษาฝรั่งเศสที่ 3.66 แปลค่าได้ว่าชอบมาก

จากผลการสัมภาษณ์ ความชอบในภาษาฝรั่งเศสมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ตัวภาษา ความไพเราะของภาษา วัฒนธรรมฝรั่งเศส รวมถึงรูปแบบการเรียนการสอน อาจารย์ และกิจกรรมในชั้นเรียน เป็นต้น ดังที่จะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

- ชอบค่ะ อาจารย์สอนสนุกมาก อาจารย์จะให้เราหัดพูด
- ในห้องเรียน ชอบเรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์ และฝึกพูด ชอบให้อาจารย์สอนพูด
- วัฒนธรรมฝรั่งเศสน่าสนใจมาก วิถีชีวิตคนของเขาก็ไม่เหมือนของเรา
- ชอบวัฒนธรรมฝรั่งเศส ชอบเรียนเกี่ยวกับอาหาร ไวน์ น้ำหอม ปารีส
- อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่สนุก ให้แข่งขันกันตอบคำถาม
- อาจารย์ฝรั่งเศสจะเน้นให้พูดเยอะๆ ชอบเรียนพูด

ตารางที่ 2.6 ระดับความชอบของนักเรียนในด้านต่างๆ

n = 247

	1 ไม่ชอบ เลย	2 ชอบ น้อย	3 ชอบปาน กลาง	4 ชอบมาก	5 ชอบมาก ที่สุด	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D	การแปล ความหมาย
1. การอ่าน	5 (2.0%)	22 (8.9%)	112 (45.3%)	82 (33.2%)	26 (10.5%)	3.41	.869	ปานกลาง
2. การเขียน	9 (3.6%)	39 (15.8%)	108 (43.7%)	70 (28.3%)	21 (8.5%)	3.22	.939	ปานกลาง
3. การฟัง	5 (2.0%)	32 (13.0%)	93 (37.7%)	90 (36.4%)	27 (10.9%)	3.41	.919	ปานกลาง
4. การพูด	6 (2.4%)	25 (10.1%)	80 (32.4%)	96 (38.9%)	40 (16.2%)	3.56	.960	มาก
5. คำศัพท์	7 (2.8%)	28 (11.3%)	109 (44.1%)	80 (32.4%)	23 (9.3%)	3.34	.900	ปานกลาง
6. ไวยากรณ์	13 (5.3%)	54 (21.9%)	112 (45.3%)	55 (22.3%)	13 (5.3%)	3.00	.931	ปานกลาง
7. วัฒนธรรม	4 (1.6%)	11 (4.5%)	48 (19.4%)	89 (36.0%)	95 (38.5%)	4.05	.951	มาก
8. การศึกษา เพิ่มเติมด้วย ตนเอง	6 (2.4%)	34 (13.8%)	120 (48.6%)	61 (24.7%)	26 (10.5%)	3.27	.912	ปานกลาง

ในส่วนของความชอบภาษาฝรั่งเศสในด้านต่างๆ ในด้านการอ่าน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา เลือกตอบ ชอบมาก เป็นจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 ลำดับสุดท้าย เลือก ชอบมากที่สุด เป็นจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ในส่วนของการเขียน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 ตอบปานกลาง รองลงมาคือ ชอบมาก เป็นจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับสุดท้ายคือ เลือกชอบน้อย เป็นจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

สำหรับการฟัง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ชอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา เลือกตอบ ชอบมาก เป็นจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ชอบน้อย เป็นจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0

ในส่วนของกรพูด ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ชอบมาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 96 คนคิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมา เลือกตอบ ชอบปานกลาง เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ลำดับสุดท้าย เลือก ชอบมากที่สุด เป็นจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2

ในเรื่องของคำศัพท์ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ชอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา เลือกตอบ ชอบมาก เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ลำดับสุดท้าย เลือก ชอบน้อย เป็นจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

ในส่วนของไวยากรณ์ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ชอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา เลือก ชอบมาก เป็นจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ชอบน้อย เป็นจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9

ในเรื่องของวัฒนธรรม ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ชอบมากที่สุด เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาเลือกตอบ ชอบมาก เป็นจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 ลำดับสุดท้ายคือ ชอบปานกลาง เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

สำหรับการศึกษด้วยตนเอง ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมา เลือกตอบ ชอบมาก เป็นจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 ลำดับสุดท้ายคือ ชอบน้อย เป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8

โดยภาพรวมเราจะเห็นว่า นักเรียนชอบเรียนวัฒนธรรมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 รองลงมาคือ ชอบเรียนการพูด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.56 ในส่วนของอันดับที่สาม มีสองด้านที่นักเรียนชอบเท่ากัน คือ ด้านการอ่านและการฟัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.41

จากการสัมภาษณ์ นักเรียน เหตุผลสำคัญประการหนึ่งในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสคือ วัฒนธรรม นักเรียนจะมีความสนใจในวัฒนธรรมฝรั่งเศส โดยนักเรียนคนหนึ่งบอกว่า ประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมโดดเด่น หรือ นักเรียนอีกคนหนึ่งบอกว่า วัฒนธรรมของฝรั่งเศสน่าสนใจ เช่น วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร วิถีชีวิตความเป็นอยู่ เป็นต้น นักเรียนอีก

คนหนึ่งบอกว่า นอกจากชอบภาษาแล้ว ตนเองคิดว่าชอบธรรมเนียม ประเพณีของฝรั่งเศส คิดว่ามีความเป็นเอกลักษณ์ มีความเป็นตัวของตัวเอง

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งซึ่งได้พบในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนมีความสนใจในการเรียนไวยากรณ์น้อยที่สุด เมื่อเทียบกับความชอบด้านอื่นๆ คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 จากการสัมภาษณ์ นักเรียนหลายคนบอกว่า ไวยากรณ์ฝรั่งเศสยาก โดยเฉพาะการผันคำกริยาต่างๆ การใช้กาลต่างๆ ในภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งกฎข้อยกเว้นต่างๆ ทำให้นักเรียนต้องท่องจำเยอะ บางครั้งสับสนและไม่สามารถจำได้หมด ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากและไม่สนุก

อย่างไรก็ดี นักเรียนบางส่วนก็ชอบเรียนไวยากรณ์ เพราะมีความรู้สึกรู้ว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายและเป็นความแปลกใหม่

ตารางที่ 2.7 จุดอ่อนของนักเรียน ในการเรียนภาษาฝรั่งเศส

n = 247

	1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. ทักษะการฟัง	11 (4.5%)	46 (18.6%)	132 (53.4%)	47 (19.0%)	11 (4.5%)	3.00	.912	ปานกลาง
2. ทักษะการพูด	7 (2.8%)	66 (26.7%)	130 (52.6%)	33 (13.4%)	11 (4.5%)	2.90	.828	ปานกลาง
3. ทักษะการอ่าน	13 (5.3%)	45 (18.2%)	133 (53.8%)	45 (18.2%)	11 (4.5%)	2.98	.869	ปานกลาง
4. ทักษะการเขียน	12 (4.9%)	50 (20.2%)	128 (51.8%)	42 (17.0%)	15 (6.1%)	2.99	.902	ปานกลาง

ข้อมูลที่ได้รับบ่งชี้ว่าจุดอ่อนในภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนคือทักษะการฟัง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาเลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อย เป็นจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6

ในด้านทักษะการพูด ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมา เล็ก น้อย เป็นจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ลำดับสุดท้าย เล็ก มาก เป็นจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4

ด้านการอ่าน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 133 คนคิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมา มีการเลือกเป็นจำนวนเท่ากันระหว่าง น้อยและมาก จำนวนอย่างละ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ลำดับสุดท้าย เล็ก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ในด้านทักษะการเขียน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมา เล็ก น้อย เป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ลำดับสุดท้าย เล็ก มาก เป็นจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

ในภาพรวม นักเรียนมีจุดอ่อนในทุกทักษะในระดับน้อยก่อนไปทางปานกลาง คือ 2.90 ถึง 3.00 ทักษะที่นักเรียนมีจุดอ่อนมากที่สุดคือ ทักษะการฟัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 รองลงมาคือ ทักษะการเขียน มีค่าเฉลี่ยที่ 2.99 และอันดับที่สามคือ ทักษะการอ่าน มีค่าเฉลี่ยที่ 2.98

ตารางที่ 2.8 ความยากง่ายในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน

n = 247

	1 ง่ายมาก	2 ง่าย	3 ปานกลาง	4 ยาก	5 ยากมาก	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. การฟัง	2 (0.8%)	17 (6.9%)	144 (58.3%)	66 (26.7%)	18 (7.3%)	3.33	.745	ปานกลาง
2. การอ่าน	4 (1.6%)	38 (15.4%)	150 (60.7%)	46 (18.6%)	9 (3.6%)	3.07	.740	ปานกลาง
3. การเขียน	1 (0.4%)	37 (15.0%)	139 (56.3%)	57 (23.1%)	13 (5.3%)	3.18	.760	ปานกลาง
4. การพูด	7 (2.8%)	34 (13.8%)	135 (54.7%)	57 (23.1%)	14 (5.7%)	3.15	.830	ปานกลาง
5. การออกเสียง	8 (3.2%)	24 (9.7%)	114 (46.2%)	78 (31.6%)	23 (9.3%)	3.34	.896	ปานกลาง

ในเรื่องของความยากง่ายในการเรียนภาษาฝรั่งเศส ด้านการฟัง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาเลือกตอบ ยาก เป็นจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ยากมาก เป็นจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ในส่วนของการอ่าน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 150 คนคิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาเลือกตอบ ยาก เป็นจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ง่าย เป็นจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

ในด้านการเขียน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา เลือกตอบ ยาก เป็นจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ยาก เป็นจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

ในด้านการพูด ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา เลือกตอบ ยาก เป็นจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ง่าย เป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8

ในส่วนของการออกเสียง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมาเลือกตอบ ยาก เป็นจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 ลำดับสุดท้ายเลือกตอบ ง่าย เป็นจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7

หากดูในภาพรวม จะเห็นว่า ความยากง่ายในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือระดับ 3 โดยที่การออกเสียงอยู่ในระดับที่สูงที่สุด คือ 3.34 รองลงมาคือการฟัง 3.33 และการเขียนเป็นอันดับสุดท้ายคือ 3.18

จากการสัมภาษณ์ พบว่าการอ่านและการเขียนสอนโดยอาจารย์ชาวไทย ซึ่งจะเน้นด้านไวยากรณ์เป็นสำคัญ โดยที่อาจารย์มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนสนใจ และช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนทัศนคติที่เคยรู้สึกว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ยาก กลายเป็นภาษาที่ง่าย ในส่วนของการฟัง พูด และการออกเสียง สอนโดยอาจารย์ชาวฝรั่งเศส และรู้สึกว่าการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนชอบเรียนกับอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาก เพราะได้ฟังสำเนียง อาจารย์สอนสนุก เน้นให้พูด ฟัง รวมทั้งอาจารย์ชาวฝรั่งเศสส่วนใหญ่มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่เครียด บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน

ตารางที่ 2.9 สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่เก่งภาษาฝรั่งเศส

n = 247

	1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. กลัวทำผิด	13 (5.3%)	26 (10.5%)	106 (42.9%)	77 (31.2%)	25 (10.1%)	3.30	.972	ปานกลาง
2. อายุไม่กล้า แสดงออก	17 (6.9%)	39 (15.8%)	123 (49.8%)	50 (20.2%)	18 (7.3%)	3.05	.963	ปานกลาง
3. รู้คำศัพท์ไม่ เพียงพอ	1 (0.4%)	15 (6.1%)	75 (30.4%)	108 (43.7%)	48 (19.4%)	3.76	.849	มาก
4. ความรู้ทาง ไวยากรณ์ไม่ดี พอ	4 (1.6%)	21 (8.5%)	80 (32.4%)	94 (38.1%)	48 (19.4%)	3.65	.941	มาก

ผลจากแบบสอบถามชี้ให้เห็นว่าความกลัวในการทำผิดไม่ได้เป็นสาเหตุหลัก ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 ลำดับสุดท้ายเลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ในส่วนของความอาย ไม่กล้าแสดงออก ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาเลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

สำหรับการรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 108 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมา เลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ มากที่สุด เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

ในส่วนของความรู้ทางไวยากรณ์ไม่ดีพอ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มาก มากที่สุด เป็นจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา เลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ มากที่สุด เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

หากดูในภาพรวม สาเหตุอันดับแรกที่ทำให้นักเรียนไม่เก่งภาษาฝรั่งเศส คือ การมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.76 รองลงมาคือ การมีความรู้ทางไวยากรณ์ไม่ดีพอ มีค่าเฉลี่ย 3.65 และอันดับที่สามคือ ความกลัวทำผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

จะสังเกตเห็นว่า ไวยากรณ์และคำศัพท์เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากนักเรียนคิดว่าตนเองต้องใช้การท่องจำ การฝึกฝนเพื่อให้เกิดความจำและความเข้าใจ จากการสัมภาษณ์ นักเรียนคนหนึ่งบอกว่า “คำศัพท์จำไม่ได้เพราะมีคำศัพท์เยอะ” บางคนก็บอกว่าไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ รวมทั้งไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสยาก มีคำกริยาที่ต้องท่องและจำเยอะ การกระจายคำกริยามีเยอะ ละเอียด ไม่สามารถจำได้

ตารางที่ 2.10 การยกระดับภาษาฝรั่งเศสหรือแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนฝรั่งเศสของนักเรียน

n = 247

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8.5	S.D	การแปล ความหมาย
1. ทำแบบฝึกหัดในหนังสือหลายๆเล่ม	10 (4.0%)	51 (20.6%)	130 (52.6%)	43 (17.4%)	13 (5.3%)	2.99	.870	ปานกลาง
2. ทำแบบฝึกหัดบนเว็บไซต์ต่าง ๆ	19 (7.7%)	80 (32.4%)	102 (41.3%)	34 (13.8%)	12 (4.9%)	2.76	.953	ปานกลาง
3. ทำแบบฝึกหัดจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	28 (11.3%)	82 (33.2%)	102 (41.3%)	23 (9.3%)	12 (4.9%)	2.63	.970	ปานกลาง
4. ดูภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ภาษาฝรั่งเศส	25 (10.1%)	59 (23.9%)	99 (40.1%)	48 (19.4%)	16 (6.5%)	2.88	1.043	ปานกลาง
5. อ่านนิตยสารวารสารและหนังสือพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส	31 (12.6%)	72 (29.1%)	88 (35.6%)	48 (19.4%)	8 (3.2%)	2.33	1.020	น้อย
6. สนทนากับชาวฝรั่งเศสหรือผู้ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส	49 (19.8%)	62 (25.1%)	84 (34%)	39 (15.8%)	13 (5.3%)	2.62	1.127	ปานกลาง

เป็นภาษาแม่								
7. ติดต่อกับ จดหมายกับเพื่อน ชาวฝรั่งเศสหรือผู้ ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เป็นภาษาแม่	76 (30.8%)	81 (32.8%)	58 (23.5%)	25 (10.1%)	7 (2.8%)	2.21	1.078	น้อย
8. เรียนพิเศษ เพิ่มเติมกับ โรงเรียนสอน ภาษาหรืออาจารย์ พิเศษ	45 (18.2%)	44 (85%)	85 (34.4%)	48 (19.4%)	25 (10.1%)	2.85	1.221	ปานกลาง

ในการแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนภาษาฝรั่งเศสเพื่อยกระดับภาษาฝรั่งเศสของตัวเอง ในการ
ทำแบบฝึกหัดในหนังสือหลายๆเล่ม ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็น
จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมา เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ
20.6 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4

ในส่วนของการทำงานแบบฝึกหัดบนเว็บไซต์ต่างๆ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง
มากที่สุด เป็นจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมา เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 80 คน คิด
เป็นร้อยละ 32.4 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8

สำหรับการทำแบบฝึกหัดจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ผู้ตอบแบบสอบถาม
เลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมา เลือกตอบ น้อย
เป็นจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ น้อยที่สุด เป็นจำนวน 28 คน คิด
เป็นร้อยละ 11.3

สำหรับการดูภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ภาษาฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ
ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาเลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน
59 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ลำดับสุดท้ายเลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

ในเรื่องการอ่านนิตยสาร วารสารและหนังสือพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถาม
เลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา เลือกตอบ น้อย

เป็นจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

ในส่วนของทางเลือกที่จะสนทนากับชาวฝรั่งเศสหรือผู้ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมา เลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ น้อยที่สุด เป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8

ในเรื่องของการเรียนพิเศษเพิ่มเติมกับ โรงเรียนสอนภาษาหรืออาจารย์พิเศษ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมา เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ น้อยที่สุด เป็นจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

หากดูค่าเฉลี่ย โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง วิธีที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือ ทำแบบฝึกหัดในหนังสือหลายๆเล่ม ค่าเฉลี่ย 2.99 รองลงมาคือ ดูภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ ภาษาฝรั่งเศส ค่าเฉลี่ย 2.88 อันดับที่สามคือ เรียนพิเศษเพิ่มเติมกับ โรงเรียนสอนภาษาหรืออาจารย์พิเศษ ค่าเฉลี่ย 2.85 จากการสัมภาษณ์ สาเหตุที่นักเรียนเลือกพัฒนาตนเอง โดยการทำแบบฝึกหัดในหนังสือหลายๆเล่ม เนื่องจากหนังสือแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่สามารถหาได้ง่าย อยู่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น สามารถยืมได้จากอาจารย์ จากมุมฝรั่งเศสหรือห้องสมุดของโรงเรียน รวมทั้งนักเรียนสามารถเลือกทำแบบฝึกหัดได้ในเวลาที่ตนเองสะดวกและมีความต้องการ ในส่วนของการดูภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ฝรั่งเศส เนื่องจากความรู้ความสามารถทางภาษาของนักเรียนยังไม่สูงพอที่จะเข้าใจเนื้อหาหรือคำพูดของนักแสดงในภาพยนตร์ ทำให้นักเรียนเลือกดูเฉพาะภาพยนตร์หรือรายการที่มีภาพหรือจากที่น่าสนใจ และใช้วิธีจับคำเป็นคำๆ เท่านั้น ในส่วนของการเรียนพิเศษเพิ่มเติม ก็มีเป็นจำนวนปานกลาง อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์อาจารย์พบว่า นักเรียนที่สนใจเรียนเท่านั้นที่จะมีความขยัน ใฝ่รู้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตน นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ให้ความสนใจในส่วนนี้

ในส่วนของความคิดเห็นทางจดหมายหรือสนทนาทางจดหมายกับเพื่อนชาวฝรั่งเศสหรือผู้ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่ จากการสัมภาษณ์นักเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะอยู่ในจังหวัดภูเก็ต แต่นักเรียนก็ไม่มีโอกาสได้ติดต่อหรือรู้จักกับชาวฝรั่งเศสเลย ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนยังมีพื้นฐานรู้ความสามารถทางภาษาฝรั่งเศสไม่เพียงพอที่จะสื่อสารเป็นภาษาฝรั่งเศสกับชาวฝรั่งเศสหรือผู้ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่ได้ รวมทั้งไม่สามารถอ่านนิยายสาร วารสารและหนังสือพิมพ์ภาษา

ฝรั่งเศสได้เช่นกัน จากการสัมภาษณ์ นักเรียนคนหนึ่งกล่าวว่า “ที่โรงเรียนจะมีมุมฝรั่งเศส จะมีหนังสือนิตยสารภาษาฝรั่งเศสให้นักเรียนอ่าน” ในการอ่านหนังสือนิตยสารของนักเรียนนั้น จากประสบการณ์ของผู้วิจัย นักเรียนส่วนใหญ่จะรู้จักเป็นบางคำ ไม่สามารถอ่านเข้าใจทั้งหมด ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนก็จะดูเพียงรูปภาพโฆษณา ภาพประกอบ ภาพทิวทัศน์ต่างๆในประเทศฝรั่งเศสเท่านั้น

ตารางที่ 2.11 กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศสที่เคยจัดที่โรงเรียน

n = 247

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. ร้องเพลง	25 (10.1%)	55 (22.3%)	75 (30.4%)	62 (25.1%)	30 (12.1%)	3.07	1.168	ปานกลาง
2. ทำอาหาร ฝรั่งเศส	48 (19.4%)	87 (35.2%)	65 (26.3%)	34 (13.8%)	13 (5.3%)	2.50	1.111	ปานกลาง
3. จัด นิทรรศการ	26 (10.5%)	50 (20.2%)	81 (32.8%)	64 (25.9%)	26 (10.5%)	3.06	1.143	ปานกลาง
4. ตอบ ปัญหา	32 (13.0%)	74 (30.0%)	80 (32.4%)	44 (17.8%)	17 (6.9%)	2.76	1.103	ปานกลาง
5. แคมป์ ภาษาฝรั่งเศส	41 (16.6%)	63 (25.5%)	69 (27.9%)	47 (19.0%)	27 (10.9%)	2.82	1.233	ปานกลาง
6. สัมภาษณ์ ชาวฝรั่งเศส	52 (21.1%)	76 (30.8%)	84 (34.0%)	25 (10.1%)	10 (4.0%)	2.45	1.058	น้อย

จากตาราง กิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสที่โรงเรียนจัดนั้น ในส่วนของกิจกรรมร้องเพลง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาเลือกตอบมาก เป็นจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อย เป็นจำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 12.1

ในส่วนของการทำอาหารฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 เลือกตอบน้อย รองลงมา เลือกตอบปานกลาง เป็นจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

สำหรับกิจกรรมการจัดนิทรรศการ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมา เลือกตอบ มาก เป็นจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อย เป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2

ในส่วนของกิจกรรมการตอบปัญหา ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมา เลือก น้อย เป็นจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ลำดับสุดท้าย เลือก มาก เป็นจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

สำหรับกิจกรรมการจัดแคมป์ภาษาฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมา เลือก น้อย เป็นจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ลำดับสุดท้าย เลือก มาก เป็นจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ในส่วนของกิจกรรมการสัมภาษณ์ชาวฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาเลือก น้อย เป็นจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

หากดูในภาพรวม ค่าเฉลี่ยในการจัดกิจกรรมภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยกิจกรรมที่จัดมากที่สุด คือ ร้องเพลง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.07 อันดับถัดมาคือ จัดนิทรรศการ ค่าเฉลี่ย 3.06 และอันดับสุดท้าย คือ การจัดแคมป์ภาษาฝรั่งเศส ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.82

จากการสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมต่างๆส่วนใหญ่จะจัดในห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน มากกว่าจะเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัด กิจกรรมที่โรงเรียนจัดส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมเพื่อส่วนกลาง เช่นการจัดขายอาหาร การแสดง การออกร้านต่างๆ จะไม่นับจัดกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน อย่างไรก็ดี จากการสัมภาษณ์ นักเรียนบอกว่าการจัดแคมป์ภาษาฝรั่งเศสที่โรงแรมริมหาดแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต ในระหว่างการจัดแคมป์ นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆ เช่นทำอาหาร ร้องเพลง ตอบคำถาม เป็นต้น นักเรียนผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าอยากให้มีการจัดแคมป์บ่อยๆ และจัดหลายๆวัน

บางโรงเรียนจะมีชุมนุมภาษาฝรั่งเศส ภายในชุมนุมมีการจัดกิจกรรมต่างๆ นักเรียนมีสิทธิในการเลือกเข้าชุมนุม ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนชั้นปีสูงจะสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้มากกว่านักเรียนชั้นต่ำกว่า เนื่องจากนักเรียนชั้นปีสูงมีความรู้ความสามารถสูงกว่านักเรียนชั้นปีอื่นๆ อย่างไรก็ดี จากการสอบถาม นักเรียนกล่าวว่า อาจารย์จะช่วยอธิบายเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้

ตารางที่ 2.12 การใช้ภาษาฝรั่งเศสในห้องเรียน

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. ภาษาไทย	36	14.6
2. ภาษาฝรั่งเศส	25	10.1
3. ภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศสในอัตราส่วนที่เท่า ๆ กัน	175	70.9

แบบสอบถามข้อนี้ ใช้สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสชาวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าอาจารย์ชาวไทยใช้ภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศสในอัตราส่วนที่เท่าๆกัน คือ จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 จากการสัมภาษณ์ นักเรียนกล่าวว่าอาจารย์ชาวไทยจะเน้นสอนไวยากรณ์ อ่านเขียน ซึ่งใช้ภาษาไทยในการอธิบาย ซึ่งนักเรียนคิดว่า การที่อาจารย์ใช้ภาษาไทยอธิบาย ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน หากอาจารย์ใช้ภาษาฝรั่งเศส นักเรียนก็จะไม่เข้าใจ และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ อาจารย์ทุกคนก็จะตอบไปในทางเดียวกัน เนื่องจาก การใช้ภาษาฝรั่งเศสล้วนๆในการอธิบาย นักเรียนจะไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ เนื่องจากความรู้ความสามารถทางภาษาของนักเรียนยังไม่ดีพอที่จะเข้าใจการอธิบายสิ่งต่างๆเป็นภาษาฝรั่งเศสได้ และเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ก็จะเกิดปัญหาทำให้ไม่สนใจเรียน ไม่สามารถทำข้อสอบได้

นอกจากนี้ ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาร่วมสอนด้วย อาจารย์ชาวไทยก็จะถือว่าอาจารย์ชาวฝรั่งเศสใช้ภาษาฝรั่งเศสในการเรียนการสอนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่อาจารย์ชาวไทยจะต้องพูดภาษาฝรั่งเศสตลอดเวลาอีก อย่างไรก็ดี ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ อาจารย์บางท่านยังขาดความมั่นใจในการพูดภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากไม่ค่อยมีโอกาสได้พูดคุยกับชาวฝรั่งเศสมากนัก ทำให้กลัวพูดผิดไวยากรณ์ รู้สึกอายหากนักเรียนจับได้ และบางครั้งอาจารย์ไม่สามารถหาคำศัพท์ที่ตรงและถูกต้องมาใช้ได้ การสอนเป็นภาษาไทยทำให้ตนเองมีความมั่นใจมากกว่า

นอกจากนี้ เนื่องจากเนื้อหาในการเรียนการสอนมีเยอะ การใช้ภาษาไทยในการอธิบายจะทำให้สอนได้เร็วกว่า ไม่ต้องอธิบายซ้ำไปซ้ำมาหลายๆครั้ง

ตารางที่ 2.13 กิจกรรมในห้องเรียน

n = 247

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. เรียน ไวยากรณ์	0 (%)	9 (3.6%)	88 (35.6%)	106 (42.9%)	44 (17.8%)	3.75	.787	มาก
2. อ่านเรื่อง	4 (1.6%)	22 (8.9%)	80 (32.4%)	108 (43.7%)	33 (13.4%)	3.58	.888	มาก
3. ฟังเทป	13 (5.3%)	85 (34.4%)	86 (34.8%)	54 (21.9%)	9 (3.6%)	2.84	.947	ปานกลาง
4. ดูวิดีโอ	73 (29.6%)	98 (39.7%)	43 (17.4%)	24 (9.7%)	9 (3.6%)	2.18	1.076	น้อย
5. สอนด้าน วัฒนธรรม	14 (5.7%)	40 (16.2%)	97 (39.3%)	70 (28.3%)	26 (10.5%)	3.22	1.024	ปานกลาง
6. ฟีกพูดและ ฟีกออกเสียง	0 (%)	6 (2.4%)	44 (17.8%)	100 (40.5%)	97 (39.3%)	4.17	.802	มาก

สำหรับกิจกรรมการสอนที่เน้นในห้องเรียนพบว่า การเรียนการสอนไวยากรณ์ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 106 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาเลือกปานกลาง เป็นจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 ลำดับสุดท้าย คือ มากที่สุด เป็นจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

กิจกรรมการอ่านเรื่อง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบมาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 108 คนคิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาเลือก ปานกลาง เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ลำดับสุดท้ายเลือก มากที่สุด เป็นจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4

กิจกรรมการฟังเทป ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาเลือก น้อย เป็นจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ลำดับสุดท้ายเลือกมาก เป็นจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9

สำหรับการดูวิดีโอ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ น้อย เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาเลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ลำดับสุดท้ายเลือก ปานกลาง เป็นจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4

ในส่วนของกิจกรรมการสอนด้านวัฒนธรรม ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาเลือก มาก เป็นจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อย เป็นจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2

กิจกรรมการฝึกพูดและฝึกออกเสียง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบมาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมา เลือก มากที่สุด เป็นจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ลำดับสุดท้าย เลือก ปานกลาง เป็นจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

หากดูในภาพรวม จะเห็นว่า กิจกรรมการฝึกพูดและฝึกออกเสียงเป็นกิจกรรมที่อาจารย์เน้นมากที่สุดในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาคือ การเรียนไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 อันดับที่สามคือ การอ่านเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ซึ่งเรื่องนี้ก็สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ทั้งในส่วนของนักเรียนและของอาจารย์ ที่บ่งชี้ว่า อาจารย์ชาวไทยเน้นการฝึกพูด การฝึกพูดในที่นี้คือ ฝึกพูดในระดับประโยค ได้ตอบสนองทันที ส่วนอาจารย์ชาวฝรั่งเศสจะเน้นการฝึกพูดและฝึกออกเสียง ในส่วนของการเรียนการสอนไวยากรณ์ การสอนอ่าน เป็นส่วนที่อาจารย์ชาวไทยเป็นผู้สอน เนื่องจากอาจารย์ชาวไทยมีความถนัดที่จะสอนด้านนี้มากกว่าการสอนพูด ส่วนโรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศส นักเรียนได้เรียนฟังพูดโดยผ่านทางวิดีโอเทป หรือซีดีที่เป็นส่วนประกอบของหนังสือเรียนเป็นส่วนใหญ่ อาจารย์บางท่านพยายามหาซีดีเพลงหรืออื่นๆ เช่นเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตมาทดแทนการขาดอาจารย์เจ้าของภาษา

ตารางที่ 2.14 สื่อการสอนแบบของจริงที่หาได้ในจังหวัดภูเก็ต ที่อาจารย์นำมาใช้ในห้องเรียน

n = 247

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. แผ่นพับ โฆษณา โรงแรม	37 (15.0%)	106 (42.9%)	73 (29.6%)	23 (9.3%)	8 (3.2%)	2.43	.964	น้อย
2. แผ่นพับ โฆษณา ของบริษัททัวร์	38 (15.4%)	98 (39.7%)	82 (33.2%)	25 (10.1%)	4 (1.6%)	2.43	.925	น้อย
3. ภาพสถานที่ ท่องเที่ยวต่าง ๆ	20 (8.1%)	42 (17.0%)	94 (38.1%)	69 (27.9%)	22 (8.9%)	3.13	1.058	ปานกลาง
4. แผ่นภาพโฆษณา จากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น	34 (13.8%)	86 (34.8%)	95 (38.5%)	29 (11.7%)	3 (1.2%)	2.52	.914	ปานกลาง
5. แผ่นภาพโฆษณา จากนิตยสารท้องถิ่น	33 (13.4%)	80 (32.4%)	100 (40.5%)	31 (12.6%)	3 (1.2%)	2.56	.917	ปานกลาง
6. แผนที่จังหวัด ภูเก็ต	36 (14.6%)	104 (42.1%)	74 (30.0%)	28 (11.3%)	5 (2.0%)	2.44	.943	น้อย
7. ตารางเดินรถ/ เครื่องบิน	35 (14.2%)	89 (36.0%)	79 (32.0%)	34 (13.8%)	10 (4.0%)	2.57	1.025	ปานกลาง

จากตาราง สื่อการสอนแบบของจริงที่หาได้ในจังหวัดภูเก็ตที่อาจารย์นำมาใช้สอนในห้อง
ชนิดเอกสารแบบแผ่นพับโฆษณาโรงแรม ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบระดับน้อย เป็นจำนวน
มากที่สุด คือ 106 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาเลือก ปานกลาง เป็นจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อย
ละ 29.6 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

เอกสารแผ่นพับโฆษณาของบริษัททัวร์ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ น้อย เป็นจำนวน
มากที่สุดเช่นกัน คือ 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมา เลือกปานกลาง เป็นจำนวน 82 คน คิด
เป็นร้อยละ 33.2 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

ในส่วนของภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มาก
ที่สุด เป็นจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาเลือก มาก เป็นจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ
27.9 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อย เป็นจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

สำหรับแผ่นภาพโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาเลือก น้อย เป็นจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8

ในส่วนของแผ่นภาพโฆษณาจากนิตยสารท้องถิ่น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาเลือก น้อย เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4

สำหรับแผนที่จังหวัดภูเก็ต ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบน้อย มากที่สุด เป็นจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมาเลือก ปานกลาง เป็นจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6

ในส่วนของการเดินทาง/เครื่องบิน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบน้อย มากที่สุด เป็นจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาเลือก ปานกลาง เป็นจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

เมื่อดูในภาพรวม อาจารย์นำสื่อการสอนแบบจริงที่หาได้ในจังหวัดภูเก็ตมาใช้สอนในระดับน้อย ถึงปานกลาง โดยจะอยู่ในระดับ 2.26 ถึง 3.13 โดยสื่อการสอนที่อาจารย์นำมาใช้มากที่สุด ได้แก่ ภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.13 รองลงมาคือ แผ่นภาพโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยที่ 2.52 และอันดับที่สามคือ แผนที่จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44

การที่อาจารย์นำสื่อการสอนแบบจริงมาใช้ใช้น้อยนี้ มีสาเหตุมาจากการที่อาจารย์มีหนังสือที่เขียนขึ้นโดยคนฝรั่งเศส และจัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนต่างชาติมาใช้สอนอยู่แล้ว อาจารย์มิได้สอนในเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมากนัก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ภาษาที่ใช้ในสื่อต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ มีภาษาฝรั่งเศสน้อย ยกเว้นบรรดาแผ่นพับโฆษณาบริษัททัวร์ ที่อาจจะมียุทธศาสตร์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสเป็นกลุ่มเป้าหมายด้วย ทำให้อาจารย์ต้องแปลเป็นภาษาฝรั่งเศสหากอาจารย์ต้องการนำไปใช้สำหรับนิตยสารที่มีในท้องถิ่นที่เป็นภาษาฝรั่งเศสอยู่แล้ว ระดับของภาษาที่สูงเกินไป นักเรียนไม่สามารถเข้าใจได้ ทำให้การนำไปใช้ อาจารย์จะต้องนำมาปรับภาษาให้ง่ายขึ้นหากต้องการใช้ รวมทั้งต้องมีการตรวจแก้ และสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากเอกสารดังกล่าว เป็นการเพิ่มภาระงาน

ให้แก่อาจารย์ ดังนั้นอาจารย์ส่วนใหญ่จึงเลือกที่จะใช้สื่อภาพจริงที่มีอยู่แล้วในหนังสือเรียนเป็นหลัก

ตารางที่ 2.15 ปัญหาบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

n = 247

	1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. นักเรียนมีมากเกินไปในแต่ละห้อง อาจารย์ให้ความสนใจไม่ทั่วถึง	58 (23.5%)	90 (36.4%)	76 (30.8%)	16 (6.5%)	7 (2.8%)	2.29	.989	น้อย
2. ห้องเรียนร้อนอบ อ้าว ทำให้ไม่น่า เรียน	65 (26.3%)	88 (35.6%)	63 (25.5%)	18 (7.3%)	13 (5.3%)	2.30	1.096	น้อย
3. เสียงดังเกินไป จากห้องเรียนอื่น ๆ ทำให้เรียนไม่เข้าใจ	61 (24.7%)	84 (34.0%)	72 (29.1%)	21 (8.5%)	9 (3.6%)	2.32	1.052	น้อย

ในเรื่องปัญหาบรรยากาศการเรียนการสอนนั้น การที่นักเรียนมีมากเกินไปในแต่ละห้อง ทำให้อาจารย์ให้ความสนใจไม่ทั่วถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ น้อย เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา เลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

ในส่วนที่เป็นปัญหาเรื่องห้องเรียนร้อนอบอ้าว ทำให้ไม่น่าเรียนนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ เป็นปัญหาน้อย มากที่สุด เป็นจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาเลือก น้อยที่สุด เป็นจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ลำดับสุดท้าย เลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5

สำหรับปัญหาเรื่องเสียงดังเกินไปจากห้องเรียนอื่นๆ ทำให้เรียนไม่เข้าใจนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ เป็นปัญหาน้อย มากที่สุด เป็นจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาเลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ลำดับสุดท้ายเลือกตอบ น้อยที่สุด เป็นจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

สรุปว่า ปัญหาบรรยากาศการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย คือ 2.29 – 2.32 โดยปัญหาเรื่องเสียงดังเกินไปจากห้องเรียนอื่น ๆ ทำให้เรียนไม่เข้าใจนั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.32 ปัญหาเรื่องห้องเรียนร้อนอบอ้าว ทำให้ไม่น่าเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.30 และนักเรียนมีมากเกินไปในแต่ละห้อง อาจารย์ให้ความสนใจไม่ทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.29 ผลการศึกษาพบว่าในปัจจุบัน โรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ตจะจัดทำห้องปฏิบัติการภาษาขึ้น สำหรับการเรียนการสอนภาษา ในห้องปฏิบัติการภาษานี้จะมีโสตทัศนูปกรณ์เพียงพอ รวมทั้งติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ทำให้นักเรียนไม่ต้องทนกับสภาพอากาศร้อนเหมือนสมัยก่อน รวมทั้งสามารถป้องกันเสียงดังจากห้องเรียนอื่นๆ มิให้เล็ดลอดเข้ามารบกวนการเรียนการสอนได้

อย่างไรก็ดี ในส่วนของจำนวนนักเรียนต่อห้อง ยังมีเป็นจำนวนมากอยู่ นั่นคือประมาณ 35-45 คน จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ปัญหาจำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไปต่อห้อง ทำให้ไม่สามารถดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึง นักเรียนมีเวลาฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ เป็นรายบุคคลน้อย แต่ผลการศึกษาชี้ว่านักเรียนกลับเห็นสิ่งที่น่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนในระดับปานกลางถึงน้อย

ตารางที่ 2.16 บรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. สนุก น่าสนใจ	216	87.4
2. น่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ	29	11.7
3. ไม่ระบุ	2	0.8

โดยรวมแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 87.4 คิดว่าบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสจะมีความสนุก น่าสนใจ

จากการสัมภาษณ์ นักเรียนจะชอบเรียนทั้งกับอาจารย์ไทยและอาจารย์ชาวฝรั่งเศส โดยการเรียนการสอนอาจารย์ไทย จะเน้นหนักไปในทางไวยากรณ์ การอ่านเรื่อง และกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งอาจารย์ชาวไทยจะมีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย มีกิจกรรมประกอบการสอนมากมาย ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อ และรู้สึกสนุกไปกับการสอน ในส่วนที่เรียนกับอาจารย์ชาวฝรั่งเศส นักเรียนผู้ให้สัมภาษณ์ ก็กล่าวว่ารู้สึกสนุก เพราะรู้สึกชอบที่จะได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างชาติ ได้ฟังสำเนียงชาวต่างชาติจริงๆ

ตอนที่ 3 ประสพการณ์เกี่ยวกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสภาพการณ์ของภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 3.1 ประสพการณ์ในการพูดคุยกับชาวฝรั่งเศสหรือคนชาติอื่น ๆ ที่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศสได้ ของนักเรียนในฐานะที่เป็นนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
ประสพการณ์ในการพูดคุยกับชาวฝรั่งเศส		
1. มี เป็นนักท่องเที่ยว	73	29.6
2. มี ทำงานในประเทศไทย	22	8.9
3. มี อาศัยในประเทศไทยโดยไม่ทำงาน	6	2.4
4. อื่น ๆ	15	6.1
5. ไม่มี	130	52.6
6. ไม่ระบุ	1	0.4
ประสพการณ์ในการพูดคุยกับคนชาติอื่น ๆ ที่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศส		
1. มี เป็นชาวเบลเยียม	8	3.2
2. มี เป็นชาวสวิสเซอร์แลนด์	25	10.1
3. มี เป็นชาวแคนาดา	4	1.6
4. อื่น ๆ	33	13.4
5. ไม่มี	173	70.0
6. ไม่ระบุ	4	1.6

ในส่วนประสพการณ์ที่นักเรียนมีกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 ไม่มีประสพการณ์ในการพูดคุยกับชาวฝรั่งเศส และนักเรียนจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 ก็ไม่มีประสพการณ์ในการพูดคุยกับชาวต่างชาติอื่น ๆ ที่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

อย่างไรก็ดี เมื่อดูในส่วนของจำนวนนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการพูดคุยกับชาวฝรั่งเศส ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยว หรือผู้ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต พบว่า มีจำนวนถึง 116 คนคิดเป็นร้อยละ 46.96 และที่เป็นคนต่างชาติเชื้อสายอื่นๆที่ไม่ใช่ฝรั่งเศส แต่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศสได้ ก็มีเป็นจำนวนถึง 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.34 ซึ่งนับเป็นจำนวนที่มากพอสมควร และแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตก็มีโอกาสที่จะได้พบปะ พูดคุยกับนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสได้ในระดับหนึ่ง รวมทั้งบุคคลเหล่านี้ ยังอาจเป็นเหตุจูงใจให้นักเรียนเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส

ตารางที่ 3.2 การมีญาติหรือคนรู้จักที่แต่งงานกับคนฝรั่งเศส หรือ เคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศส หรือ เคยเดินทางไปประเทศไปประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
มีญาติหรือคนรู้จักที่แต่งงานกับคนฝรั่งเศส		
1. มี และมีลูกด้วยกัน	22	8.9
2. มี แต่ไม่มีลูกด้วยกัน	14	5.7
3. ไม่มี	211	85.4
มีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศส		
1. มี เคยไป 1 ครั้ง	36	14.6
2. มี เคยไป 2 ครั้ง	19	7.7
3. มี เคยไป 3 ครั้งและมากกว่านั้น	34	13.8
4. ไม่มี	158	64.0
มีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม แคนาดา		
1. มี เคยไป 1 ครั้ง	27	10.9
2. มี เคยไป 2 ครั้ง	19	7.7
3. มี เคยไป 3 ครั้งและมากกว่านั้น	36	14.6
4. ไม่มี	165	66.8

ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลแวดล้อมของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ถึงขั้นแต่งงานกับคนฝรั่งเศสรวมทั้งมีบุตรด้วยกัน และบุคคลแวดล้อมที่เคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศที่พูดภาษาฝรั่งเศสนั้น จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4 ไม่มีญาติหรือคนรู้จักที่แต่งงานกับคนฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 158

คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 ไม่มีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 ไม่มีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปประเทศอื่นๆที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม หรือแคนาดา

นอกจากนี้ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.57 มีญาติหรือคนรู้จักแต่งงานกับคนฝรั่งเศส ทั้งที่มีบุตรและไม่มีบุตรด้วยกัน ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 36.03 มีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปฝรั่งเศส และผู้ตอบแบบสอบถามอีกจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 มีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปประเทศอื่นๆที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส จากการสัมภาษณ์ กลุ่มบุคคลเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างสูงในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน เนื่องจากจะเป็นกลุ่มที่เก็บเล่าเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับลักษณะคนฝรั่งเศส วัฒนธรรมของคนฝรั่งเศสหรือประเทศฝรั่งเศสมาบอกเล่าให้นักเรียนฟัง ทำให้นักเรียนเกิดความชอบ เกิดความชื่นชม รวมทั้งเกิดความใฝ่ฝันที่จะได้ไปเยือนประเทศฝรั่งเศสในอนาคต และการที่คนเหล่านี้ได้แต่งงานกับคนฝรั่งเศสทั้งที่มีบุตรหรือไม่มีบุตรด้วยกัน ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสใกล้ชิดกับคนฝรั่งเศส มีโอกาสรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนฝรั่งเศสมากขึ้น รวมทั้งได้ฝึกฝนทักษะทางภาษากับกลุ่มคนเหล่านี้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความชอบในภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น

ตารางที่ 3.3 การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
การรับรู้ของนักเรียน ว่ามีสมาคมฝรั่งเศส ตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต		
1. ทราบ เคยไป 1 ครั้ง	14	5.7
2. ทราบ เคยไป 2 ครั้ง	5	2.0
3. ทราบ เคยไป 3 ครั้งและมากกว่านั้น	15	6.1
4. ทราบ แต่ไม่เคยไป	100	40.5
5. ไม่ทราบ	112	45.3
6. ไม่ระบุ	1	0.4
อาจารย์เคยนำนักเรียนไปสมาคมฝรั่งเศส		
1. เคย	24	9.7
2. ไม่เคย	222	89.9
3. ไม่ระบุ	1	0.4

ในส่วนที่เกี่ยวกับสมาคมฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 ทราบว่ามีสมาคมฝรั่งเศสตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต โดยที่มีผู้ตอบสอบถามจำนวนเกือบครึ่งนี้คือ 112 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 ไม่ทราบว่ามีการตั้งสมาคมฝรั่งเศสตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต และในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามที่ทราบว่ามีการตั้งสมาคมฝรั่งเศสอยู่ในจังหวัดภูเก็ตนั้น มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนถึง 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 ที่ทราบว่ามีการตั้งสมาคมฝรั่งเศสตั้งอยู่แต่ไม่เคยไป

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มาจากรโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาสอน ทุกคนทราบว่ามีการตั้งสมาคมฝรั่งเศสตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่กล่าวว่าอาจารย์เป็นผู้บอกว่ามีสมาคมฝรั่งเศสอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้เพราะอาจารย์ฝรั่งเศสที่มาสอนที่โรงเรียนล้วนมาจากสมาคมฝรั่งเศส ทำให้นักเรียนรู้จักสมาคมฝรั่งเศสผ่านตัวอาจารย์ อย่างไรก็ตาม อาจารย์ชาวฝรั่งเศสก็มิได้อธิบายให้แก่เด็กนักเรียนฟังว่า ที่สมาคมฝรั่งเศสมีอะไรบ้าง หรือ นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้างที่สมาคมฝรั่งเศส เป็นต้น นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ ได้ทราบว่า การที่ไม่ไปสมาคมฝรั่งเศสเพราะกลัวและอายที่จะเดินเข้าไป รวมทั้งไม่รู้ว่าจะเข้าไปแล้วจะต้องทำอะไร ดังนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จึงต้องการให้อาจารย์เป็นคนพาไปสมาคมฝรั่งเศส เพราะเห็นว่าหากตนเองเกิดปัญหาในการสื่อสารขึ้น อาจารย์จะช่วยให้ จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 89.9 ระบุว่า อาจารย์ไม่เคยพานักเรียนไปสมาคมฝรั่งเศส

ตารางที่ 3.4 เหตุผลในกรณีที่ได้ไปสมาคมฝรั่งเศส

n = 247

	1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. เพื่อเรียนภาษา ฝรั่งเศสเพิ่มเติม	6 (2.4%)	19 (7.7%)	76 (30.8%)	111 (44.9%)	35 (14.2%)	3.61	.908	มาก
2. เพื่อค้นหา ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเทศฝรั่งเศส	5 (2.0%)	12 (4.9%)	87 (35.2%)	107 (43.3%)	36 (14.6%)	3.64	.863	มาก
3. เพื่อชม/เช่า ภาพยนตร์ภาษา ฝรั่งเศส	14 (5.7%)	52 (21.1%)	87 (35.2%)	63 (25.5%)	31 (12.6%)	3.18	1.080	ปานกลาง
4. เพื่อขอรับ นิตยสารแจกฟรี	14 (5.7%)	28 (11.3%)	96 (38.9%)	69 (27.9%)	40 (16.2%)	3.38	1.063	ปานกลาง
5. เพื่อสนทนากับ ชาวฝรั่งเศสที่ เดินทางมาที่ สมาคม	10 (4.0%)	35 (14.2%)	109 (44.1%)	66 (26.7%)	27 (10.9%)	3.26	.971	ปานกลาง
6. สอบ DELF	24 (9.7%)	38 (15.4%)	115 (46.6%)	46 (18.6%)	24 (9.7%)	3.03	1.059	ปานกลาง

การศึกษาคำตอบนี้ ได้ค้นหาคำตอบที่เป็นไปได้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนักเรียนในการไปสมาคมฝรั่งเศส ซึ่งสมาคมฝรั่งเศสถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่อยู่ในบริบทสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวของนักเรียนที่จะช่วยสนับสนุนและพัฒนาความรู้ในด้านต่างๆของนักเรียนได้ ในเรื่องการไปเรียนภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติม ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 111 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาเลือกตอบปานกลาง เป็นจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ลำดับสุดท้าย เลือก มากที่สุด เป็นจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

ในส่วน of คำตอบเพื่อไปค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 107 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาเลือกตอบปานกลาง เป็นจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 ลำดับสุดท้ายเลือกตอบ มากที่สุด เป็นจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6

สำหรับเหตุผลเพื่อเยี่ยมหรือเช่าภาพยนตร์ฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลางมากที่สุด เป็นจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาเลือก มาก เป็นจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อย เป็นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

ในส่วนของ การไปสมาคมฝรั่งเศสเพื่อขอรับนิตยสารแจกฟรีนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมา เลือก มาก เป็นจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ลำดับสุดท้ายเลือก น้อย เป็นจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2

สำหรับเหตุผลเพื่อสนทนากับชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาที่สมาคม ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา เลือก มาก เป็นจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ลำดับสุดท้าย เลือก น้อย เป็นจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

และคำตอบสุดท้ายคือ เรื่องการไปเพื่อสอบ DELF ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ปานกลางมากที่สุด เป็นจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมา เลือก มาก เป็นจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ลำดับสุดท้ายเลือก น้อย เป็นจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

โดยสรุป เมื่อค่าเฉลี่ยแล้ว เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกทำหากได้ไปสมาคมฝรั่งเศส อันดับแรกคือ เพื่อค้นหาว่าข้อมูลเกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศส โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.64 รองลงมาคือ เพื่อเรียนภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติม 3.61 และอันดับสุดท้ายคือ เพื่อขอรับนิตยสารแจกฟรี

ตารางที่ 3.5 การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสถานกงสุลของฝรั่งเศส ในจังหวัดภูเก็ต

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. ทราบ	49	19.8
2. ไม่ทราบ	189	76.5
3. ไม่ระบุ	9	3.6

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 ไม่ทราบว่า มีสถานกงสุลฝรั่งเศสตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต เหตุผลส่วนหนึ่งที่นักเรียนไม่ทราบมาจาก 1) อาจารย์ผู้สอนก็ไม่ทราบว่าในจังหวัดภูเก็ตมีสถานกงสุลตั้งอยู่ ทำให้ไม่สื่อสารให้นักเรียนทราบ 2) จากเหตุผลที่

นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยไปสมาคมฝรั่งเศส ทำให้ไม่ได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับสถานกงสุลฝรั่งเศส

ตารางที่ 3.6 การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการอยู่อาศัยของชาวฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. ทราบ	129	52.2
2. ไม่ทราบ	108	43.7
3. ไม่ระบุ	10	4.0

ตารางที่ 3.6 ซึ่งให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 ทราบว่ามีชาวฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

จากการสัมภาษณ์นักเรียน สาเหตุที่นักเรียนทราบว่า มีชาวฝรั่งเศสอยู่เป็นจำนวนมาก ก็เนื่องจากคิดว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยว มีทะเลสวยงาม และภูมิอากาศที่เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยว ดังนั้นจึงน่าจะมีชาวฝรั่งเศสเข้ามาอยู่อาศัยในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 3.7 ความคาดหวังของนักเรียนที่ต้องการให้คนฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตทำเพื่อส่งเสริมภาษาฝรั่งเศส

n = 247

	1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 8๕	S.D	การแปล ความหมาย
1. จัดกิจกรรมร่วมกับคนท้องถิ่น	10 (4.0%)	18 (7.3%)	98 (39.7%)	84 (34.0%)	37 (15.0%)	3.49	.971	ปานกลาง
2. ช่วยสอนภาษาให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ	8 (3.2%)	16 (6.5%)	73 (29.6%)	101 (40.9%)	49 (19.8%)	3.68	.971	มาก
3. จัดกิจกรรมเช่น เทศกาลอาหารฝรั่งเศส ดนตรีหรือภาพยนตร์ฝรั่งเศส เป็นต้น	11 (4.5%)	13 (5.3%)	56 (22.7%)	76 (30.8%)	91 (36.8%)	3.90	1.096	มาก

สำหรับสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้คนฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตทำเพื่อส่งเสริมภาษาฝรั่งเศสนั้น ในส่วนของการจัดกิจกรรมร่วมกับคนท้องถิ่น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบปานกลาง มากที่สุด เป็นจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาเลือก มาก เป็นจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ลำดับสุดท้ายเลือก มากที่สุด เป็นจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

สำหรับความต้องการที่จะให้คนฝรั่งเศสช่วยสอนภาษาฝรั่งเศสให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 101 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาเลือกตอบ ปานกลาง เป็นจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ลำดับสุดท้ายเลือก มากที่สุด เป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8

ในส่วนของความต้องการให้ชาวฝรั่งเศสมาจัดกิจกรรม เช่น เทศกาลอาหารฝรั่งเศส ดนตรีหรือภาพยนตร์ฝรั่งเศส เป็นต้น ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ มากที่สุด เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 91 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาเลือก มาก เป็นจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ลำดับสุดท้ายเลือก ปานกลาง เป็นจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

โดยภาพรวม นักเรียนต้องการให้ชาวฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต จัดกิจกรรมเช่น เทศกาลอาหารฝรั่งเศส ดนตรีหรือภาพยนตร์ฝรั่งเศส มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 รองลงมาคือ ช่วยสอนภาษาให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และอันดับสุดท้ายคือ จัดกิจกรรมร่วมกับคนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

ตารางที่ 3.8 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการแพร่หลายของ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งแผ่นซีดีเพลงและหนังสือ ในจังหวัดภูเก็ต

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. ยาก	148	59.9
2. ไม่ง่าย	96	38.9
3. ไม่ระบุ	3	1.2

จากตารางที่ 3.8 เราจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 คิดว่า ในจังหวัดภูเก็ต นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งแผ่นซีดีเพลงและหนังสือ เป็นสิ่งที่หายาก

โดยปกติแล้ว นิตยสาร หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ รวมทั้งแผ่นซีดีเพลงและหนังสือ จะหาได้ตามร้านหนังสือที่ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจากการสัมภาษณ์ แทบไม่มีนักเรียนซื้อนิตยสารหรือสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศสเลย เนื่องจากราคาของสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส ราคาค่อนข้างแพง ทำให้นักเรียนไม่สามารถซื้อได้ แต่อย่างไรก็ดี นักเรียนผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่า ที่บ้านของตนติดตั้งสัญญาณเคเบิลที่สามารถเลือกรับดูช่องโทรทัศน์ (TV5) ของฝรั่งเศสได้ ทำให้นักเรียนไม่จำเป็นต้องหาซื้อแผ่นซีดีเพลงและหนังสือภาษาฝรั่งเศส แต่เลือกใช้วีดิทัศน์ช่องฝรั่งเศสแทน

ตารางที่ 3.9 การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องนิตยสารภาษาฝรั่งเศสแฉกฟรี ในจังหวัดภูเก็ต

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. ทราบ	72	29.1
2. ไม่ทราบ	172	69.6
3. ไม่ระบุ	3	1.2

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 ไม่ทราบว่า มีนิตยสารฝรั่งเศสแฉกฟรี และในส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ทราบว่า มีนิตยสารแฉกฟรี เป็นจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ก็จำชื่อของนิตยสารไม่ได้ ส่วนใหญ่แล้ว นิตยสารภาษาฝรั่งเศสแฉกฟรี นั้น มักจะวางไว้ที่สมาคมฝรั่งเศส บริษัทท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวฝรั่งเศส เป็นต้น คำตอบข้อนี้จะเชื่อมโยงไปสู่คำถามที่ว่า นักเรียนทราบหรือไม่ว่ามีสมาคมฝรั่งเศสอยู่ที่จังหวัดภูเก็ต หากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ทราบ หรือไม่เคยไปสมาคมฝรั่งเศส ก็จะไม่ทราบว่า มีนิตยสารภาษาฝรั่งเศสแฉกฟรี จากการสัมภาษณ์อาจารย์บางโรงเรียน ที่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสซึ่ง โรงเรียนจ้างมาสอน อาจารย์เหล่านี้จะนำหนังสือหรือนิตยสารแฉกฟรีที่วางไว้อยู่ที่สมาคม นำมาแจกจ่ายให้แก่โรงเรียนนั้นๆ ด้วย อนึ่ง ในแต่ละโรงเรียน มีการจัดมุมฝรั่งเศสไว้ และอาจารย์ผู้สอนพยายามนำหนังสือนิตยสารภาษาฝรั่งเศสมาวางไว้เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

ตารางที่ 3.10 ความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับร้านอาหารฝรั่งเศส ในจังหวัดภูเก็ต

	เลือกตอบ		ไม่เลือกตอบ	
	ความถี่ n = 247	ร้อยละ	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. ทราบ จากป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รายการโทรทัศน์ท้องถิ่น	149	60.3	98	39.7
2. ทราบ จากบุคคลในครอบครัว ญาติหรือเพื่อน	54	21.9	193	78.1
3. ทราบ จากอาจารย์	41	16.6	206	83.4
4. ทราบ โดยทางอื่น ๆ	12	4.9	235	95.1
5. ไม่ทราบ	51	20.6		

จากตารางที่ 3.10 ซึ่งตอบคำถามเกี่ยวกับร้านอาหารฝรั่งเศส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 ทราบว่ามีร้านอาหารฝรั่งเศสโดยดูจากป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รายการโทรทัศน์ท้องถิ่น อันดับถัดมา ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 ทราบจากบุคคลในครอบครัว ญาติและเพื่อน ลำดับสุดท้าย ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ไม่ทราบ

จะสังเกตเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบเรื่องร้านอาหารฝรั่งเศสจากสื่อโฆษณามากกว่าบุคคลที่อยู่รอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลในครอบครัว ญาติ เพื่อน หรือ อาจารย์ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ก็ได้แจ้งหรือสื่อสารให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับร้านอาหารฝรั่งเศส ที่มีอยู่ในจังหวัดภูเก็ต อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่า นักเรียนจะสามารถทราบได้เองจากสื่ออื่นๆ ที่มีอยู่ทั่วไป ตามท้องถนน ตามป้ายโฆษณาตามชายหาด แผ่นพับต่างๆ เป็นต้น

ตารางที่ 3.11 ประสบการณ์ของนักเรียนในการรับประทานอาหารเช้าหรือดื่มน้ำผลไม้
ฝรั่งเศส (เช่น ไวน์)

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. เคย	153	61.9
2. ไม่เคย	93	37.7
3. ไม่ระบุ	1	0.4

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 เคยรับประทานอาหารเช้าฝรั่งเศสและดื่มน้ำผลไม้ฝรั่งเศส จากการสัมภาษณ์ อาหารเช้าส่วนใหญ่ที่นักเรียนเคยรับประทาน ก็มีอาทิเช่น คริวซองท์ (Croissant) เครป (Crêpe) ซึ่งเป็นอาหารที่สามารถหารับประทานได้ทั่วไป แม้กระทั่งในห้างสรรพสินค้า อีกทั้งราคาของอาหารทั้งสองอย่าง ก็มีราคาไม่สูงจนเกินไป ผู้สัมภาษณ์ได้ถามถึง การได้ไปรับประทานอาหารเช้าฝรั่งเศสในร้านอาหารฝรั่งเศส ส่วนใหญ่ตอบว่า ไม่สามารถไปรับประทานได้ เพราะมีราคาค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ อาจารย์บางคนจะนำนักเรียนไปรับประทานอาหารยุโรปที่โรงแรม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการรับประทานอาหารแบบตะวันตก และบางครั้งได้ดื่มน้ำผลไม้ฝรั่งเศสด้วย นอกจากนี้ ในโอกาสที่โรงเรียนจัดกิจกรรมต่างๆ อาจารย์ก็จัดให้มีชมอาหารฝรั่งเศส เหล่านี้ เป็นโอกาสที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสรับประทานอาหารเช้าฝรั่งเศส

ตอนที่ 4 แนวโน้มการเรียนและการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคต

ตารางที่ 4.1 ความคิดของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. มีการใช้มาก	36	14.6
2. มีการใช้ปานกลาง	111	44.9
3. มีการใช้น้อย	98	39.7
4. ไม่ระบุ	2	0.8

จากตาราง เราจะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 คิดว่าการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน มีการใช้ปานกลาง รองลงมา เป็นจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 คิดว่า มีการใช้น้อย จากการสัมภาษณ์นักเรียน เหตุผลส่วนหนึ่งที่นักเรียนคิดว่า ภาษาฝรั่งเศสมีการใช้ปานกลางถึงน้อย ก็เนื่องมาจาก จำนวนคนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสมีไม่มากเท่าเทียมกับจำนวนคนที่เรียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาจีน เป็นต้น

ตารางที่ 4.2 แนวโน้มความต้องการภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. เป็นที่ต้องการน้อยลง	30	12.1
2. เป็นที่ต้องการเท่าเดิม	71	28.7
3. เป็นที่ต้องการมากขึ้น	143	57.9
4. ไม่ระบุ	3	1.2

จากตาราง จะเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 คิดว่า ในอนาคตความต้องการในการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตจะมีมากขึ้น จากการสัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนให้สัมภาษณ์ว่า เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยว อีกทั้งมีนักท่องเที่ยวชาว

ฝรั่งเศสเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่มาอยู่เป็นเวลานาน ทำให้ความต้องการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต ย่อมมีมากขึ้น

ตารางที่ 4.3 ความคิดของนักเรียนในการแนะนำให้ญาติหรือคนรู้จักเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. เรียน	216	87.4
2. ไม่เรียน	30	12.1
3. ไม่ระบุ	1	0.4

จากแบบสอบถาม จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 87.4 จะแนะนำให้ญาติหรือคนรู้จักเรียนภาษาฝรั่งเศส คำตอบในข้อนี้ สืบเนื่องจากคำถามเกี่ยวกับความชอบของนักเรียนในการเรียนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาฝรั่งเศส ดังนั้นจึงคิดว่าจะแนะนำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดตนเองเรียนบ้าง

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเปิดหลักสูตรเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสในมหาวิทยาลัยท้องถิ่น

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. ควรเปิด	234	94.7
2. ไม่ควรเปิด	13	5.3

จากตาราง จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 มีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยในท้องถิ่นควรเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของจังหวัดภูเก็ตในการผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาฝรั่งเศสออกมาเพื่อทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนในหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัย

	ความถี่ n = 247	ร้อยละ
1. เรียน	184	74.5
2. ไม่เรียน	63	25.5

จากตาราง จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 มีความสนใจที่จะเรียนต่อในหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัย

จากการสัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนจำนวน 4 คนจาก 24 คนคิดเป็นร้อยละ 16.67 มีความสนใจที่จะเรียนต่อด้านภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาต่างประเทศ เพื่อทำงานในโรงแรม หรือเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยว

โดยสรุป ในปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่า มีการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในระดับปานกลาง ส่วนในอนาคต คำตอบที่ได้รับจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ภาษาฝรั่งเศสจะเป็นที่ต้องการมากขึ้นในจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากคาดว่าน่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส และนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาฝรั่งเศสเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ความรู้ด้านภาษาฝรั่งเศสจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นจึงจะแนะนำให้ญาติและคนรู้จักเรียนภาษาฝรั่งเศส นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่ามหาวิทยาลัยในท้องถิ่นควรเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสเพื่อเตรียมบุคลากรให้แก่หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐ เช่น เป็นอาจารย์ในโรงเรียนต่างๆ และหากมีการเปิดหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเรียน เนื่องจาก เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในท้องถิ่น ทำให้ไม่ต้องเดินทางไปเรียนที่กรุงเทพมหานครหรือที่อื่นๆ รวมทั้ง คาดว่าหลักสูตรในมหาวิทยาลัยน่าจะมีความน่าสนใจ

4.5 ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์อาจารย์ไทยทั้งหมด 6 คนและอาจารย์ชาวฝรั่งเศสจำนวน 2 คน ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 ถึงเดือนพฤษภาคม 2553 ปัญหาที่ประสบคือ การสัมภาษณ์มีการเลื่อนเวลาหลายครั้ง เนื่องจากอาจารย์ติดภาระกิจงานสอนและงานอื่นๆ เช่น กิจกรรมเข้าค่าย กิจกรรมลูกเสือเนตรนารี หรือ การเดินทางไปอบรมที่กรุงเทพฯ เป็นต้น

4.5.1 ข้อมูลทั่วไป

4.5.1.1 ประสบการณ์การสอน

อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 6 เดือนถึง 30 ปี โดยอาจารย์สามคนเพิ่งได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการประจำเพียงไม่ถึง 6 เดือน แต่มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วประมาณ 1-3 ปี ส่วนประสบการณ์การสอนก่อนหน้าที่จะมาสอนที่จังหวัดภูเก็ตนั้น อาจารย์ส่วนใหญ่เริ่มสอนครั้งแรกที่จังหวัดภูเก็ตเลย มีอาจารย์เพียงหนึ่งคนที่เคยสอนที่จังหวัดปราจีนบุรีมาก่อนที่จะมาสอนที่จังหวัดภูเก็ต

4.5.1.2 ประสบการณ์ในการเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

เนื่องจากอาจารย์บางคน เป็นอาจารย์บรรจุใหม่ จึงยังไม่เคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศส และอาจารย์บางคนมีข้อจำกัดด้านครอบครัว จึงยังไม่เคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสเช่นเดียวกัน ทำให้ประสบการณ์ตรงของอาจารย์ในประเทศฝรั่งเศสไม่มี อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ที่เพิ่งบรรจุใหม่ทุกคน ล้วนมีความต้องการและความใฝ่ฝันที่จะเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสสักครั้ง เพื่อจะได้มีโอกาสสัมผัสกับความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของคนฝรั่งเศส และได้เดินทางท่องเที่ยวไปในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆของประเทศฝรั่งเศส เป็นการสร้างความมั่นใจเมื่อต้องอธิบายสถานที่หรือเรื่องราวต่างๆให้แก่นักเรียน รวมทั้งเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองด้วย อนึ่ง ในการไปประเทศฝรั่งเศส อาจารย์ทุกคนมีความต้องการที่จะให้หน่วยงานฝรั่งเศสสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น ให้อาจารย์ไปศึกษาดูงาน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บ่งว่า เนื่องจากมีการให้ทุนศึกษาดูงานโดยหน่วยงานฝรั่งเศสน้อยลง ทำให้อาจารย์บางส่วนต้องขวนขวายไปประเทศฝรั่งเศสโดยใช้ทุนส่วนตัว

4.5.1.3 ภาระงานสอนภาษาฝรั่งเศสและภาระงานด้านอื่นๆ

ในส่วนของภาระงานสอน อาจารย์ทุกคนจะมีชั่วโมงสอนประมาณ 15 – 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยจะรับผิดชอบสอนเฉพาะรายวิชาภาษาฝรั่งเศสเท่านั้น ไม่ต้องสอนรายวิชาอื่นๆ ใดๆก็ตาม นอกเหนือจากภาระงานสอนแล้ว อาจารย์ทุกคนต้องรับผิดชอบภาระงานด้านอื่นๆ ในโรงเรียน อาทิเช่น เป็นหัวหน้าฝ่ายพัสดุ ดูแลงานทะเบียน เนตรนารี ลูกเสือ เป็นต้น ซึ่งภาระงานที่มีมากมายนี้ ทำให้อาจารย์บางคนไม่สามารถจัดทำกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมให้แก่นักเรียนได้ รวมทั้งการพัฒนาบทเรียนเสริมอื่นๆ

4.5.1.4 การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ในเรื่องการไปฝึกอบรมด้านการเรียนการสอน อาจารย์ชาวไทยทุกคนให้สัมภาษณ์ว่า ได้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของตน และทำให้สามารถรับทราบว่า โรงเรียนอื่นๆ มีพัฒนาการหรือความก้าวหน้าอย่างไร ทั้งที่กรุงเทพมหานครที่จัดโดยสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย และที่โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นศูนย์พัฒนาการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส ภาคใต้ตอนบน ดังนั้นหนึ่งในภาระหน้าที่ที่สำคัญของศูนย์คือ การพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนของอาจารย์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่สำหรับอาจารย์ชาวฝรั่งเศส จากการสัมภาษณ์ อาจารย์มีโอกาสร่วมสัมมนาค่อนข้างน้อย เนื่องจากภาระงานที่มีมาก และหน่วยงานแม่ที่กรุงเทพมหานคร คือ สมาคมฝรั่งเศสส่วนกลางมีการจัดสัมมนาการเรียนการสอนสำหรับชาวฝรั่งเศสไม่บ่อยครั้งนัก

4.5.2. การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

4.5.2.1 จำนวนห้องเรียนที่เปิดสอนและระดับชั้น

จากการสัมภาษณ์ โรงเรียนในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่จะเปิดสอนภาษาฝรั่งเศสให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวนหนึ่งห้อง ยกเว้นโรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัยที่เปิดสอนชั้นเรียน ละสองห้อง และเปิดให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 3 ได้เลือกเรียนด้วย จากการ สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ทำให้ทราบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่กำลังยกระดับตัวเองให้เป็น โรงเรียน มาตรฐานสากล (International Standard School) นั่นคือ นักเรียนทุกคนจะต้องมีความรู้ใน ภาษาต่างประเทศที่สองนอกเหนือไปจากภาษาอังกฤษ ทำให้แนวโน้มการขยายตัวของภาษา ฝรั่งเศส โดยการเปิดห้องเรียนเพิ่ม และรับอาจารย์เพิ่ม น่าจะมีมากขึ้นในอนาคต

4.5.2.2 จำนวนนักเรียนและคุณภาพนักเรียน

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัยจะมีชั้นปีละสองห้อง ส่วนโรงเรียนอื่นๆ จะมีชั้นปีละหนึ่งห้อง แต่ละห้องมีจำนวนนักเรียนประมาณ 35 – 45 คน ในส่วนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ซึ่งมีเฉพาะที่โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย มีนักเรียนประมาณห้องละ 25 – 35 คน

ในสภาพการณ์ปัจจุบันซึ่งภาษาจีนและภาษาเกาหลีกำลังได้รับความนิยม เพราะมีโอกาสในการหางานสูงกว่าภาษาอื่นๆ ในขณะที่ความนิยมในตัวภาษาฝรั่งเศสเองลดน้อยลง จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ส่วนใหญ่ตอบว่า ปัจจุบัน ทุนท์ศศึกษาหรือทุนอื่นๆจากหน่วยงานฝรั่งเศสมีน้อยลงมาก เมื่อเทียบกับทุนจากประเทศอื่นๆ ทำให้นักเรียนหันไปนิยมเรียนภาษาอื่นมากขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดว่า ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ยาก เรียนแล้วก็ไม่รู้จะเอาไปทำอะไร เหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนมีแนวโน้มจะเลือกเรียนน้อยลง

อย่างไรก็ดี ปัจจัยในการเลือกเรียนภาษาของนักเรียนขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ใจดี ไม่ดุ สอนสนุก เป็นกันเองกับนักเรียน จะเป็นที่ชื่นชอบของนักเรียน ดังนั้นนักเรียนที่เรียน อยู่จะแนะนำให้รุ่นน้องเลือกเรียน แต่ในทางตรงกันข้าม อาจารย์ที่ไม่เป็นที่ชื่นชอบของนักเรียน ก็ทำให้นักเรียนเลือกเรียนภาษานั้นๆ น้อยลง

ในส่วนคุณภาพนักเรียน จากการสัมภาษณ์ มีโรงเรียนเพียงหนึ่งโรง ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด ที่จะมีการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน โดยดูจากคะแนนผลการเรียน ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ค่อนข้างมีความสนใจในภาษาฝรั่งเศส สำหรับโรงเรียนอื่นๆ นักเรียนมีคุณภาพไม่สูงมาก มีนักเรียนเพียงประมาณ 30 – 40 % ต่อห้องเรียนที่สนใจเรียนภาษาฝรั่งเศสอย่างจริงจัง นักเรียนที่เหลือจะเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากเหตุผลหลายประการ อาทิเช่น ไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ (รวมทั้งภาษา) ห้องเรียนภาษาจีนเต็มหมดแล้ว หรือ ไม่มีทางเลือกอื่น เป็นต้น ดังนั้น นักเรียนกลุ่มนี้ จะไม่ค่อยสนใจเรียนภาษาฝรั่งเศสมากนัก อีกทั้งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำทำให้ไม่สนใจเรียน สร้างปัญหาให้แก่อาจารย์และนักเรียนคนอื่นๆ

สำหรับวิธีการแก้ไข อาจารย์แต่ละคนพยายามใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน บางครั้งประสบผลสำเร็จ บางครั้งก็ล้มเหลว แต่อาจารย์ทุกคนมีความเห็นพ้องกันว่า เป็นภาระหน้าที่ของตนที่จะทำให้นักเรียนตั้งใจเรียน และเห็นความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น

ในส่วนของจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อภาษาฝรั่งเศสระดับมหาวิทยาลัย จากการสัมภาษณ์อาจารย์ พบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนต่อภาษาฝรั่งเศสมีน้อยมาก บางปีมีเพียง 1-2 คนจากโรงเรียนทั้งหมด บางปีไม่มีเลย สาเหตุมาจาก 1) ไม่แน่ใจว่า เรียนจบแล้วจะมีงานทำหรือไม่ 2) กลัวว่าจะยาก เรียนไม่ไหว 3) ไม่อยากเป็นครู และ 4) มีอาชีพที่ใฝ่ฝันอยู่แล้ว

4.5.2.3 อาจารย์ผู้สอน

โรงเรียนทุกโรงเรียน จะมีอาจารย์ชาวไทย 1-3 คนเป็นอาจารย์ประจำ โรงเรียนจำนวนสองในสี่โรงเรียนจะมีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสเป็นอาจารย์พิเศษ ซึ่งเป็นอาจารย์จ้างรายชั่วโมงมาสอนให้นักเรียนทุกชั้นเรียน จำนวนสัปดาห์ละหนึ่งชั่วโมง ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาร่วมสอนนั้น อาจารย์ชาวฝรั่งเศสจะเน้นทักษะด้านการฟังและพูด ส่วนอาจารย์ชาวไทยจะเน้นทักษะอ่านและเขียน รวมทั้งไวยากรณ์ต่างๆ

สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาร่วมสอน อาจารย์ผู้สอนชาวไทยจะรับผิดชอบสอนทุกทักษะ อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ โรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสเหล่านี้ ก็มีแผนการที่จะจัดจ้างอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาสอนในลักษณะเป็นรายชั่วโมงเช่นกันในภาคเรียนหรือปีการศึกษาถัดไป ทั้งนี้ก็เพื่อให้ นักเรียนของตนมีโอกาสฝึกฟังและพูดกับอาจารย์เจ้าของภาษาเช่นเดียวกับโรงเรียนอื่นๆ

สำหรับการจ้างอาจารย์ชาวฝรั่งเศสนั้น โรงเรียนทุกโรงเรียนได้ติดต่อจ้างอาจารย์จากสมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต โดยที่สมาคมฝรั่งเศส จังหวัดภูเก็ต เป็นผู้รับรองคุณสมบัติและความสามารถด้านการสอนของอาจารย์ชาวฝรั่งเศส

ในส่วนของคุณแข็งและคุณอ่อนของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่คิดว่า ตนเองมีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาฝรั่งเศสทุกทักษะ อย่างไรก็ตาม อาจารย์บางคนยอมรับว่าไม่ค่อยมีความมั่นใจหากต้องใช้ภาษาฝรั่งเศสในการสอนทั้งชั่วโมง เนื่องจากไม่มั่นใจในความถูกต้องของไวยากรณ์ คำศัพท์ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ จึงใช้ภาษาไทยสลับกับภาษาฝรั่งเศส และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ชาวฝรั่งเศส อาจารย์บางคนไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ ทำให้บางครั้งประสบความยากลำบากในการอธิบายคำศัพท์บางคำหรือคำสั่งบางคำสั่ง

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ ปัญหาอย่างหนึ่งเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนชาวไทย คือ การขาดอาจารย์ที่มีคุณสมบัติดีพอที่จะมาสมัครเป็นอาจารย์ เนื่องจากขาดแรงจูงใจในด้านเงินเดือน

ค่าตอบแทน รวมทั้งเมื่อต้องมาทำงานในจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีค่าครองชีพสูง ทำให้ต้องทำงานพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติม นอกจากนี้ การที่ค่าตอบแทนในภาคธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวสูงกว่า ทำให้นักศึกษาที่เรียนจบวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสส่วนใหญ่เลือกที่จะไปทำงานด้านโรงแรมและท่องเที่ยวมากกว่าที่จะมาเป็นอาจารย์ ในบางโรงเรียนจึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของอาจารย์ มีการสอนผิดหรือออกเสียงผิด เป็นต้น นอกจากนี้ ปัญหาของอาจารย์ชาวไทย คือ ไม่กล้าพูดเนื่องจากกลัวพูดผิด ทำให้การเรียนการสอนของอาจารย์ชาวไทยส่วนใหญ่ จะเน้นการสอนไวยากรณ์เป็นหลัก เนื่องจากคนไทยจะเรียนไวยากรณ์ อ่านเขียนค่อนข้างมาก จะไม่เน้นการฟังพูด ประกอบกับความ เป็นจริงที่ว่า เราไม่ได้อยู่ในสังคมที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาในชีวิตประจำวัน ทำให้ขาดการฝึกฝน ไม่มีความมั่นใจ วิธีแก้ คือ อาจารย์ต้องฝึกใช้ภาษาฝรั่งเศสกับอาจารย์ชาวฝรั่งเศสที่มาสอนที่โรงเรียนของตนให้มากขึ้น รวมทั้ง อาจารย์อาจต้องหาเพื่อนชาวฝรั่งเศสที่หาได้ในจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น

4.5.2.4 วิธีการสอน

จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ทุกท่าน ใช้วิธีสอนหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นวิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher – centered Method) เช่น การสอนบรรยายในส่วนที่เป็นการอธิบายไวยากรณ์ การสอนแบบใช้คำถาม หรือ ใช้หนังสือ และใช้วิธีสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student – centered Method) คือ สอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม แบบบทบาทสมมติ เป็นต้น รวมทั้งใช้วิธีการสอนแบบผสมผสานอื่นๆ เช่น การสอนแบบดั้งเดิม (Traditional Approach) คือ สอนแบบวิธีการแปล เช่น แปล text หรือบทอ่าน สอนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) คือ เน้นการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร และสอนแบบเปรียบเทียบระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Approach) ในส่วนที่เกี่ยวกับการอธิบายด้านวัฒนธรรม

4.5.2.5 หนังสือที่ใช้ประกอบการสอน

สำหรับหนังสือที่ใช้ประกอบการสอน จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ส่วนใหญ่เลือกใช้หนังสือ Fréquence Jeunes มีบางส่วนเลือกใช้ Le Mag การเลือกหนังสือเรียนนี้ อาจารย์ในแต่ละโรงเรียนเป็นผู้เลือกเอง โดยใช้วิธีการสอบถามเพื่อนอาจารย์ตามโรงเรียนอื่นๆ ทั้งในจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดอื่นๆ นอกจากอาจารย์จะมีหนังสือเรียนหลักสำหรับนักเรียนแล้ว อาจารย์ทุกคนให้สัมภาษณ์ว่า ยังได้นำบทเรียน รวมทั้งแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากหนังสือเล่มอื่นๆ ด้วย สรุปว่า ในการเรียนการสอนจะมีการใช้หนังสือเล่มหลัก และหนังสืออื่นๆ หลายเล่มประกอบกันไป

4.5.2.6 สื่อและกิจกรรมการสอน

อาจารย์แต่ละคนทำให้สัมภาษณ์ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น แผ่นซีดีเพลง แผ่นภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ หนังสือ วารสาร แผ่นภาพ ของจำลองต่างๆ หรือเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ประกอบการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานไปในระหว่างเรียน

อย่างไรก็ดี จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนถึงการนำสื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง (authentic documents) ซึ่งสามารถหาได้ในจังหวัดภูเก็ต เช่น นิตยสารที่เป็นภาษาฝรั่งเศสที่ผลิตขึ้นในจังหวัดภูเก็ต แผ่นพับด้านการท่องเที่ยวต่างๆ หรือ ภาพป้ายโฆษณาที่เป็นภาษาฝรั่งเศส ได้ทราบว่าแทบจะไม่มีนำมาใช้ อาจารย์เกือบทุกคนให้สัมภาษณ์ว่าไม่ได้นำมาปรับใช้ในห้องเรียน ยกเว้น อาจารย์ที่สอนทางด้านวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว ที่จะนำเอกสารจริงเหล่านี้มาใช้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งมีจำนวนเพียงหนึ่งคนเท่านั้น

สำหรับกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย การจับคู่ รวมทั้งมีการสอนร้องเพลง เล่นเกม เป็นต้น

4.5.2.7 ห้องปฏิบัติการภาษาและศูนย์การเรียนรู้หรือมุมภาษา

ในส่วนของห้องปฏิบัติการภาษา โรงเรียนแทบทุกโรงมีห้องปฏิบัติการภาษา ภายในห้องจะมีการติดตั้งเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย อาทิเช่น คอมพิวเตอร์ จอแอลซีดี ลำโพง โดยอุปกรณ์เหล่านี้ จะมีเพียงห้องละหนึ่งชุดเท่านั้น เพื่อช่วยสนับสนุนการสอนให้แก่อาจารย์ท่านนั้น นักเรียนจะไม่มีคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนเป็นของตนเองในห้องปฏิบัติการภาษาแห่งนี้

อย่างไรก็ดี ในบางโรงเรียนจะมีการจัดศูนย์การเรียนรู้ภาษาหรือมุมภาษาให้นักเรียนที่สนใจจะพัฒนาภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติมด้วยตนเอง โดยในศูนย์การเรียนรู้จะมีการจัดหนังสือ สื่อต่างๆ โดยศูนย์การเรียนรู้จะอยู่ภายในหรือติดกับห้องพักอาจารย์ ดังนั้น อาจารย์จะเป็นผู้ดูแลศูนย์แห่งนี้ไปด้วยในตัว ดังนั้น เวลาเปิดปิดจึงยังไม่แน่นอน รวมทั้งยังต้องมีการพัฒนาในเรื่องความพร้อมด้านอื่นๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องช่วยการฟัง เป็นต้น

สำหรับบางโรงเรียนที่ไม่มีห้องปฏิบัติการภาษาหรือศูนย์การเรียนรู้ โรงเรียนเหล่านี้ จะมีการจัดมุมภาษาฝรั่งเศสให้แก่เด็กเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งประกอบด้วยตู้หนังสือภาษาฝรั่งเศส นิตยสารภาษาฝรั่งเศส สำหรับนักเรียนได้มาอ่าน และชั้นวางโชว์สื่อที่เกี่ยวข้องกับฝรั่งเศส เช่น หอไอเฟล แผ่นภาพเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

4.5.2.8 การสนับสนุนจากผู้บริหาร

จากการสัมภาษณ์เรื่องการสนับสนุนจากผู้บริหาร อาจารย์ทุกคนให้สัมภาษณ์ว่า ผู้บริหารของตนให้การสนับสนุนในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน การไปเข้าค่ายภาษาฝรั่งเศส หรือ การส่งนักเรียนไปแข่งขันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาษาฝรั่งเศส และการอบรมเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์ในที่ต่างๆ ทั้งในจังหวัดภูเก็ต และที่กรุงเทพมหานคร

4.5.2.9 สรุปปัญหาและอุปสรรค

จากการสัมภาษณ์ พบว่ามีปัญหาหลายประการ นอกเหนือจากปัญหาเรื่องคุณภาพนักเรียน ปัญหาเรื่องนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ปัญหาเรื่องการออกเสียงสำหรับนักเรียนไทย หรือปัญหาการไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของฝรั่งเศส ไม่ว่าจะเป็นการให้ทุนนักเรียนไปทัศนศึกษา หรือการให้ทุนอาจารย์เพื่อไปพัฒนาทักษะและประสบการณ์ทางภาษาของตนที่ประเทศฝรั่งเศส นอกจากนี้ ยังมีปัญหาอื่นๆ เช่น การขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้ เนื่องจาก 1) จำนวนนักศึกษาที่ไปศึกษาต่อภาษาฝรั่งเศสในระดับปริญญาตรีมีน้อยลง 2) นักศึกษาที่เรียนจบวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส มักนิยมไปทำงานให้กับ โรงแรม บริษัทท่องเที่ยว เนื่องจาก ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนสูงกว่า

ปัญหาเรื่อง โรงเรียนเน้นสอนเพื่อสอบประกาศนียบัตร DELF มากเกินไป จากการสัมภาษณ์อาจารย์ชาวฝรั่งเศส จะพบว่า โรงเรียนบางโรงเรียนเน้นการเรียนการสอนเพื่อสอบประกาศนียบัตร DELF เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถใช้กิจกรรมการสอนอื่นๆ เช่น การสอนร้องเพลง หรือ การฝึกให้นักเรียนพูด มาประกอบการเรียนการสอนได้มากนัก เพราะต้องใช้เวลาในการสอนเพื่อสอบให้ได้ นอกจากนี้ จำนวนนักเรียนที่มากเกินไปในแต่ละห้อง ทำให้การสอนภาษาซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นไปด้วยความยากลำบาก

4.5.3. แนวโน้มการเรียนการสอนและความต้องการภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

4.5.3.1 ความร่วมมือกับสมาคมฝรั่งเศส

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความร่วมมือกับสมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต โรงเรียนส่วนใหญ่แบ่งความร่วมมือออกเป็น 2 ด้านด้วยกันคือ การจ้างอาจารย์ชาวฝรั่งเศสจากสมาคมฝรั่งเศสมาสอนให้กับนักเรียนในโรงเรียนของตน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว จะจ้างเป็นรายชั่วโมง โดยมีภาระงานให้สอนนักเรียนชั้นปีละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเน้นการสอนฟัง-พูดเป็นหลัก และหากโรงเรียนมีกิจกรรมนำนักเรียนไปแข่งขันที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส ก็จะให้อาจารย์ชาวฝรั่งเศสเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกฝนนักเรียนผู้เข้าแข่งขัน

ในส่วนของข้อดีและข้อเสียในการจ้างอาจารย์ชาวฝรั่งเศสจากสมาคมฝรั่งเศสนั้น มีข้อดีคือ โรงเรียนไม่ต้องจัดจ้างอาจารย์ต่างชาติเอง ทำให้ไม่เปลืองเวลาในการเลือกสรรผู้สมัคร และดำเนินการเกี่ยวกับใบอนุญาตเข้าเมืองและใบอนุญาตทำงาน รวมทั้งต้องจ้างด้วยอัตราเงินเดือนที่สูงกว่าจ้างอาจารย์ชาวไทยมาก แต่ข้อเสียก็คือ อัตราค่าสอนของอาจารย์จากสมาคมฯ ค่อนข้างสูง ทำให้โรงเรียนไม่สามารถจ้างอาจารย์มาสอนหลายชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้ และเมื่ออาจารย์สอนเสร็จอาจารย์จะต้องรีบไปสอนที่สถานศึกษาอื่น ทำให้ทั้งอาจารย์และนักเรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาในห้องเรียนมากนัก

ความร่วมมือประการที่สอง คือ การเชิญอาจารย์ชาวฝรั่งเศสจากสมาคมฝรั่งเศสเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ เช่น กิจกรรมค่ายภาษาฝรั่งเศส ที่จัดตามบริเวณแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต โดยกิจกรรมนี้ จะมีนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ ในเขตจังหวัดภูเก็ต และเขตภาคใต้ตอนบนเข้าร่วม รวมทั้งทำให้นักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆ ในจังหวัดภูเก็ตและในเขตภาคใต้ตอนบนได้มีโอกาสสัมผัสกับอาจารย์ชาวฝรั่งเศสโดยตรงเพิ่มขึ้น

นอกเหนือจากความร่วมมือทั้งสองด้าน ดังที่กล่าวมาแล้ว โรงเรียนต่างๆ ยังมีความต้องการให้สมาคมฝรั่งเศสเป็นผู้ริเริ่มจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศสให้แก่แก่นักเรียนและโรงเรียนต่างๆ เช่น กิจกรรมวันฝรั่งเศส เทศกาลอาหารฝรั่งเศส เหล่านี้ เป็นต้น นอกเหนือจากนี้แล้ว โรงเรียนต่างๆ ยังมีความเห็นว่า สมาคมฝรั่งเศสสามารถเป็นตัวกลางประสานกับกลุ่มชาวฝรั่งเศสที่อาศัยอยู่ในจังหวัด ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับโรงเรียนและนักเรียน ทั้งนี้ ส่วนหนึ่ง ก็เพื่อให้นักเรียนได้มีประสบการณ์พบเจอ พูดคุยกับชาวฝรั่งเศส เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักชอบในภาษาฝรั่งเศสและ

ประเทศฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น เนื่องจาก นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการไปประเทศฝรั่งเศส เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง รวมทั้งไม่มีโอกาสได้พบเจอกับคนฝรั่งเศสในลักษณะที่ใกล้ชิด

4.5.3.2 ความคาดหวังเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส

จากการสัมภาษณ์ถึงความคาดหวังเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต อาจารย์ผู้สอนทุกคนให้สัมภาษณ์ว่า เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยว มีภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เป็นที่ชื่นชอบของชาวฝรั่งเศส ทำให้ชาวฝรั่งเศสนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากนักท่องเที่ยวแล้ว ขณะนี้ ยังมีคนฝรั่งเศสอีกเป็นจำนวนมาก ที่เดินทางมาอยู่อาศัยในจังหวัดภูเก็ต เป็นระยะเวลาหลายเดือนต่อปี ไม่ว่าจะเป็นคนเกษียณอายุ หรือคนทำงาน ที่เข้ามาทำธุรกิจต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต ทำให้คาดว่า ความต้องการภาษาฝรั่งเศสในธุรกิจหลากหลายรูปแบบ ยังมีความจำเป็นอยู่ สิ่งที่ต้องทำอย่างเร่งด่วน คือ หน่วยงานของฝรั่งเศส จะต้องเร่งฟื้นฟูภาษาฝรั่งเศสให้กลับมามีความสำคัญเหมือนที่ผ่านมา รวมทั้งพยายามกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการศึกษาภาษาฝรั่งเศส และควรให้การสนับสนุนสถานศึกษาของไทย อาจารย์ และนักเรียน ในส่วนของวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน การจัดฝึกอบรม การให้ทุนไปศึกษาดูงาน หรือทัศนศึกษา รวมทั้ง การจัดงานที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต เพื่อกระตุ้นให้คนทั่วไปได้รู้จักมากขึ้น นอกจากนี้ สถานศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยก็ควรเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับภาษาฝรั่งเศสเพื่อสนองตอบต่อความต้องการบุคลากรทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ 1) ศึกษาสภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต 2) ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต 3) ศึกษาประสบการณ์เกี่ยวกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในบริบทจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน

ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษา โดยการออกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์นักเรียนและอาจารย์ผู้สอน แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์สรุปผล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้รวมทั้งหมด 247 คน เป็นนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดภูเก็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม คำถามในแบบสอบถามแบ่งเป็นแบบลักษณะตรวจสอบรายการ (checklist) มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Best โดยให้ค่าคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ และมีคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แบบสอบถาม (pilot study) ด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับแก้แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้แก่อาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในแต่ละโรงเรียนเป็นผู้นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนเป็นคนตอบ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงไปปรับแบบสอบถามกลับคืนมา ในส่วนของการสัมภาษณ์นักเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการติดต่อผ่านอาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในแต่ละโรงเรียน และนัดหมายเวลาสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ใช้เวลาประมาณ 10 นาทีต่อนักเรียน 1 คน ในส่วนของการสัมภาษณ์อาจารย์ ผู้วิจัยได้ติดต่อนัดหมายวันและเวลาสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ โดยใช้เวลาดำเนินการสัมภาษณ์คนละประมาณ 15 – 20 นาที ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลผลและใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย แล้ววิเคราะห์ผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 70.4 ส่วนผู้ชายคิดเป็นร้อยละ 29.6 ส่วนใหญ่อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.3 อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.1 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 81.4 เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 18.75 ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในแผนการเรียนศิลป์-ฝรั่งเศส คิดเป็นร้อยละ 82.2 และอยู่ในแผนการเรียนคณิต-วิทย์ คิดเป็นร้อยละ 17.8 เรียนอยู่ในโรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 39.7 โรงเรียนสตรีภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 22.3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 19.0 โรงเรียนเมืองกลาง คิดเป็นร้อยละ 19.0 ส่วนใหญ่มีคะแนนวิชาภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับ 3.00-3.99 คิดเป็นร้อยละ 41.8 และมีคะแนนวิชาภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับ 4.0 คิดเป็นร้อยละ 29.1

5.1.2 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

ก่อนเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส นักเรียนรู้จักประเทศฝรั่งเศสด้านภาษาหรือวัฒนธรรมฝรั่งเศส โดยผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร ผ่านทางหนังสือเรียนในวิชาต่างๆ เช่น วิชาด้านสังคมศาสตร์ และ ผ่านทางครอบครัว เช่น ครอบครัว ญาติ และเพื่อน ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนเป็นผู้เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสด้วยตนเอง บุคคลแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่พี่น้องหรือญาติ มีอิทธิพลในการเลือกภาษาของนักเรียนน้อย เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มีประสบการณ์น้อยในการรู้จักหรือทำงานกับคนฝรั่งเศสหรือแต่งงานกับคนฝรั่งเศส หรือเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

การเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนจะเป็นไปในลักษณะที่เลือกเรียนด้วยตนเอง ด้วยความชอบในภาษาต่างประเทศ คิดว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ไพเราะและประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมที่เก่าแก่ สวยงามและมีเอกลักษณ์เป็นของตน อีกทั้งเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัยกว่าประเทศไทย นอกจากนี้ ยังมีความต้องการศึกษาวิชาภาษาฝรั่งเศสต่อในระดับมหาวิทยาลัย

จากเหตุผลข้างต้น ทำให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสมีลักษณะคุณสมบัติแตกต่างกัน (heterogene) เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ มีประสบการณ์ส่วนตัวไม่เท่ากัน และมีความต้องการในการเรียน (motivation) ไม่เท่ากัน ในห้องเรียนเดียวกัน จึงมีนักเรียนที่มีลักษณะผสมผสาน ซึ่งทำให้บางครั้งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์

ในส่วนของตัวอาจารย์ อาจารย์ก็มีลักษณะที่เป็นแบบ heterogene เช่นเดียวกัน เนื่องมาจากการมีอายุที่ต่างกัน มีประสบการณ์การสอน ประสบการณ์ตรงในประเทศฝรั่งเศสไม่เท่ากัน ทำให้มีความเชี่ยวชาญและความมั่นใจในการสอนไม่เท่ากัน

อนึ่ง ในการเลือกเรียนภาษาของนักเรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาก็มีอิทธิพล ดังเช่นที่ เฟ็ญพรรณ ทิพย์คง (1994 : 45) กล่าวว่า อาจารย์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน คุณลักษณะของอาจารย์เป็นหนึ่งในเกณฑ์การเลือกเรียนภาษาของนักเรียน นั่นคือ หากอาจารย์มีบุคลิกกระตือรือร้น (active) ใจดี เป็นที่ชื่นชอบของนักเรียน นักเรียนก็จะมีแรงกระตุ้นในการเรียน แต่หากอาจารย์มีบุคลิกลักษณะที่เฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้น (passive) หรือดูเกินไป นักเรียนก็จะเลือกเรียนภาษานั้นๆ น้อยลง

ในเรื่องการเรียน โดยรวมนักเรียนชอบเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับมาก เรื่องของวัฒนธรรมจะเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ซึ่งเรื่องของวัฒนธรรมส่งผลมาจากการได้เห็น วัฒนธรรมของคนอื่นที่แปลกไปจากของตน เป็นสิ่งที่น่าสนใจใคร่รู้สำหรับผู้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาต่างประเทศก็คือการเรียนวัฒนธรรมต่างประเทศด้วยนั่นเอง ในเรื่องนี้ J-L Beacco (2000) ได้ระบุว่า ห้องเรียนเป็นเสมือนสถานที่ที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสมีปฏิสัมพันธ์กับวัฒนธรรมต่างชาติ (lieu de contact culturel หรือ place of cultural contact) ในขณะที่ R. Galisson (2002) ให้มุมมองในเรื่องวัฒนธรรมว่า อาจารย์จะต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากการเป็นนักไวยากรณ์ (grammarian) ในสมัยก่อนให้เป็น นักวัฒนธรรม (culturologue) โดยที่อาจารย์แต่ละคนจะต้องมีความเชี่ยวชาญในวัฒนธรรมต่างชาตินั้นๆ เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดให้แก่ นักเรียนได้

ในส่วนของเทคนิควิธีการสอน อาจารย์ทุกคนพยายามใช้เทคนิคการสอนแบบผสมผสาน มีการใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน แต่เนื่องจากนักเรียนมีคุณลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกัน บางครั้งเกิดความยากลำบากในการสอน

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการคือ การที่นักเรียนชอบเรียนเกี่ยวกับการพูดและการฟัง แต่มีจุดอ่อนในทักษะการเขียน การฟังและการอ่านตามลำดับ ทั้งๆที่การเรียนการสอนภาษาภาษาต่างประเทศในประเทศไทยจะเน้นการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์เป็นสำคัญ ทั้งนี้ เป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนชาวไทยมีความถนัดในการสอนไวยากรณ์ การสอนฟัง-พูดจะเน้น โดยอาจารย์ชาวฝรั่งเศส จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของ P. Yanaprasart (2000 : 53) กล่าวว่า นักเรียนไทยไม่เข้าใจบทเรียนภาษาฝรั่งเศส ไม่สามารถตอบคำถามหรือพูดอธิบายเป็นภาษาพูดได้ และมีความยากลำบากในการเขียนเป็นภาษาฝรั่งเศสอย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพราะขาดทักษะการพินิจพิเคราะห์ รวมทั้งขาดความรู้ด้านรูปประโยค โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และการสะกดคำที่ถูกต้องด้วย ซึ่งจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าการที่นักเรียนไทยมีทักษะการเขียนอ่อน ทั้งๆที่อาจารย์ผู้สอนชาวไทยเน้นสอนไวยากรณ์เป็นพิเศษ ก็เนื่องจาก 1) ปัญหาที่นักเรียนรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ 2) ไวยากรณ์ฝรั่งเศสมีความแตกต่างอย่างมากกับไวยากรณ์ไทย โดยเฉพาะในเรื่องของการผันคำกริยาให้ถูกต้องตามกาล ตามเพศและพจน์ของประธาน และกฎข้อยกเว้นต่างๆ ทำให้นักเรียนต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการท่องจำ ศึกษากฎไวยากรณ์ต่างๆ 3) การกลัวทำผิดเป็นต้น เหล่านี้ทำให้นักเรียนไม่สามารถเขียน รวมทั้งพูดภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุอีกประการหนึ่งก็เนื่องมาจากความเป็นจริงที่ประเทศไทยไม่ได้มีบริบทในการใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแรกหรือภาษาแม่ ดังนั้น การมีโอกาสได้ฟัง-พูดภาษาฝรั่งเศสนอกชั้นเรียนจึงน้อย แต่การได้อยู่ในบรรยากาศนานาชาติแบบจังหวัดภูเก็ต การได้พบเห็นพูดคุยกับชาวต่างชาติสามารถทำได้ง่ายกว่าในจังหวัดอื่นๆ แต่สาเหตุที่นักเรียนยังมีความสามารถด้านการฟัง-พูดฝรั่งเศสน้อยอยู่ก็เนื่องมาจาก นักเรียนมิได้เข้าไปคลุกคลีกับนักท่องเที่ยวในลักษณะที่สนิทสนมในขั้นที่ต้องมีการสนทนาแบบเป็นเรื่องเป็นราว หรืออยู่ในสถานการณ์ที่ต้องพูดคุยกับชาวฝรั่งเศสอย่างต่อเนื่อง เป็นประจำซ้ำๆกัน อีกทั้งการที่นักเรียนไทยมีลักษณะนิสัยเงินอายุ กลัว ไม่กล้าพูด ทำให้การเข้าไปพูดคุยกับนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสหรือกับคนฝรั่งเศสเป็นไปได้ยาก ดังนั้นความคิดเห็นของนักเรียนเพื่อแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนภาษาฝรั่งเศสจึงมี 3 วิธีใหญ่ๆ คือ การเลือกทำแบบฝึกหัดในหนังสือหลายๆ เล่ม การดูภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ภาษาฝรั่งเศส และเรียนพิเศษเพิ่มเติมกับ โรงเรียนสอนภาษาหรืออาจารย์พิเศษ

ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ภาษาที่อาจารย์ชาวไทยใช้สอนในห้องเรียน ส่วนใหญ่จะใช้ทั้งสองภาษา โดยปกติแล้ว อาจารย์ชาวไทยจะใช้ภาษาไทยในการอธิบายไวยากรณ์ กฎเกณฑ์การใช้ภาษาต่างๆ รวมทั้งการอธิบายด้านวัฒนธรรม ในส่วนของภาษาฝรั่งเศส

ก็จะเป็นการพูดเป็นประโยค การพูดบทสนทนาตามหนังสือ และการออกเสียง เป็นต้น สาเหตุที่อาจารย์ชาวไทยใช้ภาษาไทยในการอธิบาย เนื่องจากความรู้ความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียน ยังไม่เพียงพอที่จะเข้าใจบทเรียนทั้งหมดเป็นภาษาฝรั่งเศสได้ การใช้ภาษาแม่ นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นแล้ว ยังทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้ยากจนเกินไปนัก ในเรื่องนี้ J.M. Defay (2003 : 28) อธิบายว่า ภาษาแม่เป็นตัวกำหนดพัฒนาการด้านความชอบ ความเข้าใจ และพัฒนาการด้านสังคมสำหรับแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลไปสู่การเกิดแรงกระตุ้นและความสามารถในการเรียนภาษาอื่นๆ ต่อไป

ในส่วนของอาจารย์ชาวฝรั่งเศส การเรียนการสอนจะเป็นภาษาฝรั่งเศสเป็นส่วนใหญ่ อาจารย์ฝรั่งเศสที่มีความรู้ภาษาไทย จะใช้ภาษาไทยช่วยในการอธิบายคำศัพท์ที่นักเรียนมีปัญหาในการทำความเข้าใจ อนึ่ง อาจารย์ชาวฝรั่งเศสจะสอนเน้นเนื้อหาด้านการฟัง-พูดมากกว่าด้านการเขียน เนื่องจากความเป็นเจ้าของภาษา ทำให้การสอนฟัง-พูดเป็นธรรมชาติมากกว่าอาจารย์ชาวไทย ซึ่งในเรื่องนี้ L. Dabene (1990 : 13 อ้างใน P. Yanaprasart 2000 : 122) กล่าวว่า การที่นักเรียนได้มีประสบการณ์ตรงกับเจ้าของภาษา จะทำให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในเรื่องกระบวนการเพิ่มความรู้และการถ่ายทอดด้านวัฒนธรรม นั่นคือ ทั้งอาจารย์และนักเรียนจะรับรู้ถึงความเหมือนและความต่างระหว่างวัฒนธรรมทั้งสอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้อื่นได้

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ส่วนหนึ่งที่อาจารย์ชาวไทยไม่อธิบายเป็นภาษาฝรั่งเศสทั้งหมด เนื่องจากขาดความมั่นใจในความสามารถในภาษาฝรั่งเศสของตน (*insécurité linguistique* หรือภาษาอังกฤษ คือ *linguistic insecurity*) เช่น ความสามารถด้านการพูดภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากประเทศไทยมิได้เป็นประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่หรือภาษาราชการ ทำให้อาจารย์ไม่มีโอกาสได้พูดภาษาฝรั่งเศสมากนัก ทำให้กลัวพูดผิดไวยากรณ์ รู้สึกอายหากนักเรียนจับได้ และบางครั้งอาจารย์ไม่สามารถหาคำศัพท์ที่ตรงและถูกต้องมาใช้ได้ การสอนเป็นภาษาไทยทำให้ตนเองมีความมั่นใจมากกว่า

ในส่วนของกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศสที่เคยจัดที่โรงเรียน มีอยู่ค่อนข้างน้อย โดยกิจกรรมที่จัดมากที่สุด คือ ร้องเพลง จัดนิทรรศการ และจัดแคมป์ภาษาฝรั่งเศส อย่างไรก็ตาม นักเรียนก็ยังมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดโดยสถานศึกษาอื่นๆ ทั้งในตัวจังหวัดภูเก็ตเอง และที่กรุงเทพมหานคร สำหรับกิจกรรมที่อาจารย์เน้นในห้องเรียน จากจุดอ่อนของนักเรียนไทยในการเรียนภาษาฝรั่งเศส จะอยู่ที่เรื่องการออกเสียง และการฟัง ทำให้กิจกรรมการฝึกพูดและฝึกออกเสียงเป็นกิจกรรมที่อาจารย์เน้นมากที่สุดในชั้นเรียน ทั้งโดยอาจารย์ชาวไทยและชาวฝรั่งเศส อย่างไรก็ตาม

ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาร่วมสอน การฝึกพูดและฝึกออกเสียงจะเน้นหนักโดยอาจารย์ชาวฝรั่งเศส ส่วนอาจารย์ชาวไทยจะเน้นการสอนไวยากรณ์ การอ่านความเรียง เป็นต้น อนึ่ง ในโรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศส นักเรียนจะมีโอกาสได้เรียนฟังพูดโดยผ่านทางวีดีโอเทป หรือ ซีดีที่เป็นส่วนประกอบหนึ่งของหนังสือเรียนเป็นส่วนใหญ่ อาจารย์บางคนจะพยายามหาสื่ออื่นๆ เช่น แผ่นซีดีเพลงหรืออื่นๆ เว็บไซต์ภาษาฝรั่งเศสในอินเทอร์เน็ต มาทดแทนในส่วนนี้ จากงานวิจัยของศิริมา ปุรินทรภิบาล (2553) ระบุว่า การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อประกอบการเรียนการสอน โดยเห็นว่าการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะฟัง-พูด-อ่าน-เขียนภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส

สำหรับการใช้เอกสารจริง (authentic documents) ที่หาได้ในจังหวัดภูเก็ต ภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆของจังหวัดภูเก็ต ตารางเดินรถ เครื่องบิน หรือแผ่นพับโฆษณาร้านอาหาร โรงแรม เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนอาจารย์ในระดับมัธยมศึกษาไม่ค่อยได้นำมาใช้มากนัก เนื่องจากมีเนื้อหาที่ต้องสอนในบทเรียนมากมายอยู่แล้ว อาจารย์ไม่สามารถแทรกเนื้อหาอื่นๆเข้าไปอีก J-P Cuq และ I. Gruca (2003 : 392) กล่าวว่า เอกสารจริงจะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสตรงกับการใช้ภาษาจริง รวมทั้งเอกสารเหล่านี้ จะแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ที่นักเรียนอาจต้องเผชิญเมื่อตนเองต้องเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศเจ้าของภาษา นอกจากนี้เอกสารจริง ยังเป็นแหล่งกระตุ้นความสนใจแหล่งใหญ่ให้แก่ นักเรียน จะทำให้นักเรียนเกิดความสุขว่าผลสำเร็จจากการพยายามศึกษาเล่าเรียนของตนนำไปสู่ “การเข้าใจในภาษาของคนอื่น”

นอกจากนี้ ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งของการใช้เอกสารจริง คือ อาจารย์ผู้สอนมีโอกาสใช้สื่อที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ รู้สึกแปลกใจ หรือแม้แต่ทำให้นักเรียนประหลาดใจ นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนได้เห็นถึงภาษาและการใช้ภาษาในทุกรูปแบบและทุกสถานการณ์ นอกเหนือจากบทความและความเรียงต่างๆ ในหนังสือนิตยสาร ผู้สอนยังสามารถเลือกเฉพาะหน้าโฆษณาเพื่อสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมฝรั่งเศส อนึ่ง ภาษาที่ใช้ในหน้านิตยสาร อาจยากเกินความรู้ความสามารถของนักเรียน อาจารย์สามารถใช้ภาษาแม่ในการอธิบายเนื้อหาด้ววัฒนธรรมได้ (P. Trescases 1982 : 18)

ปัญหาในการนำเอกสารจริงมาใช้สำหรับอาจารย์ชาวไทยคือ ระดับของภาษาสูงที่ใช้ในเอกสารมักจะยากหรือสูงเกินไป นักเรียนไม่สามารถเข้าใจได้ ทำให้หากต้องมีการนำไปใช้ อาจารย์จะต้องนำมาปรับความยากของภาษาให้ลดลง รวมทั้งต้องมีการตรวจแก้ และสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากเอกสารดังกล่าว เป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่อาจารย์ ประกอบกับอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องทำงานอย่างอื่นนอกเหนือจากการสอนในชั้นเรียน เช่น งานบริหารของโรงเรียน งานกิจกรรมอื่นๆ

เป็นต้น ทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาในการเตรียม รวมทั้ง การที่อาจารย์เลือกหนังสือเรียนที่เขียนขึ้นโดยคนฝรั่งเศส และจัดทำขึ้นเพื่อนักเรียนต่างชาติมาใช้สอนอยู่แล้ว ทำให้อาจารย์คิดว่าไม่จำเป็นต้องหาเอกสารจริงอื่นๆ มาประกอบอีก

สำหรับบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศที่เป็นสิ่งแวดล้อมทั่วไป เช่น ห้องเรียน เสียง และอื่นๆ จากผลการวิจัย พบว่า ในโรงเรียนในจังหวัดภูเก็ต ไม่มีปัญหาเรื่องห้องเรียนร้อนอบอ้าวหรือเสียงดังเกินไปจากห้องเรียนอื่นๆ เนื่องจากในแต่ละโรงเรียนจะมีห้องปฏิบัติการภาษาเพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนภาษา โดยมีการติดตั้งอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์อย่างครบถ้วน รวมทั้งติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ทำให้นักเรียนไม่ต้องทนกับสภาพอากาศร้อนเหมือนสมัยก่อน รวมทั้งสามารถป้องกันเสียงดังจากห้องเรียนอื่นๆ มิให้เล็ดลอดเข้ามารบกวนการเรียนการสอนได้ ในส่วนของบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสโดยรวมมีความสนุกและน่าสนใจ ซึ่งในเรื่องนี้ G. Gregory และ C. Chapman (แปลโดยอรจริษฐ์ ตะแก้วทุ่ง, 2547 : 37) กล่าวว่า บรรยากาศเกิดจากลักษณะทางกายภาพของสิ่งที่มีอยู่ในห้องเรียน เช่น แสงสว่าง ความสะอาด ความเป็นระเบียบ หรือผลงานของนักเรียนที่คิดแสดงไว้ ทรัพยากรของการเรียนรู้ที่ครูจัดหาให้นักเรียนเพื่อช่วยในการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์ วัสดุอุปกรณ์ ก็ช่วยทำให้เกิดบรรยากาศด้านบวก บรรยากาศที่ดีต้องส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมสังคมของนักเรียน และส่งเสริมการเติบโตทางปัญญา จากการศึกษาวิจัย พบว่านักเรียนชอบเรียนทั้งกับอาจารย์ไทยและอาจารย์ชาวฝรั่งเศส ซึ่งอาจารย์ชาวไทยจะมีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย มีกิจกรรมประกอบการสอนมากมาย ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลำบาก และรู้สึกสนุกไปกับการสอน ในส่วนที่เรียนกับอาจารย์ชาวฝรั่งเศส นักเรียนชอบที่จะได้มีโอกาสพูดกับชาวต่างชาติ ได้ฟังสำเนียงฝรั่งเศสจริงๆ

ในส่วนที่เป็นเรื่องของจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปในแต่ละห้อง ทำให้อาจารย์ไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงนั้น สำหรับนักเรียนแล้ว ไม่เป็นสิ่งที่มีความเป็นปัญหา แต่สำหรับอาจารย์ การมีจำนวนนักเรียนที่มากเกินไป เป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนการสอนวิชาทางด้านภาษา เนื่องจาก การเรียนการสอนภาษา นักเรียนจะต้องฝึกหัดพูด โต้ตอบ ซึ่งหากต้องฝึกเป็นรายคน จะต้องใช้เวลามาก ทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาพอที่จะสอนเนื้อหาในส่วนอื่นๆ ดังนั้น หากมีนักเรียนแต่ละชั้นเรียนมาก อาจารย์ต้องใช้วิธีอื่นในการสอน หรือ อาจให้ทำตัวอย่างเพียงหนึ่งหรือสองตัวอย่างเท่านั้น ไม่สามารถให้นักเรียนฝึกพร้อมกันทั้งชั้นเรียนได้

ในส่วนประสบการณ์ที่นักเรียนมีกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งประสบการณ์ที่นักเรียนมีกับชาวต่างชาติอื่นๆ ที่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศส ในจังหวัดภูเก็ต ได้ นั้น จากการศึกษาวิจัย พบว่า นักเรียนที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตมีโอกาสที่จะได้พบปะพูดคุยกับ

นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส และนักท่องเที่ยวอื่นๆที่พูดภาษาฝรั่งเศสได้ ในระดับหนึ่ง (ร้อยละ 29.6) ไม่ว่าจะเป็นการมีโอกาสได้เรียนกับอาจารย์ชาวฝรั่งเศสในห้องเรียน หรือการได้พบปะที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน หรือในระหว่างการทำกิจกรรมนอกสถานที่ เช่น ค่าภาษา เป็นต้น

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่สำคัญที่นักเรียนไม่ค่อยได้มีประสบการณ์ในการพบปะพูดคุยกับชาวฝรั่งเศส คือ นักเรียนไทยอายุที่จะเริ่มพบกับชาวต่างชาติ เนื่องจากกลัวพูดผิด ทำให้ขาดโอกาสในการได้ฝึกภาษา กับชาวต่างชาติ อย่างไรก็ตาม บุคคลแวดล้อมใกล้ชิดกับนักเรียน มีจำนวนไม่มากนักที่มีประสบการณ์ในการรู้จักหรือแต่งงานกับคนฝรั่งเศส รวมทั้งไม่เคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศอื่นๆที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเลย ซึ่งก็นับเป็นเรื่องปกติทั่วไป เนื่องจากการเดินทางไปประเทศฝรั่งเศส มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางค่อนข้างสูงและยุ่งยาก แต่สำหรับคนที่มีโอกาสได้ไป ต่างก็ชื่นชมในความสวยงามของฝรั่งเศส จากการศึกษา กลุ่มคนเหล่านี้มีอิทธิพลสูงต่อการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน เนื่องจากจะเป็นกลุ่มที่เก็บเล่าเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับลักษณะคนฝรั่งเศส วัฒนธรรมของคนฝรั่งเศสหรือประเทศฝรั่งเศสมาบอกเล่าให้นักเรียนฟัง ทำให้นักเรียนเกิดความชอบ เกิดความชื่นชม รวมทั้งเกิดความใฝ่ฝันที่จะได้ไปเยือนประเทศฝรั่งเศสในอนาคต

อย่างไรก็ดี ประสบการณ์หนึ่งที่นักเรียนควรจะมี หรือควรจะไปหา ก็คือ การได้รู้จักกับหน่วยงานของฝรั่งเศสที่ตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า มีสมาคมฝรั่งเศส ไม่เคยไปสมาคมฝรั่งเศสและไม่ทราบว่า มีสถานกงสุลฝรั่งเศสตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งในเรื่องนี้ อาจารย์ผู้สอนควรจะเป็นผู้แจ้งเรื่องเหล่านี้ให้นักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสได้รับรู้ และอาจารย์ควรจะเป็นผู้พานักเรียนของตนไปสมาคมฝรั่งเศสเพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น ได้แหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น เหตุผลส่วนหนึ่งที่นักเรียนไม่ทราบมาจาก 1) อาจารย์ผู้สอนมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากงานสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลานำนักเรียนไปสมาคมฝรั่งเศส นอกจากนี้ การนำนักเรียนไปเยี่ยมชมสมาคมฝรั่งเศส อาจารย์คิดว่าจะต้องดำเนินการหลายขั้นตอน จะต้องทำหนังสือติดต่อเป็นภาษาฝรั่งเศส หรือมีเช่นนั้น อาจารย์ขาดความไม่เชื่อมั่นในภาษาฝรั่งเศสของตนเองเพราะอาจารย์ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยกล้าพูดภาษาฝรั่งเศส กลัวที่จะพูดคุยกับคนฝรั่งเศส 2) อาจารย์ไม่ทราบว่าจะนำนักเรียนไปทำอะไรที่สมาคมฝรั่งเศส เรียกได้ว่าอาจารย์ไม่มีวัตถุประสงค์ในการนำนักเรียนไปสมาคมฝรั่งเศส 3) อาจารย์คิดว่านักเรียนควรจะไปเองก็ได้ ซึ่งจากการศึกษา ทำให้ทราบว่า นักเรียนมีความต้องการให้อาจารย์เป็นผู้นำไปสมาคมฝรั่งเศส เพราะกลัวว่าจะไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาฝรั่งเศสได้และอาจหากพูดผิด และคิดว่าหากอาจารย์เป็นคนนำนักเรียนไป หากเกิดปัญหาเรื่องการสื่อสารเกิดขึ้น อาจารย์จะเป็นผู้ช่วยได้ และ 4) อาจารย์ผู้สอนเองก็ไม่ทราบว่าในจังหวัดภูเก็ตมีสถานกงสุลตั้งอยู่ ทำให้ไม่ได้แจ้งให้นักเรียนทราบ

อย่างไรก็ดี ในโรงเรียนที่เชิญอาจารย์จากสมาคมฝรั่งเศสมาช่วยสอน นักเรียนจะทราบว่า มีสมาคมฝรั่งเศสอยู่ในจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากอาจารย์ชาวฝรั่งเศสเป็นผู้บอกกล่าวให้นักเรียนทราบ แต่ อาจารย์ชาวฝรั่งเศสก็มีได้อธิบายให้แก่ นักเรียนฟังว่า ที่สมาคมฝรั่งเศสมีอะไรบ้าง หรือ นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้างที่สมาคมฝรั่งเศส เป็นต้น จากการศึกษาวิจัย นักเรียนคาดหวังว่า หากได้ไปสมาคมฝรั่งเศส สิ่งที่นักเรียนคาดหวังว่าจะทำคือ ไปเพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศ ฝรั่งเศส เรียนภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติมและเพื่อขอรับนิเทศสารแจกฟรี

ด้วยเหตุผลที่จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยว มีทะเลสวยงาม และภูมิอากาศที่เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยว ทำให้นักเรียนคาดเดาได้ว่า น่าจะมีนักท่องเที่ยวฝรั่งเศสเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ส่งผลให้อาจจะมีชาวฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งจากการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ชาวฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตมาจัดกิจกรรมเช่น เทศกาลอาหารฝรั่งเศส ดนตรีหรือภาพยนตร์ฝรั่งเศส ช่วยสอนภาษาให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ และ จัดกิจกรรมร่วมกับคนท้องถิ่น เพื่อที่นักเรียนจะได้มีโอกาสได้รับประสบการณ์ทั้งทางด้านภาษาและการถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรมจากคนฝรั่งเศสที่อยู่ในท้องถิ่น

นอกจากนี้ จากการที่จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยวทำให้มีโอกาสมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ นั่นคือ มีชาวต่างชาติ รวมทั้งชาวฝรั่งเศส เข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีผลพลอยได้คือ การมีร้านอาหารฝรั่งเศส มีสิ่งพิมพ์ ป้ายโฆษณาเป็นภาษาฝรั่งเศส ทำให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ใกล้ชิดกับภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศส อย่างไรก็ตาม อาจารย์ควรเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนรู้จักการสังเกต รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนหาประสบการณ์จากสิ่งรอบตัวด้วย จากการศึกษา นักเรียนคิดว่า ในจังหวัดภูเก็ต นิเทศสาร หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งแผ่นซีดีเพลงและหนังสือ เป็นสิ่งที่หายาก สำหรับความเห็นของผู้วิจัย โดยปกติแล้ว นิเทศสาร หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ รวมทั้งแผ่นซีดีเพลงและหนังสือ จะหาได้ตามร้านหนังสือที่ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจากวิจัยพบว่า แทบไม่มีนักเรียนซื้อนิเทศสาร หรือสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศสเลย เนื่องจากราคาของสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส ราคาค่อนข้างแพง ทำให้นักเรียนไม่สามารถซื้อได้ แต่อย่างไรก็ดี นักเรียนส่วนใหญ่กล่าวว่า ที่บ้านของตนติดตั้งสัญญาณเคเบิลที่สามารถเลือกรับดูช่องโทรทัศน์ (TV5) ของฝรั่งเศสได้ ทำให้นักเรียนไม่จำเป็นต้องหาซื้อแผ่นซีดีเพลงและหนังสือภาษาฝรั่งเศส แต่เลือกใช้วีดิทัศน์ช่องฝรั่งเศสแทน

ในส่วนของนิเทศสารฝรั่งเศสที่แจกฟรีโดยเฉพาะให้แก่นักท่องเที่ยว หรือชาวฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต โดยส่วนใหญ่แล้ว นิเทศสารภาษาฝรั่งเศสแจกฟรีนั้น มักจะวางไว้ที่สมาคมฝรั่งเศส บริษัทท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวฝรั่งเศส เป็นต้น ทำให้นักเรียนซึ่งส่วนใหญ่ไม่เคยไปสมาคม

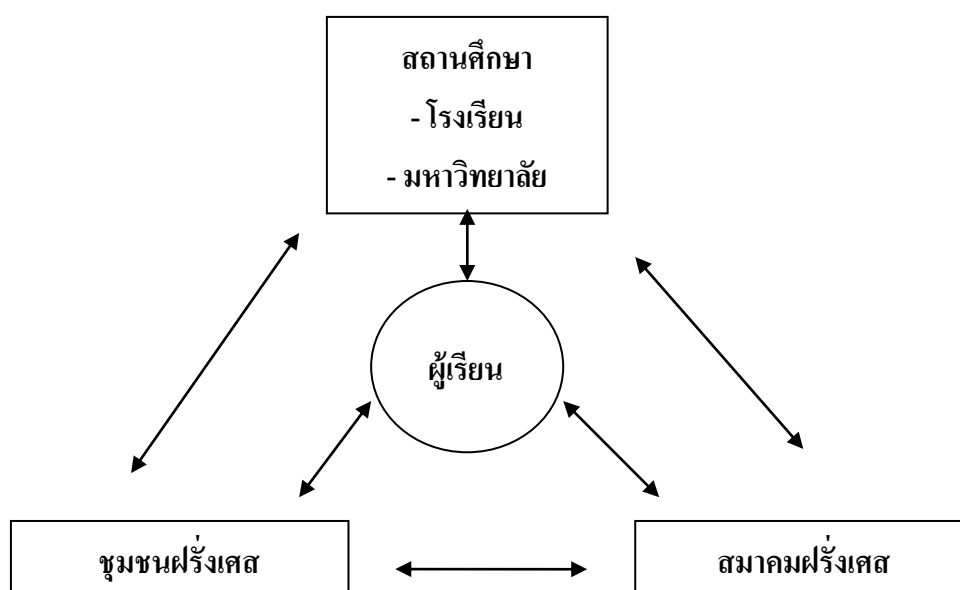
ฝรั่งเศส ไม่ทราบว่ามินิตยสารแจกฟร็อยอยู่อย่างไรก็ดี ผลดีส่วนหนึ่งในการว่าจ้างอาจารย์ชาวฝรั่งเศสของสมาคมฝรั่งเศสไปสอนที่โรงเรียน อาจารย์เหล่านี้ก็จะนำหนังสือหรือนิตยสารแจกฟร็อยที่วางไว้อยู่ที่สมาคม นำมาแจกจ่ายให้แก่โรงเรียนนั้นๆ ด้วย ในแต่ละโรงเรียน ก็จะมีการจัดมุมฝรั่งเศสไว้ และอาจารย์ผู้สอนจะพยายามนำหนังสือนิตยสารภาษาฝรั่งเศสมาวางไว้เพื่อให้นักเรียนได้มาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้

นอกจากนี้ การอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ทำให้นักเรียนมีโอกาสรายว่ามีร้านอาหารฝรั่งเศสโดยดูจากป้ายโฆษณา ทั้งที่ตามชายหาดและตามท้องถนนทางไปแหล่งท่องเที่ยว แผ่นพับต่างๆ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รายการโทรทัศน์ท้องถิ่น รวมไปถึงบุคคลในครอบครัว ญาติและเพื่อน นอกจากการได้รับทราบแล้ว นักเรียนยังมีโอกาสได้รับประทานอาหารและเครื่องดื่มฝรั่งเศส โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปถึงกรุงเทพมหานครหรือประเทศฝรั่งเศส อย่างไรก็ตาม ราคอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหารก็มักจะมีราคาสูงมาก ทำให้โอกาสที่จะไปรับประทานเป็นประจำทำได้ยาก แต่อาหารที่นักเรียนสามารถซื้อหารับประทานได้ เป็นอาหารพื้นๆ เช่น คริวซองท์ (croissant) เครป (crêpe) ซึ่งเป็นอาหารทานเล่นที่สามารถรับประทานได้ทั่วไป ส่วนไวน์ ก็มีราคาค่อนข้างแพง ทำให้โอกาสที่นักเรียนจะมีโอกาสได้ชิมเป็นไปได้ค่อนข้างยาก อย่างไรก็ตาม อาจารย์ในแต่ละโรงเรียนพยายามสร้างโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสทานอาหารตะวันตก โดยการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ เช่น นำนักเรียนไปทานอาหารตามโรงแรมต่างๆ

ในส่วนของการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน นักเรียนคิดว่ามีการใช้ในระดัปลานกลาง เนื่องจากจำนวนคนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสมีไม่มาก เมื่อเทียบกับจำนวนคนที่เรียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาจีน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นักเรียนคิดว่าในอนาคตความต้องการในการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตจะมีมากขึ้น แต่เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยว อีกทั้งมีนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่มาอยู่เป็นเวลานาน ทำให้ความต้องการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต ย่อมมีมากขึ้น ซึ่งจากการคาดการณ์แบบนี้ รวมทั้งความชอบในภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนทำให้นักเรียนคิดว่าจะแนะนำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชีวิตตนเองเรียนบ้าง นอกจากนี้ นักเรียนก็ยังมีความต้องการที่จะศึกษาต่อด้านภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนมีความเห็นว่ามหาวิทยาลัยในท้องถิ่นควรเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้ก็เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของจังหวัดภูเก็ตในเรื่องที่จะผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาฝรั่งเศสออกมาเพื่อทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น งานโรงแรม หรือมัคคุเทศก์นำเที่ยว เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการลดภาระงานด้านอื่นๆ สำหรับอาจารย์ชาวไทย เพื่อให้อาจารย์ได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านความรู้ความสามารถด้านภาษา ความรู้ด้านไวยากรณ์ ด้านการฟัง-พูด เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการสอนมากขึ้น รวมทั้งสามารถพัฒนาสื่อการสอนจากสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น ภาพป้ายโฆษณาที่เป็นภาษาฝรั่งเศส นิตยสารภาษาฝรั่งเศส และนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดท่องเที่ยวอย่างจังหวัดภูเก็ต นอกจากนี้ อาจารย์ควรสอนนักเรียนให้พัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาฝรั่งเศสของตน โดยการนำนักเรียนไปสมาคมฝรั่งเศส ซึ่งเป็นสถานที่นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รวมทั้งฝึกทักษะการฟัง-พูดกับชาวฝรั่งเศสที่มาที่สมาคมฝรั่งเศส เป็นต้น
2. ควรมีการลดจำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง เป็นจำนวนห้องละประมาณ 20 – 25 คน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาร่วมสอน ควรพิจารณาในเรื่องการจ้างอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาเพื่อสอนด้านการฟัง-พูดให้แก่ นักเรียน รวมทั้งถ่ายทอดในเรื่องของวัฒนธรรมฝรั่งเศสให้แก่ นักเรียน
4. สมาคมฝรั่งเศสจังหวัดภูเก็ต ควรให้การสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่าง โรงเรียนและสมาคมฝรั่งเศส รวมไปถึงการจัดกิจกรรมร่วมกันกับชาวฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต เช่น การจัดเทศกาลอาหารฝรั่งเศส คอนเสิร์ตหรือภาพยนตร์ฝรั่งเศส การนำชาวฝรั่งเศสมาให้พูดคุยกับนักเรียนตาม โรงเรียนต่างๆ นอกจากนี้ สมาคมฝรั่งเศสควรเป็นหน่วยประสานในการจัดหาทุนไปศึกษาคูงานในประเทศฝรั่งเศสให้แก่ อาจารย์และนักเรียนด้วย
5. ทุกฝ่าย ทั้ง โรงเรียน สมาคมฝรั่งเศส ควรเร่งเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสให้แก่ นักเรียนและบุคลากรรอบข้าง ว่าภาษาฝรั่งเศสมีความสำคัญสำหรับเมืองท่องเที่ยวอย่างจังหวัดภูเก็ต ที่มีนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสเดินทางมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ควรต้องมีบุคลากรในแวดวงท่องเที่ยวที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น ดังแผนภาพที่จะแสดงให้เห็นต่อไปนี้

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะหัวข้อในการทำวิจัยต่อไปดังนี้

1. วิจัยเรื่องสภาพการเรียนการสอนและปัญหาในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนใน 14 จังหวัดภาคใต้ เพื่อพัฒนา ปรับปรุงให้การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. วิจัยเรื่องบทบาทของชาวฝรั่งเศสต่อการกระตุ้นการเรียนการสอนของนักเรียนใน จังหวัดภูเก็ตในการเรียนภาษาฝรั่งเศส เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน และการเรียนรู้ ของนักเรียนไทย และต่อการมีงานทำในอนาคตในจังหวัดท่องเที่ยวอย่างจังหวัดภูเก็ต

หลังจากผู้วิจัยเริ่มทำการวิจัย และได้สัมภาษณ์พูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ได้มีการพูดคุยประเด็นเรื่องการเชิญอาจารย์ฝรั่งเศสจากสมาคมฝรั่งเศส มาสอนทักษะฟังพูดให้แก่ นักเรียน โดยในช่วงปลายปี พ.ศ. 2553 โรงเรียนเมืองกลางและโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติได้ติดต่ออาจารย์จากสมาคมฝรั่งเศสให้ไปสอนชั้นเรียนละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งนับเป็นความก้าวหน้าของงานวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เกรกอรี, จี และ เชปแมน, ซี (2547). **สุดยอดการพัฒนาการเรียนการสอน [Differentiated Instructional strategies]** (อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท. (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ. 2002)
- ชาญชัย ชมดิษฐ์. (2548). **เทคนิควิธีการสอนร่วมสมัย**. กรุงเทพมหานคร : หลักพิมพ์.
- ทิสนา เขมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี กุลละวณิชย์และคณะ. (2549). **โครงการการศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคตะวันออก**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปรารธนา กาลเนากุล. (2548). **การสังเคราะห์งานวิจัยการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศของภาคใต้**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปัญจมา เปมะ โยธิน. (2539). **ความเข้าใจในเอกสารจริงภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- ศิริมา ปุรินทรภิบาล. (2535). **การสำรวจความต้องการเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาและครูในโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- ศิริมา ปุรินทรภิบาล. (2553). **การประยุกต์สื่ออินเทอร์เน็ตประกอบการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีนักศึกษาวิชาเอก-โทภาษาฝรั่งเศส คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ประมวลการประชุมวิชาการ ม.อ. ภูเก็ตครั้งที่ 3 ประจำปี 2553 “สหวิทยาการเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน”. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต 17-19 พฤศจิกายน 2553.**
- สนทยา ไก่แก้ว. (2536). **การสำรวจสภาพปัญหาและแนวโน้มของการบริหารหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- อดิศา เดียวและคณะ. (2547) . **โครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ**

ระดับอุดมศึกษาในภาคใต้. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
 อภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ภาษาอังกฤษ

Ellis, R. (2001). **SLA Research and Language Teaching**, Hong Kong, Oxford University Press.
 Gardner, R. and Lambert, W. (1972). **Attitudes and motivation in second language learning**.
 Rowley MA, Newbury House.
 Yamane, T. (1967). **Elementary Sampling Theory**. USA : Prentice.

ภาษาฝรั่งเศส

Beacco, J-L. (2000). **Les dimensions culturelles des enseignements de langue**. Paris : Hachette.
 Cuq, J-P. and Gruca, I. (2003). **Cours de didactique du français langue étrangère et seconde**.
 Grenoble : Presses universitaires de Grenoble.
 Defay, J.M. (2003). **Le français langue étrangère et seconde**. Belgique : Mardaga.
 Galisson, R. (2002). 'Didactologie : De l'éducation aux langues-cultures à l'éducation par les
 langues-cultures', dans **Etudes de linguistique appliquée 128**, octobre-décembre,
 pp. 497-510.
 Thipkong, P. (1994). **Pour une méthodologie rénovée de l'enseignement de français langue
 étrangère en Thaïlande (Analyse de stratégie de lecture et propositions
 didactiques)**. Thèse. Franche-Comté : Université de Franche-Compte.
 Trescases, P. (1982). 'L'utilisation de la page publicitaire : l'instantané (ou le flash) culturel', **Le
 français dans le monde 166**, pp. 18-25.
 Yanaprasart, P. (2000). **Langue et culture dans l'enseignement du français en Thaïlande**.
 Thèse. Suisse : Université de Neuchâtel.

Websites

ธิดา บุญธรรม และจกมล สุภาเวชย์ .(ม.ป.ป.). ข้อมูลการเปิดสอนภาษาฝรั่งเศสใน
 สถาบันการศึกษา. ค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2553, จาก http://www.atpf-th.org/article_1.htm
 Thaïlande. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2553, จาก [http://www.mfe.org/index.php/Portails-
 Pays/Thaïlande](http://www.mfe.org/index.php/Portails-Pays/Thaïlande)

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามนักเรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1.1 ศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

1.2 ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต

1.3 ศึกษาแนวโน้มการเรียนการสอนและการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคต

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เหตุผลของการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียน

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสภาพการณ์ของภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 4 แนวโน้มการเรียนและการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคต

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน หรือเขียนตอบ และกรุณาตอบทุกข้อ

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
4. กำลังศึกษาอยู่สาย ศิลป์ - ฝรั่งเศส คณิต - วิทยาศาสตร์
5. กำลังศึกษาอยู่โรงเรียน.....
6. เกรดวิชาภาษาฝรั่งเศสในภาคการศึกษาที่ผ่านมา.....

ตอนที่ 2 เหตุผลของการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสและปัญหาในการเรียน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน หรือเขียนตอบ และกรุณาตอบทุกข้อ

1. นักเรียนเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเพราะเหตุใด

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. ชอบประเทศฝรั่งเศส รวมทั้งภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศส					
2. ต้องการศึกษาต่อวิชาภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัย					
3. ต้องการงานที่ต้องใช้ภาษาฝรั่งเศสในอนาคต					
4. ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ					
5. ประเทศฝรั่งเศสมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูง					
6. จำเป็นต้องเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเพราะไม่มีโปรแกรม/ภาษาอื่นให้เลือก					

2. ก่อนเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส นักเรียนรู้จักประเทศ ภาษาหรือวัฒนธรรมฝรั่งเศสได้อย่างไร

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร เป็นต้น					
2. ผ่านทางครอบครัว ข้าง เช่น ครอบครัว ญาติ เพื่อน					
3. ผ่านทางหนังสือ เรียนในวิชาต่างๆ เช่น วิชาด้าน สังคมศาสตร์ เป็นต้น					

3. ผู้แนะนำการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสให้แก่นักเรียนคือใคร (สามารถตอบได้หลายข้อ)

- พ่อแม่พี่น้อง
- เพื่อน
- ญาติ
- อาจารย์
- ไม่มี

4. บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดของนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาฝรั่งเศสมีใครบ้าง (สามารถตอบได้หลายข้อ)

- พ่อแม่พี่น้อง
- เพื่อน
- ญาติ
- บุคคลอื่นๆ (กรุณาระบุ).....
- ไม่มี

5. นักเรียนชอบภาษาฝรั่งเศสในระดับใด

1	2	3	4	5
ไม่ชอบเลย	ชอบน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	ชอบมากที่สุด

6. นักเรียนชอบเรียนภาษาฝรั่งเศส ในด้านต่างๆต่อไปนี้ ในระดับใด

	1	2	3	4	5
	ไม่ชอบเลย	ชอบน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	ชอบมากที่สุด
1. การอ่าน					
2. การเขียน					
3. การฟัง					
4. การพูด					
5. คำศัพท์					
6. ไวยากรณ์					
7. วัฒนธรรม					
8. การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง					

7. ในการเรียนภาษาฝรั่งเศส นักเรียนมีจุดอ่อนในทักษะใด

	1	2	3	4	5
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ทักษะการฟัง					
2. ทักษะการพูด					
3. ทักษะการอ่าน					
4. ทักษะการเขียน					

8. ความยากง่ายในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนอยู่ในระดับใด

ระดับความยากง่าย	1 (ง่ายมาก)	2 (ง่าย)	3 (ปานกลาง)	4 (ยาก)	5 (ยากมาก)
การฟัง					
การอ่าน					
การเขียน					
การพูด					
การออกเสียง					

9. นักเรียนคิดว่า สาเหตุใดที่ทำให้นักเรียนไม่เก่งภาษาฝรั่งเศส

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. กลัวทำผิด					
2. อายุ ไม่กล้า แสดงออก					
3. รู้คำศัพท์ไม่ เพียงพอ					
4. ความรู้ทาง ไวยากรณ์ไม่ดีพอ					

10. นักเรียนทำอย่างไรเพื่อยกระดับภาษาฝรั่งเศสหรือแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนฝรั่งเศสของตัวเอง

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. ทำแบบฝึกหัดในหนังสือ หลายๆเล่ม					
2. ทำแบบฝึกหัดบนเว็บไซต์ ต่างๆ					
3. ทำแบบฝึกหัดจากบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)					
4. ดูภาพยนตร์และรายการ โทรทัศน์ภาษาฝรั่งเศส					
5. อ่านนิตยสาร วารสารและ หนังสือพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส					
6. สนทนากับชาวฝรั่งเศสหรือผู้ ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่					
7. ติดต่อทางจดหมายกับเพื่อน ชาวฝรั่งเศสหรือผู้ที่ใช้ภาษา ฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่					
8. เรียนพิเศษเพิ่มเติมกับ โรงเรียนสอนภาษาหรืออาจารย์ พิเศษ					

11. โรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่เคยจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสดังต่อไปนี้ให้นักเรียนหรือไม่

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. ร้องเพลง					
2. ทำอาหารฝรั่งเศส					
3. จัดนิทรรศการ					
4. ตอบปัญหา					
5. แคมป์ภาษาฝรั่งเศส					
6. สัมภาษณ์ชาวฝรั่งเศส					

12. ในห้องเรียน อาจารย์ใช้ภาษาใดในการสอนเป็นส่วนใหญ่

- ภาษาไทย
- ภาษาฝรั่งเศส
- ภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศสในอัตราส่วนที่เท่าๆกัน

13. ในห้องเรียน อาจารย์เน้นกิจกรรมการสอนแบบใดบ้าง

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. เรียนไวยากรณ์					
2. อ่านเรื่อง					
3. ฟังเทป					
4. ดูวิดีโอ					
5. สอนด้านวัฒนธรรม					
6. ฝึกพูดและฝึกออกเสียง					

14. ในห้องเรียน อาจารย์ใช้สื่อการสอนแบบของจริงที่หาได้ในจังหวัดภูเก็ตประเภทใดบ้าง

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. แผ่นพับโฆษณาโรงแรม					
2. แผ่นพับโฆษณาของบริษัท ทัวร์					
3. ภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ					
4. แผ่นภาพโฆษณาจาก หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น					
5. แผ่นภาพโฆษณาจาก นิตยสารท้องถิ่น					
6. แผนที่จังหวัดภูเก็ต					
7. ตารางเดินรถ/เครื่องบิน					

15. นักเรียนคิดว่า ข้อใดที่เป็นปัญหาบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. นักเรียนมีมากเกินไปในแต่ ละห้อง อาจารย์ให้ความสนใจ ไม่ทั่วถึง					
2. ห้องเรียนร้อนอบอ้าว ทำให้ ไม่น่าเรียน					
3. เสียงดังเกินไปจากห้องเรียน อื่นๆ ทำให้เรียนไม่เข้าใจ					

16. นักเรียนคิดว่า บรรยากาศการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสโดยรวมเป็นอย่างไร

- สนุก น่าสนใจ (กรุณาระบุเหตุผล)
- น่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ (กรุณาระบุเหตุผล)

ตอนที่ 3 ประสพการณ์เกี่ยวกับชาวฝรั่งเศสและภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้ง
สภาพการณ์ของภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน หรือเขียนตอบ และกรุณาตอบ
ทุกข้อ

1. ในฐานะที่เป็นนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก นักเรียนเคยมี
ประสพการณ์ในการพูดคุยกับชาวฝรั่งเศสหรือไม่
 มี เป็นนักท่องเที่ยว
 มี ทำงานในประเทศไทย
 มี อาศัยในประเทศไทยโดยไม่ทำงาน
 มี (อื่นๆ กรุณาระบุ)
 ไม่มี

2. นักเรียนเคยมีประสพการณ์ในการพูดคุยกับคนชาติอื่นๆที่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศส
หรือไม่
 มี เป็นชาวเบลเยียม
 มี เป็นชาวสวิสเซอร์แลนด์
 มี เป็นชาวแคนาดา
 มี เป็นชาว (กรุณาระบุ)
 ไม่มี

3. นักเรียนมีญาติหรือคนรู้จักที่แต่งงานกับคนฝรั่งเศสหรือไม่
 มี และมีลูกด้วยกัน
 มี แต่ไม่มีลูกด้วยกัน
 ไม่มี

4. นักเรียนมีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปประเทศฝรั่งเศสหรือไม่
 มี เคยไป 1 ครั้ง
 มี เคยไป 2 ครั้ง
 มี เคยไป 3 ครั้งและมากกว่านั้น
 ไม่มี

5. นักเรียนมีญาติหรือคนรู้จักเคยเดินทางไปประเทศอื่นๆที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เช่น สวิสเซอร์แลนด์

เบลเยี่ยม แคนาดา หรือไม่

- มี เคยไป 1 ครั้ง
 มี เคยไป 2 ครั้ง
 มี เคยไป 3 ครั้งและมากกว่านั้น
 ไม่มี

6. นักเรียนทราบหรือไม่ว่า มีสมาคมฝรั่งเศส ตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

- ทราบ เคยไป 1 ครั้ง
 ทราบ เคยไป 2 ครั้ง
 ทราบ เคยไป 3 ครั้งและมากกว่านั้น
 ทราบ แต่ไม่เคยไป
 ไม่ทราบ

7. อาจารย์ของนักเรียนเคยพานักเรียนไปสมาคมฝรั่งเศสหรือไม่

- เคย ไม่เคย

8. นักเรียนคิดว่า หากนักเรียนได้ไปสมาคมฝรั่งเศส นักเรียนจะไปเพื่อทำอะไร

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. เพื่อเรียนภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติม					
2. เพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศส					
3. เพื่อเยี่ยมชม/เช่า ภาพยนตร์ภาษาฝรั่งเศส					
4. เพื่อขอรับนิตยสารแจกฟรี					
5. เพื่อสนทนากับชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาที่สมาคม					
6. สอบ DELF					

9. นักเรียนทราบหรือไม่ว่า ในจังหวัดภูเก็ตมีสถานกงสุลของฝรั่งเศสตั้งอยู่
 ทราบ ไม่ทราบ
10. นักเรียนทราบหรือไม่ว่า มีชาวฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต
 ทราบ ไม่ทราบ
11. นักเรียนอยากให้คนฝรั่งเศสที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตทำอะไรบ้างเพื่อส่งเสริมภาษาฝรั่งเศส

	1 น้อยที่สุด	2 น้อย	3 ปานกลาง	4 มาก	5 มากที่สุด
1. จัดกิจกรรมร่วมกับคนท้องถิ่น					
2. ช่วยสอนภาษาให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ					
3. จัดกิจกรรมเช่น เทศกาลอาหารฝรั่งเศส คอนเสิร์ตหรือภาพยนตร์ฝรั่งเศส เป็นต้น					

12. นักเรียนคิดว่า ในจังหวัดภูเก็ต นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์ภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งแผ่นซีดีเพลงและหนัง เป็นสิ่งที่หาได้ยากหรือไม่
 ยาก ไม่ยาก
13. นักเรียนทราบหรือไม่ว่า ในจังหวัดภูเก็ต มีนิตยสารภาษาฝรั่งเศสแจกฟรี
 ทราบ ไม่ทราบ
14. นักเรียนทราบหรือไม่ว่า ในจังหวัดภูเก็ตมีร้านอาหารฝรั่งเศส (สามารถตอบได้หลายข้อ)
 ทราบ จากป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รายการโทรทัศน์ท้องถิ่น
- ทราบ จากบุคคลในครอบครัวญาติหรือเพื่อน
- ทราบ จากอาจารย์
- ทราบ โดยทางอื่นๆ (กรุณาระบุ).....
- ไม่ทราบ

15. นักเรียนเคยรับประทานอาหารฝรั่งเศสหรือดื่มเครื่องดื่มฝรั่งเศส (เช่น ไวน์) หรือไม่
 เคย ไม่เคย
16. นักเรียนคิดว่าการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบันเป็นอย่างไร
 มีการใช้มาก
 มีการใช้ปานกลาง
 มีการใช้น้อย

ตอนที่ 4 แนวโน้มการเรียนและการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคต

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน หรือเขียนตอบ และกรุณาตอบทุกข้อ

- นักเรียนคิดว่า ในอนาคตความต้องการในการใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตจะเป็นอย่างไร
 เป็นที่ต้องการน้อยลง
 เป็นที่ต้องการเท่าเดิม
 เป็นที่ต้องการมากขึ้น
 เพราะ
- นักเรียนคิดว่า ในอนาคต จะแนะนำให้ญาติหรือคนรู้จักเรียนภาษาฝรั่งเศสหรือไม่
 เรียน ไม่เรียน
 เพราะ
- นักเรียนคิดว่า มหาวิทยาลัยในท้องถิ่น ควรเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสหรือไม่
 ควรเปิด ไม่ควรเปิด
 เพราะ
- นักเรียนคิดว่า หากมีการเปิดหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัย นักเรียนมีความสนใจจะเรียนหรือไม่
 เรียน ไม่เรียน
 เพราะ

5. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

***** ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม *****

ภาคผนวก ข
คำถามสัมภาษณ์นักเรียน

คำถามสัมภาษณ์นักเรียน

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

1. นักเรียนเรียนอยู่ชั้นอะไร
2. นักเรียนเป็นคนภูเก็เกิดโดยกำเนิดมั้ย
3. ผลการเรียนของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับใด ดีหรือไม่

2. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส

1. นักเรียนคิดว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นอย่างไร นักเรียนเคยได้ยินคนพูดถึงภาษาฝรั่งเศสว่าอย่างไร เห็นด้วยหรือไม่ เคยรู้เกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศสหรือวัฒนธรรมเกี่ยวกับประเทศฝรั่งเศสมาก่อนมั้ย อย่างไร
2. ทำไมเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศส การเลือกเรียนเลือกเรียนเองหรือมีบุคคลใกล้ชิดแนะนำ
3. ภาษาฝรั่งเศสยากหรือง่าย อย่างไร
4. นักเรียนชอบเรียนภาษาฝรั่งเศสมั้ย ทำไมถึงชอบ ทำไมถึงไม่ชอบ

3. การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

1. อาจารย์ใช้เทคนิคใดในการสอน อาจารย์สอนเน้นอะไร ชอบหรือไม่ อย่างไร
2. อาจารย์ไทยใช้ภาษาใดในการสอน อย่างไร
3. อาจารย์ใช้สื่อการสอนที่ทำได้ในจังหวัดภูเก็ตมาสอนบ้างหรือไม่ ถ้ามี อะไรบ้าง
4. นักเรียนมีปัญหาหรือจุดอ่อนอะไรในการเรียนภาษาฝรั่งเศส นักเรียนแก้ไขจุดอ่อนหรือพัฒนาตนเองอย่างไร
5. นักเรียนชอบเรียนอะไรมากที่สุด ทำไม
6. ที่โรงเรียน มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศสบ้างหรือไม่ อย่างไร นักเรียนชอบทำกิจกรรมใดบ้าง หรือ อยากให้อาจารย์จัดกิจกรรมใดบ้าง
7. นักเรียนคิดว่า สภาพบรรยากาศการเรียนการสอนขณะนี้ เป็นอย่างไร
8. (กรณีที่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศส) อาจารย์สอนเน้นทักษะใดเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนชอบเรียนกับอาจารย์ชาวฝรั่งเศสหรือไม่ ทำไม (กรณีไม่มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศส) นักเรียนอยากให้มีอาจารย์ชาวฝรั่งเศสมาสอนหรือไม่ ทำไม
9. นักเรียนเคยรู้หรือเคยไปสมาคมฝรั่งเศส สถานกงสุลฝรั่งเศสหรือไม่ อย่างไร

10. ประสบการณ์ของนักเรียนในการพูดคุยกับชาวฝรั่งเศสหรือชาวต่างชาติอื่นๆ ที่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศสได้ เป็นอย่างไร

4. แนวโน้มการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคต

1. นักเรียนอยากให้สมาคมฝรั่งเศสหรือคนฝรั่งเศสที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตทำอะไรบ้าง เพื่อช่วยส่งเสริมภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตของเรา
2. นักเรียนคิดว่า ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตในอนาคตจะเป็นอย่างไร ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
3. นักเรียนมีความต้องการจะทำงานที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตหรือไม่ อย่างไร
4. นักเรียนคิดว่าตนเองจะแนะนำให้ญาติพี่น้องเรียนภาษาฝรั่งเศสหรือไม่ อย่างไร
5. นักเรียนอยากให้มหาวิทยาลัยในท้องถิ่นเปิดหลักสูตรภาษาฝรั่งเศสหรือไม่ ทำไม

ภาคผนวก ค
หัวข้อสัมภาษณ์อาจารย์

หัวข้อสัมภาษณ์อาจารย์

ข้อมูลส่วนตัว

1. ประสบการณ์การสอนภาษาฝรั่งเศสที่จังหวัดภูเก็ต (และที่อื่น หากมี)
2. ประสบการณ์ในการไปประเทศฝรั่งเศส หรือประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส
3. ภาระงานสอนภาษาฝรั่งเศสและภาระงานด้านอื่นๆ
4. การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส

5. จำนวนห้องเรียนที่เปิดสอนและระดับชั้น
6. จำนวนนักเรียนและคุณภาพนักเรียน
7. อาจารย์ผู้สอน (อาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวฝรั่งเศส) ทักษะทางภาษาที่อาจารย์ชาวไทยเน้น และที่อาจารย์ชาวฝรั่งเศสเน้น รูปแบบการจ้าง จำนวนชั่วโมงสอนของอาจารย์ชาวฝรั่งเศส ปัญหาของอาจารย์ผู้สอนด้านการสอน ปัญหาด้านบุคลากร
8. วิธีการสอน
9. หนังสือที่ใช้ประกอบการสอน
10. สื่อและกิจกรรมการสอน
11. ห้องปฏิบัติการภาษาและศูนย์การเรียนรู้หรือมุมภาษา
12. การสนับสนุนจากผู้บริหาร
13. ปัญหาและอุปสรรค

แนวโน้มภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ต

14. ความร่วมมือกับสมาคมฝรั่งเศสในด้านต่างๆ รวมทั้งการประสานงานกับชาวฝรั่งเศสที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต
15. ความคาดหวังเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศส
16. การเปิดสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับมหาวิทยาลัยในจังหวัดภูเก็ต

ภาคผนวก ง

ข้อมูลการเปิดสอนภาษาฝรั่งเศสในสถาบันการศึกษา

ข้อมูลการเปิดสอนภาษาฝรั่งเศสในสถาบันการศึกษา¹

รศ. ดร. ธิดา บุญธรรม และ ดร. จงกมล สุภาเวทย์

ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2544 ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เป็นสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนในทุกระดับ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น จีน และภาษาอื่นๆ ได้ถูกกำหนดให้เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมซึ่งผู้เรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งผู้เรียนที่เน้นทางภาษาและผู้เรียนที่เน้นทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สามารถเลือกเรียนได้ 1 ภาษาควบคู่กับการเรียนภาษาอังกฤษ ตามความสนใจ หรือตามที่คิดว่าจะใช้ภาษานั้นในการประกอบอาชีพ หรือในการศึกษาค้นคว้าในอนาคต ทั้งนี้การเปิดสอนภาษาใด เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียนว่ามีครูผู้สอนที่มีวุฒิในภาษานั้นหรือไม่

ในระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชนมีคณะต่างๆ ที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศสต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษา ผู้เรียนสามารถเลือกภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาหนึ่งในสามวิชาในการสอบ A NET เพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

ในประเทศไทย ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้เลือกเรียนมากเป็นอันดับ 1 แต่ละปีมีผู้เลือกเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่า 41000 คน เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสโดยทั่วไปก็คือ เป็นภาษาที่มีเสียงไพเราะ นุ่มนวล อยากรู้อะไรไปเที่ยวประเทศฝรั่งเศส เพราะเป็นดินแดนแห่งศิลปวัฒนธรรมสวยงามมาก อยากร้องเพลง อ่านป้ายสินค้า เครื่องสำอาง น้ำหอม ฝรั่งเศสได้ และอยากรับประทานอาหารฝรั่งเศส เพราะมีชื่อเสียงระดับโลกว่าอร่อย นำมารับประทาน และมีวิธีรับประทานที่หรูหรา ต้องดื่มเหล้าองุ่นขาวหรือองุ่นแดงแล้วแต่ประเภทอาหาร ซึ่งเป็นวัฒนธรรมในการรับประทานที่เป็นที่ยอมรับในสังคมชั้นสูง นั่นคือความสนใจเบื้องต้น

การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศอีกหนึ่งภาษา ควบคู่กับภาษาอังกฤษ ควรพิจารณาและเหตุผลที่ชัดเจนในการเลือก เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่กว้างขวาง มิใช่การเลือกตามแฟชั่น ผู้เรียนทุกคนคงอยากจะทำภาษาที่เรียนไปใช้ได้หลายๆ ประเทศ ภาษาฝรั่งเศสมิได้ใช้พูดเฉพาะในประเทศฝรั่งเศสเท่านั้น ภาษาฝรั่งเศสใช้พูดใน 35 ประเทศในโลก ประเทศเหล่านี้กระจายอยู่ใน 5 ทวีป ประชากร 120 ล้านคนพูดภาษาฝรั่งเศส เช่น ในยุโรป มีประเทศใหญ่ๆ ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสคือ ฝรั่งเศส เบลเยียม สวิตเซอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก ประเทศเล็กๆ ที่ได้ยื่นการกล่าวขวัญบ่อยๆ คือ โมนาโก ก็ใช้ภาษาฝรั่งเศส ทวีปอเมริกาเหนือภาษาฝรั่งเศสใช้ในประเทศแคนาดา ที่เมืองควิเบก และมอนทรีล ในประเทศอเมริกา ที่เมือง หลุยส์เซียน่า ในอเมริกาใต้ ที่เกาะกัวเดอลู มาร์ตีนิก เฟรนช์กียาน่า ในทวีปอาฟริกามีอาณาเขตของฝรั่งเศสจำนวนมากที่ยังใช้ภาษาฝรั่งเศส ในเอเชีย ภาษาฝรั่งเศสยังคงใช้อยู่ในประเทศลาว เวียดนาม และกัมพูชา หากท่านคิด

¹ <http://www.atpf-th.org>

ว่าอาจจะติดต่อทางธุรกิจกับ 35 ประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสหรือจะไปเที่ยวในประเทศเหล่านี้ ก็ควรเรียนภาษาฝรั่งเศส นอกจากนี้ในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปหรืออียู 25 ประเทศ ก็ยังใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการภาษาหนึ่งควบคู่กับภาษาอังกฤษและภาษาเยอรมัน

การเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้า วิจัย ตักดวงความรู้ทาง วิชาการและเทคโนโลยี ควรเรียนภาษาฝรั่งเศส เพราะประเทศฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม แคนาดา มีความก้าวหน้าสูงมากในหลายๆ ด้าน เช่น ทางด้านวิศวกรรม การสร้างจรวด อาวุธ ดาวเทียม อวกาศ เคมี อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยา เครื่องสำอาง การแพทย์ เวชภัณฑ์ การทำสัลยกรรมพลาสติก การเกษตร การตัดต่อพันธุกรรม สถาปัตยกรรม การวางผังเมือง การออกแบบตกแต่งภายใน ฯ

สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อด้านนิติศาสตร์ หรือรัฐศาสตร์ ควรเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็น อย่างยิ่ง เพราะกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสเป็นแม่บทกฎหมายที่สำคัญของโลก

ภาษาฝรั่งเศสมีประโยชน์ต่อการเรียนทางด้านวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สำหรับ ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านอักษรศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ ครุศาสตร์ โบราณคดี นิเทศศาสตร์ ศิลปกรรม การออกแบบ ด้านแฟชั่น การโรงแรม การท่องเที่ยว การประกอบอาหาร (restauration)

นอกจากนี้ ภาษาฝรั่งเศสยังเป็นภาษาราชการหนึ่งขององค์การระหว่างประเทศ เป็นภาษา ของการกีฬาโอลิมปิก เป็นภาษาราชการของการไปรษณีย์สากล

การทำธุรกิจการค้าของประเทศไทย ควรเปิดตลาดการค้ากับประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส เพราะมีจำนวนมาก โดยเฉพาะกับประเทศต่างๆ ในทวีปอาฟริกา ซึ่งมีพลเมืองหนาแน่นและมี ทรัพยากรน้ำมัน ขณะนี้บริษัทใหญ่ของฝรั่งเศสได้เข้ามาค้าขายทำธุรกิจในประเทศไทยมากกว่า 350 บริษัท สินค้าไทยส่งไปขายในฝรั่งเศสปีละหลายพันล้าน ไทยไม่เคยเสียดุลย์การค้ากับประเทศ ฝรั่งเศส นักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเข้ามาเที่ยวและใช้เวลาพักผ่อนในประเทศไทยโดยเฉลี่ย ประมาณ 7-10 วัน มากกว่าปีละ 3 แสนคน มีโรงแรมในเครือของฝรั่งเศสมาตั้งในประเทศไทย หลายโรง เราจึงจำเป็นต้องสร้างบุคลากรที่สามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพทางด้านธุรกิจ การโรงแรม การท่องเที่ยว การประกอบอาหาร ภาษา ฝรั่งเศสมีหลักสูตรพร้อมสำหรับการศึกษาอาชีพในด้านเหล่านี้

อนึ่ง เพื่อเป็นการสร้างเยาวชนยุคใหม่ให้มีความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีหลากหลาย ในปี 2547 รัฐบาลไทยจึงได้ส่งนักเรียนทุน "หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน" ไปเรียนในประเทศต่างๆ ที่ไม่ได้ ใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนทุนรวม 923 คน เลือกไปศึกษาต่อในประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสดังนี้ เลือก ประเทศฝรั่งเศส 164 คน เลือกสมาพันธรัฐสวิส 25 คน และเลือกราชอาณาจักรเบลเยียม 23 คน ใน อนาคตเยาวชนไทยเหล่านี้จะใช้ภาษาฝรั่งเศส และนำวิชาการจากประเทศที่เรียนมาใช้ในการ พัฒนาประเทศ คาดว่าทุนรัฐบาลไทยในปี 2549 จะมีผู้เลือกไปเรียนในประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส จำนวนมากเหมือนเดิม เพราะเป็นประเทศผู้นำทางเทคโนโลยี

รัฐบาลฝรั่งเศส และประเทศใหญ่ๆ ที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสให้ทุนแก่ผู้ที่เรียนภาษาฝรั่งเศสจำนวนมากในแต่ละปีแก่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ทั้งผู้เรียนทางภาษา และคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นทุนระยะสั้นเพื่อไปเรียนภาษาและทัศนศึกษา ระดับอุดมศึกษาก็ให้ทุนในรูปแบบต่างๆ ด้านกฎหมาย รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม การเกษตร การใช้ไอที ฯลฯ

เหตุผลประการสุดท้ายในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสก็คือ การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลามากกว่า 30 ปี ครูภาษาฝรั่งเศสจำนวน 500 กว่าคน ได้รับทุนไปฝึกอบรมในประเทศฝรั่งเศสทั้งระยะสั้น 1-2 เดือน ระยะยาว 7-9 เดือน ทุนศึกษาปริญญาโท 20 เดือน ครูทุกคนมีความรู้ภาษาฝรั่งเศสระดับปริญญาตรี ประมาณ 20% มีความรู้ปริญญาโท ปริญญาเอก และครู ประมาณ 50% ได้ไปรับการอบรมในประเทศฝรั่งเศสถึง 2 ครั้ง นอกจากนี้ยังได้หมุนเวียนกันเข้ารับการอบรมในประเทศทุกปีภาคเรียน เช่น หลักสูตรพัฒนาภาษา หลักสูตรพัฒนาเทคนิคการสอน หลักสูตรผู้นำทางวิชาการ หลักสูตรการใช้ไอทีในการสอน เพื่อการอบรมขยายผลต่อไปในระดับท้องถิ่น ครูภาษาฝรั่งเศสจึงมีความพร้อมด้านคุณวุฒิ การสอนภาษาฝรั่งเศสนี้ได้รับการดูแลอย่างดี จากศึกษานิเทศก์ภาษาฝรั่งเศส สำนักทูตวัฒนธรรมฝรั่งเศสและสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในแต่ละปีรัฐบาลฝรั่งเศสให้ความสนับสนุนด้านทุน สำหรับครู นักเรียนและผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อไปฝึกอบรม ทัศนศึกษา และดูงานในประเทศฝรั่งเศส การสอนภาษาฝรั่งเศสมีสื่อการเรียนที่น่าสนใจ สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ กิจกรรมการเรียนการสอนสนุกสนาน ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาเดียวที่จัดงานชุมนุมนักเรียนระดับประเทศทุกๆ ปี เพื่อให้ให้นักเรียนได้มาแสดงความสามารถทางภาษาและสนุกสนานร่วมกัน ในงานนี้ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ องค์นายกิตติมศักดิ์ของสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยเสด็จเป็นประธาน พระราชทานรางวัลแก่ผู้ชนะการแข่งขัน การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยจึงมีคุณภาพสูง และความพร้อมในทุกๆ ด้าน